

พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการ
การท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

ดวงกมล รักขยัน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ธันวาคม 2552

พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการ
การท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

ดวงกมล รักขยัน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ธันวาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

TOURISTS' BEHAVIORS AND SATISFACTION WITH THE MANAGEMENT OF
AGO-TOURISM IN SUPHANBURI PROVINCE

DUANGKAMOL RUKKHAYUN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Business Administration Degree in Business Administration

Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

December 2009

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการ
การท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี
โดย ดวงกมล รักขันธ์
สาขา บริหารธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.กิติมา ทามาลี
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ดร.ปรีชา วรรัตน์ไชย

คณะกรรมการการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ดร.ศิริมณี จรรยา)

.....กรรมการ
(ดร.กิติมา ทามาลี)

.....กรรมการ
(ดร.ปรีชา วรรัตน์ไชย)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญเสริม นาคภิบาล)

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ

.....อธิการบดี
(ดร.บูรพาทิศ พลอยสุวรรณ)

ธันวาคม พ.ศ. 2552

Duangkaomol Rukkhayun. (2009). **Tourists' Behaviors and Satisfaction with the Management of Agro-tourism in Suphanburi Province.** A Thesis for the Master of Business Administration Degree (Business Administration). Phranakhon Si Ayutthaya : Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University. Advisory Committee : Dr.Kitima Tamalee, Dr.Preecha Wararatchai.

ABSTRACT

This research aimed to : 1) study the tourists' personal factors, behaviors, levels of opinion and satisfaction ; 2) compare the tourists' levels of opinion categorized by their personal factors ; 3) compare levels of satisfaction in relation to the tourists' personal factors and behaviors ; 4) investigate the relationship between the tourists' personal factors and behaviors ; and 5) explore the relationship between the tourists' levels of opinion and satisfaction. The sample group consisted of 384 tourists. The research instrument was a questionnaire. Statistical analysis was performed in terms of percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, the Chi-square test and Pearson correlation co-efficient. Statistical significance level was set at .05.

The findings indicated that most tourists were single, female with the age of 20-30 years. Their monthly income was between 5,500-10,000 baht. Their educational background was bachelors' degree and most tourists were students. They received an information from their relatives or friends. The reason of each visit was for their recreation on weekends by car. They came here for their first time and spent about 500 baht for a visit.

Most tourists highly agreed with the management of agro-tourism in terms of planning, organizing and controlling, while motivation was found moderately agreed. The tourists' level of satisfaction was high in terms of services provided, location, facilities and tourism promotion.

Differences in the tourists' occupations related to differences in their levels of opinion towards the management of agro-tourism on planning and motivation. Differences in the tourists' personal factors did not yield any difference in their satisfaction levels. Differences in the tourists' vehicles yielded differences in their satisfaction levels, regarding service provided and location.

The tourists' personal factors related to their behaviors. The levels of opinions toward the management of agro-tourism also related to their levels of satisfaction at a very low to a moderate level.

ดวงกมล รัชชยัน. (2552). พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ บธ.ม.(บริหารธุรกิจ).พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร.กิติมา ทามาดี , ดร.ปรีชา วรรัตน์ไชย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรม ระดับความคิดเห็นและระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว 2) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมการท่องเที่ยว 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมของผู้มาท่องเที่ยว และ 5) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นกับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้มาท่องเที่ยวจำนวน 384 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่าเอฟ ค่าไคสแควร์ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัยพบว่า ผู้มาท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 20-30 ปี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,500-10,000 บาท มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา และมีสถานภาพโสด ผู้มาท่องเที่ยวส่วนใหญ่ทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากญาติ/เพื่อนแนะนำ มาเที่ยวเพื่อพักผ่อน ในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ เดินทางมาโดยรถยนต์ส่วนตัว ส่วนใหญ่มาเป็นครั้งแรก และใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยวไม่เกิน 500 บาท

ผู้มาท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมากในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร และด้านการควบคุม ส่วนด้านการจูงใจ ผู้มาท่องเที่ยว เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง และมีระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ผู้มาท่องเที่ยวที่อาชีพ ต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยรวมแตกต่างกัน ในด้านการวางแผนและด้านการจูงใจ ผู้มาท่องเที่ยวที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีระดับความพึงพอใจโดยรวมไม่แตกต่างกัน และผู้มาท่องเที่ยวที่ใช้พาหนะในการเดินทางต่างกัน มีระดับความพึงพอใจโดยรวมแตกต่างกัน ในด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้มาท่องเที่ยวและระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในด้านบวกเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมากถึงระดับปานกลาง

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยได้รับความกรุณาจาก ดร.กิติมา ทามาลี ดร.ปรีชา วรรัตน์ไชย ดร.ศิริมณี จรรยา และดร.บุญเสริม นาคภิบาล ที่กรุณาเสียสละเวลาเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนวิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ รวมถึงคณาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดสุพรรณบุรีทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือด้วยดีในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือ ประสานงานและช่วยแนะนำตลอดงานวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ขอขอบคุณ พี่ น้องและเพื่อนๆ ทุกคน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา จึงทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ดวงกมล รักขันธ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ฎ
สารบัญภาพประกอบ	ด
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
กรอบแนวคิดการวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	10
ประวัติและข้อมูลจังหวัดสุพรรณบุรี	10
นโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	11
ประวัติการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	13
สถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดสุพรรณบุรี	15
แนวคิดที่เกี่ยวข้อง	18
แนวคิดเกี่ยวกับนันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว	18
แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจการท่องเที่ยว	20
แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2 (ต่อ)	แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	25
	แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม	27
	แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ	28
	แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ	29
	แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	31
	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	32
	ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	32
	ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ	34
	ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
	ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ	36
	ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ	42
3	วิธีดำเนินการวิจัย	44
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	44
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
	การใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล	47
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
	ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
	จังหวัดสุพรรณบุรี	51
	ตอนที่ 2 การวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
	จังหวัดสุพรรณบุรี	53
	ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อ	
	การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี	57
	ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร	
	จังหวัดสุพรรณบุรี	61

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ) ตอนที่ 5 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	65
ตอนที่ 6 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	78
ตอนที่ 7 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว	88
ตอนที่ 8 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว	105
ตอนที่ 9 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว ที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี กับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว	141
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	143
สรุปผลการวิจัย	143
อภิปรายผล	147
ข้อเสนอแนะ	150
บรรณานุกรม	152
ภาคผนวก	158
ประวัติย่อผู้วิจัย	164

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยว	51
2 ค่าความถี่และร้อยละของการรู้จักและรับทราบข้อมูลการท่องเที่ยว	53
3 ค่าความถี่และร้อยละของเหตุผลที่มาท่องเที่ยว	54
4 ค่าความถี่และร้อยละของช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว	54
5 ค่าความถี่และร้อยละจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว	55
6 ค่าความถี่และร้อยละของพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	55
7 ค่าความถี่และร้อยละของค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว	56
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว ที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการวางแผน	57
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว ที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการจัดองค์กร	58
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว ที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการจูงใจ	59
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว ที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการควบคุม	60
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่	61
13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	62
14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการอำนวยความสะดวก	63
15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
16 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ	65
17 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ	66
18 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความคิดเห็นของ ผู้มาท่องเที่ยวต่อการบริหารจัดการด้านการจัดองค์กร จำแนกตามอายุ	67
19 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความคิดเห็นของ ผู้มาท่องเที่ยวต่อการบริหารจัดการด้านการจูงใจ จำแนกตามอายุ	68
20 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	69
21 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความคิดเห็นของ ผู้มาท่องเที่ยวต่อการบริหารจัดการด้านการวางแผน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	70
22 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความคิดเห็นของ ผู้มาท่องเที่ยวต่อการบริหารจัดการด้านการจัดองค์กร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	71
23 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความคิดเห็นของ ผู้มาท่องเที่ยวต่อการบริหารจัดการด้านการจูงใจ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	72
24 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา	73
25 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ	74
26 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว ต่อการบริหารจัดการด้านการวางแผน จำแนกตามอาชีพ	75
27 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความคิดเห็นของ ผู้มาท่องเที่ยวต่อการบริหารจัดการด้านการจูงใจ จำแนกตามอาชีพ	76
28 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพสมรส	77

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
29 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ	78
30 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ	79
31 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของ ผู้มาท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำแนกตามอายุ	80
32 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	81
33 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา	82
34 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของ ผู้มาท่องเที่ยว ด้านการอำนวยความสะดวก จำแนกตามระดับการศึกษา	83
35 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ	84
36 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจ ของผู้มาท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำแนกตามอาชีพ	85
37 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของ ผู้มาท่องเที่ยว ด้านการอำนวยความสะดวก จำแนกตามอาชีพ	86
38 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพสมรส	87
39 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามการรู้จัก และทราบข้อมูลการท่องเที่ยว	89
40 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของ ผู้มาท่องเที่ยว ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามการรู้จักและทราบข้อมูล การท่องเที่ยว	90
41 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำแนกตามการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
42 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามเหตุผลที่มาท่องเที่ยว	93
43 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของ ผู้มาท่องเที่ยว ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามเหตุผลที่มาท่องเที่ยว	94
44 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว	95
45 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของ ผู้มาท่องเที่ยว ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว	96
46 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของ ผู้มาท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำแนกตามช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว	97
47 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว	98
48 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของ ผู้มาท่องเที่ยว ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว	99
49 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของ ผู้มาท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำแนกตามจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว	100
50 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	101
51 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของ ผู้มาท่องเที่ยว ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	102
52 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของ ผู้มาท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำแนกตามพาหนะ ที่ใช้ในการเดินทาง	103
53 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว	104
54 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว.....	105
55 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว	106

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
56 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับช่วงเวลาที่มาท้องเที่ยว	107
57 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับช่วงเวลาที่มาท้องเที่ยว	108
58 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	109
59 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท้องเที่ยว	110
60 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรู้จักและทราบข้อมูลการท้องเที่ยว	111
61 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับเหตุผลที่มาท้องเที่ยว	112
62 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับช่วงเวลาที่มาท้องเที่ยว	113
63 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับจำนวนครั้งที่มาท้องเที่ยว	114
64 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	115
65 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท้องเที่ยว	116
66 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการรู้จักและทราบข้อมูลการท้องเที่ยว	117
67 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับเหตุผลที่มาท้องเที่ยว	118
68 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับช่วงเวลาที่มาท้องเที่ยว	119
69 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับจำนวนครั้งที่มาท้องเที่ยว	120
70 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	121
71 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท้องเที่ยว	122
72 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการรู้จักและทราบข้อมูลการ	123
73 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับเหตุผลที่มาท้องเที่ยว	124
74 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับช่วงเวลาที่มาท้องเที่ยว	125
75 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับจำนวนครั้งที่มาท้องเที่ยว	126
76 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	127
77 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท้องเที่ยว	128
78 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการรู้จักและทราบข้อมูลการท้องเที่ยว	129
79 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับเหตุผลที่มาท้องเที่ยว	130
80 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับช่วงเวลาที่มาท้องเที่ยว	131
81 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับจำนวนครั้งที่มาท้องเที่ยว	132
82 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพาหนะที่ใช้การเดินทาง	133

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
83 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว	134
84 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว	135
85 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสสมรสกับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว	136
86 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว	137
87 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว	138
88 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	139
89 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว	140
90 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร กับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว	141

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีเอกลักษณ์ประจำชาติไม่ว่าจะเป็นทางด้านภาษา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี รวมทั้งทรัพยากรทางธรรมชาติที่หลากหลายและสวยงาม ซึ่งเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ส่งผลให้ธุรกิจที่ต่อเนื่องกับการท่องเที่ยวเติบโตไปด้วย การท่องเที่ยวจึงมีบทบาทสำคัญในการนำเงินตราเข้าประเทศเป็นจำนวนมากและทำให้เกิดการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งยังมีส่วนช่วยในการสร้างงานและกระจายรายได้ไปในส่วนต่างๆ อีกด้วย จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ โบราณสถาน หรือประวัติศาสตร์ เรื่องของการเกษตรก็โดดเด่นไม่แพ้กัน เนื่องจากจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นจังหวัดที่มีสภาพภูมิประเทศที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเกษตร ทำให้มีอุตสาหกรรมเกษตรเกิดขึ้นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังเป็นจังหวัดชั้นนำในการผลิตสินค้าการเกษตรออกสู่ตลาดอีกด้วย ดังนั้นนอกจากจังหวัดสุพรรณบุรีจะเป็นจังหวัดที่มีสถานท่องเที่ยวในด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และธรรมชาติแล้ว จังหวัดสุพรรณบุรียังมีแหล่งเรียนรู้ รวมทั้งการให้บริการด้านเทคโนโลยีการผลิตการเกษตรและเกษตรเชิงอุตสาหกรรมอีกด้วย เช่น ศูนย์วิจัยข้าวสุพรรณบุรี ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดสุพรรณบุรี ศูนย์วิจัยพืชไร่น้ำสุพรรณบุรี ศูนย์บริหารศัตรูพืชโดยชีวภาพ ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตร (พันธุ์พืชเพาะเลี้ยง) เป็นต้น แหล่งเรียนรู้เหล่านี้มีงานด้านการเกษตรมากมายที่นำไปสัมผัสและเรียนรู้ เพื่อเป็นประสบการณ์แห่งการเริ่มต้นหรือพัฒนาอาชีพของผู้สนใจ ทำให้เกิดเป็นการท่องเที่ยวเชิงเกษตรขึ้นมา

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro-Tourism) จะทำให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับวิถีชีวิตของชาวชนบท ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม ได้รับทั้งความรู้ ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และสามารถนำความรู้ที่ได้รับกลับไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้ สร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกร ซึ่งเป็นคุณค่าภูมิปัญญาของบรรพบุรุษเกษตรกรไทย รวมถึงเป็นการสร้างอาชีพเสริมให้แก่เกษตรกร นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มมูลค่าทรัพยากรด้านการเกษตรของเกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ครอบครัว ชุมชน สังคม มีความเข้มแข็งและความเจริญก้าวหน้าด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม แต่เนื่องจากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นการท่องเที่ยวแนวใหม่ทำให้ยังไม่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมากนัก การจัดการจึงเป็นเพียงการวางพื้นฐานความรู้และความเข้าใจในธุรกิจโดยรอบด้าน เช่น การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ตลอดจนการวางแผนการประชาสัมพันธ์ ด้านการรักษาความปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น แต่การบริหารจัดการ

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร จะต้องทำอย่างมีเป้าหมายที่สอดคล้องกับหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เหมาะสม รวมทั้งข้อจำกัดต่างๆ ของสังคมและสภาพแวดล้อมตลอดจนการกำหนดแนวทางมาตรการและแผนปฏิบัติการที่ดีต้องคำนึงถึงกรอบแนวความคิดที่ได้กำหนดไว้ มิฉะนั้นการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจะดำเนินไปอย่างไรทิศทางและประสบความสำเร็จ

การพิจารณาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างเป็นระบบและเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายนั้นจำเป็นต้องพิจารณาระบบย่อยและองค์ประกอบของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร บทบาทหน้าที่ของแต่ละองค์กรและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเหล่านี้ รวมถึงการพิจารณาสภาพแวดล้อมของระบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี โดยพิจารณาในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจูงใจ และด้านการควบคุม ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เพื่อทราบถึงระดับความพึงพอใจความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่จะส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถทำให้นักท่องเที่ยวประทับใจและต้องการที่จะกลับมาอีก นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้มีประสิทธิภาพตรงกับความต้องการของผู้มาท่องเที่ยวให้มากขึ้น

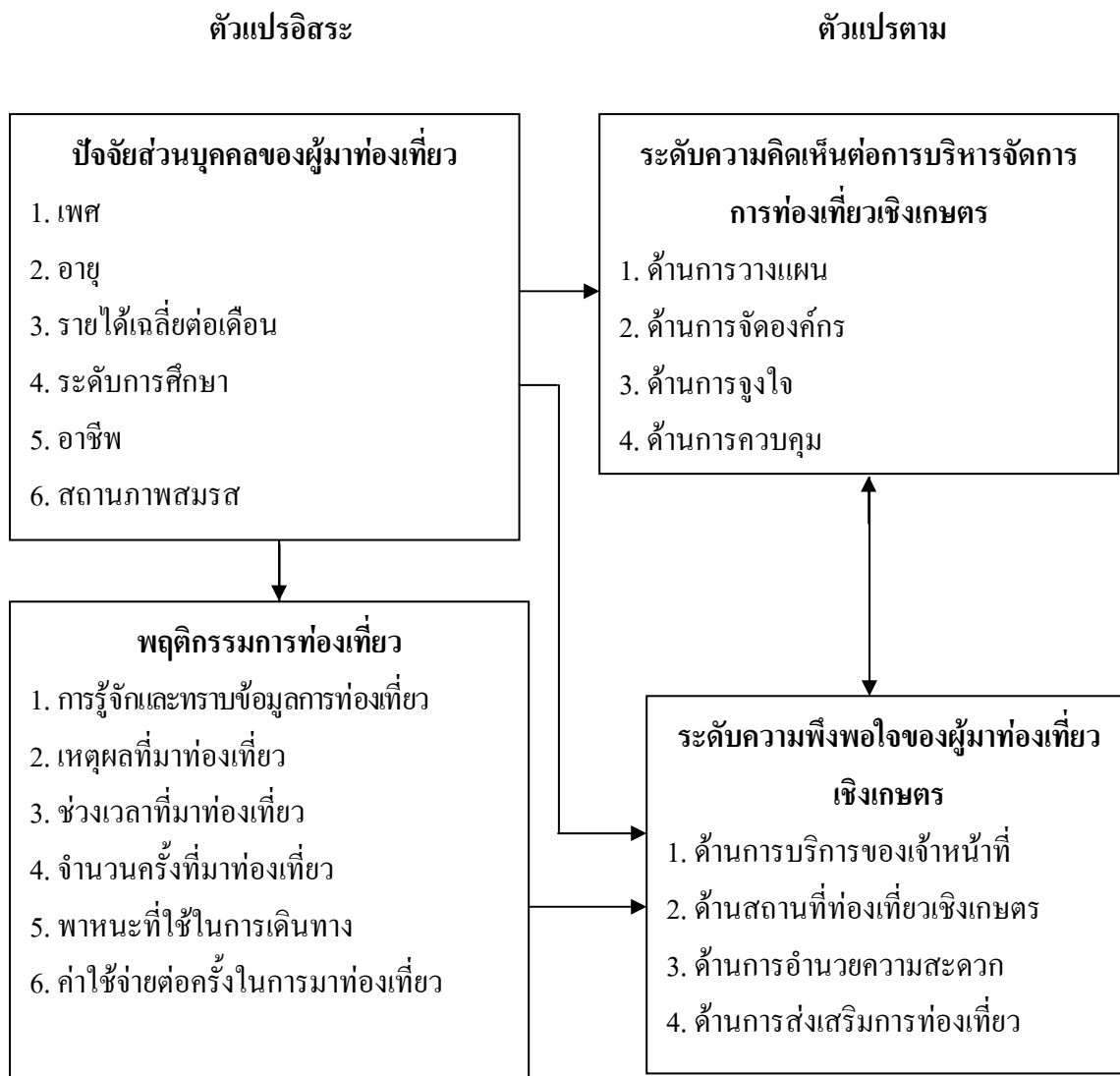
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี
4. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
5. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
6. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว
7. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

8. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับนันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจการท่องเที่ยว แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ซึ่งสามารถกำหนดเป็นกรอบแนวคิด ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี มีสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยวต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน
2. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยวต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน

3. พฤติกรรมของผู้มาท่องเที่ยวต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแตกต่างกัน

4. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

5. ระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณโดยสูตรของ คอชแรน (Cochran, 1953 : 47) เนื่องไม่ทราบจำนวนประชากร

2. ขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

2.1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

2.1.1.1. เพศ

2.1.1.2. อายุ

2.1.1.3. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

2.1.1.4. ระดับการศึกษา

2.1.1.5. อาชีพ

2.1.1.6. สถานภาพสมรส

2.1.2. พฤติกรรมของผู้มาท่องเที่ยว ประกอบด้วย

2.1.2.1. การรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว

2.1.2.2. เหตุผลที่มาท่องเที่ยว

2.1.2.3. ช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว

2.1.2.4. จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว

2.1.2.5. พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

2.1.2.6. ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว

2.2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1. ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประกอบด้วย

2.2.1.1. ด้านการวางแผน

2.2.1.2. ด้านการจัดองค์กร

2.2.1.3. ด้านการจูงใจ

2.2.1.4. ด้านการควบคุม

2.2.2. ระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประกอบด้วย

2.2.2.1. ด้านการบริการ

2.2.2.2. ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร

2.2.2.3. ด้านการอำนวยความสะดวก

2.2.2.4. ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

3. ขอบเขตด้านสถานที่ สถานที่ในการวิจัยครั้งนี้คือแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจากผู้มาท่องเที่ยวที่ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตร (พันธุ์พืชเพาะเลี้ยง) ศูนย์บริหารศัตรูพืชจังหวัดสุพรรณบุรี และอุทยานผักพื้นบ้านเพื่อการยังชีพ บึงฉลวยเฉลิมพระเกียรติ

4. ขอบเขตด้านเวลา การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตของเวลาเพื่อให้ได้เวลาที่เหมาะสม โดยเริ่มการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเป็นเวลา 3 เดือน ระหว่างเดือนมีนาคม-พฤษภาคม พ.ศ. 2552

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลที่ได้รับจากการศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จะสามารถนำไปวางแผนและพัฒนาด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้เป็นไปตามเป้าหมาย

2. เพื่อนำข้อมูลพฤติกรรมของผู้มาท่องเที่ยวไปปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานให้ตรงตามพฤติกรรมของผู้มาท่องเที่ยว

3. สามารถนำข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนและส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการของผู้มาท่องเที่ยว

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้เข้ามาท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพสมรส

พฤติกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง การแสดงออกของผู้มาท่องเที่ยว ที่แสดงถึง กระบวนการตัดสินใจมาท่องเที่ยว ตลอดจนลักษณะการเข้ามาท่องเที่ยวและหลังท่องเที่ยวแล้วมีการตัดสินใจที่จะเข้ามาใช้บริการต่อไปหรือไม่ ได้แก่ การรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว หมายถึง ผู้มาท่องเที่ยวรู้จักและทราบข้อมูลจากสื่อ หรือบุคคลใด เช่น เอกสารการท่องเที่ยว แผ่นพับ/ อินเทอร์เน็ต การประชาสัมพันธ์ และญาติ/เพื่อนแนะนำ เหตุผลที่มาท่องเที่ยว หมายถึง สาเหตุที่ผู้มาท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว เช่น มาเพื่อทัศนศึกษา เพื่อพักผ่อน ต้องการความรู้เพิ่มเติม และเพื่อประกอบธุรกิจ ช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว หมายถึง วันและเวลาที่ผู้มาท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว เช่น วันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์) วันเสาร์-อาทิตย์ วันหยุดนักขัตฤกษ์ เป็นต้น จำนวนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว หมายถึง จำนวนครั้งที่ผู้มาท่องเที่ยวเคยเดินทางมาท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง หมายถึง พาหนะที่ผู้มาท่องเที่ยวโดยสารมา ไม่ว่าจะเป็น รถโดยสารประจำทาง รถจักรยานยนต์ รถยนต์ส่วนตัว หรือรถนำเที่ยว เป็นต้น ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว หมายถึง รายจ่ายที่ผู้มาท่องเที่ยวใช้จ่ายในการมาท่องเที่ยวแต่ละครั้ง

การบริหารจัดการ หมายถึง การกระทำเพื่อให้ได้ผลที่ตรงตามเป้าหมายหรือบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรที่ได้กำหนดไว้ นำไปสู่การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การวางแผน หมายถึง การวางแผนของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นการกำหนดเป้าหมายขององค์กร การกำหนดกลยุทธ์ทั้งหมด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การพัฒนาส่วนประกอบของแผนเพื่อประสมประสานกิจกรรม และการประสานงานกัน การจัดองค์กร หมายถึง เป็นการพิจารณาว่างานอะไรที่จะต้องทำ การกำหนดบุคคลที่จะ ต้องทำวิธีการจัดกลุ่มงานนั้น บุคคลใดมีส่วนงานขึ้นกับผู้บริหารคนใด และระดับการตัดสินใจที่จะต้องเกิดขึ้น การจูงใจ หมายถึง การจูงใจผู้มาท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยประกอบด้วย ชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย มีการโฆษณาทางสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต และสถานที่สวยงามดึงดูดใจ การควบคุม หมายถึง การวัดและการแก้ไขการทำงาน เพื่อให้แน่ใจว่าวัตถุประสงค์และแผนงานบรรลุวัตถุประสงค์ การควบคุมเป็นกระบวนการออกข้อกำหนด ซึ่งกำกับกิจกรรมการปฏิบัติขององค์กร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและมาตรฐานที่กำหนดไว้

ความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการได้รับการตอบสนองด้านจิตใจและร่างกาย ซึ่งมีทั้งในแง่บวกและแง่ลบต่อสถานที่ท่องเที่ยว ในด้านต่างๆ ได้แก่ การบริการของเจ้าหน้าที่ หมายถึง การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ต่อผู้มาท่องเที่ยวที่มารับบริการของสถานที่ท่องเที่ยว

เชิงเกษตรในจังหวัดสุพรรณบุรี เช่น เจ้าหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส บริการด้วย ความรวดเร็ว บริการด้วยความเต็ม และการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การจัดการสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรใน จังหวัดสุพรรณบุรี ในการให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว การอำนวยความสะดวก หมายถึง การอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาท่องเที่ยว เช่น สถานที่จอดรถ การจัดจราจรภายในสถานที่ท่องเที่ยว บริการรถนำเที่ยว การจัดให้มีห้องน้ำไว้บริการ เป็นต้น การส่งเสริมการท่องเที่ยว หมายถึง การจัดกิจกรรมหรือสถานที่เพื่อเป็นการดึงดูดผู้มาท่องเที่ยวให้มีความต้องการที่จะท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro-Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ชุมชนการเกษตรกรรม สวนเกษตร วนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์ และแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่างๆ สถานที่ราชการ ตลอดจนสถาบันการศึกษาที่มีงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตทางการเกษตรที่ทันสมัย เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความรู้ และความเพลิดเพลินในกิจกรรมทางการเกษตรในลักษณะต่างๆ ได้ความรู้และประสบการณ์ใหม่ๆ ไปประยุกต์ใช้เพื่อประกอบอาชีพได้

ผู้มาท่องเที่ยว หมายถึง บุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เข้ามาเยือนท้องถิ่นนั้น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะมาศึกษาหาความรู้และท่องเที่ยวพักผ่อนตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ หากแต่ไม่ได้มาอาศัยอยู่อย่างถาวร

บทที่ 2

เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ในครั้งนี้ได้นำทฤษฎีและแนวคิดต่างๆ มาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อนำมาใช้ในการเผยแพร่ไปยังกลุ่มที่เกี่ยวข้องและสนใจได้รับความรู้ โดยการศึกษาหัวข้อต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
 - 1.1 ประวัติและข้อมูลจังหวัดสุพรรณบุรี
 - 1.2 นโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
 - 1.3 ประวัติการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
 - 1.4 สถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดสุพรรณบุรี
2. แนวคิดที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับนันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
 - 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจการท่องเที่ยว
 - 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
 - 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
 - 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม
 - 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 2.7 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
 - 2.8 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 3.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ
 - 4.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

1.1 ประวัติและข้อมูลจังหวัดสุพรรณบุรี

สุพรรณบุรีเป็นเมืองโบราณพบหลักฐานทางโบราณคดีมีอายุไม่ต่ำกว่า 3,500 - 3,800 ปี โบราณวัตถุที่ขุดพบมีทั้งยุคหินใหม่ ยุคสัมฤทธิ์ ยุคเหล็ก และสืบทอดวัฒนธรรมต่อเนื่องมาตั้งแต่ สมัยสุวรรณภูมิ ฟูนัน อมราวดี ทวารวดี ศรีวิชัย สุพรรณบุรีเดิมมีชื่อ “ทวารวดีศรีสุพรรณภูมิ” หรือ “พันธุมบุรี” ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำท่าจีนแถบบริเวณตำบลรั้วใหญ่ไปจดตำบลพิหารแดงต่อมาพระเจ้ากาแตได้ย้ายเมืองมาตั้งอยู่ที่ฝั่งขวาของแม่น้ำ แล้วโปรดให้มอญน้อยไปสร้างวัดสนามชัยและบูรณะ วัดป่าเลไลยก์ ชักชวนให้ข้าราชการจำนวน 2,000 คนบวช จึงขนานนามเมืองใหม่ว่า “เมืองสองพันบุรี” ครั้นถึงสมัยพระเจ้าอู่ทองได้สร้างเมืองมาทางฝั่งใต้หรือทางตะวันตกของแม่น้ำท่าจีน ชื่อเมือง เรียกว่า “อู่ทอง” จวบจนสมัยขุนหลวงพะงั่วเมืองจึงถูก เรียกชื่อว่า “สุพรรณบุรี” นับแต่นั้นมา ในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีเมืองสุพรรณบุรีเป็นเมืองหน้าด่านและเป็นเมืองอู่ข้าวอู่น้ำที่สำคัญ ต้องผ่านศึกสงครามหลายต่อหลายครั้งสภาพเมืองตลอดจนประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ถูกทำลาย ปรักหักพัง จนกระทั่งถึงสมัยรัตนโกสินทร์เมืองสุพรรณได้ฟื้นตัวและตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำท่าจีน (ลำน้ำสุพรรณ) มาจนตราប់ทุกวันนี้

ความสำคัญของสุพรรณบุรี ในด้านประวัติศาสตร์ การกอบกู้เอกราชไทยในสมัยกรุงศรีอยุธยาได้แก่ชัยชนะแห่งสงครามยุทธหัตถีที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงมีชัยชนะเหนือ พระมหาอุปราชา ณ สมรภูมิดอนเจดีย์เป็นมหาวีรกรรมคชยุทธอันยิ่งใหญ่ที่ได้ถูกจารึกไว้และมีการจัดงานเพื่อเฉลิมฉลองอย่างยิ่งใหญ่ทุกปีเพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติ ในด้านวรรณคดีเป็นเมืองต้นกำเนิดแห่งตำนาน “ขุนช้างขุนแผน” วรรณคดีไทยเรื่องราวและสถานที่ที่ปรากฏตามท้องเรื่อง ยังคงมีให้เห็นในปัจจุบัน อาทิ บ้านรั้วใหญ่ วัดเขาใหญ่ ท่าสิบเบี้ย ไร่ฝ้าย วัดป่าเลไลยก์ วัดแค อำเภออู่ทอง และอำเภอศรีประจันต์ เป็นต้น (จังหวัดสุพรรณบุรี, 2551 ก : ออนไลน์)

สุพรรณบุรี มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 5,358 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 10 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอบางปลาม้า อำเภอศรีประจันต์ อำเภอดอนเจดีย์ อำเภออู่ทอง อำเภอเดิมบางนางบวช อำเภอสามชุก อำเภอหนองหญ้าไซ อำเภอสองพี่น้อง และอำเภอด่านช้าง

อาณาเขตพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดชัยนาท และจังหวัดอุทัยธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดนครปฐม
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดอ่างทอง พระนครศรีอยุธยา และสิงห์บุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดกาญจนบุรี

การเดินทางรถยนต์ สามารถใช้เส้นทางในการเดินทางได้หลายเส้นทาง ใช้เวลาเดินทางจากกรุงเทพฯ ประมาณ 1 ชั่วโมง ดังนี้ จากจากกรุงเทพฯ ผ่านอำเภอบางบัวทอง ไปจนถึงตัวจังหวัดสุพรรณบุรี หรือจากกรุงเทพฯ ผ่านนนทบุรี อำเภอบางบัวทอง ไปจนถึงตัวจังหวัดสุพรรณบุรี ระยะทางประมาณ 107 กิโลเมตร เส้นทางจากกรุงเทพฯ ผ่านจังหวัดปทุมธานี อำเภอลาดหลุมแก้ว ไปจนถึงตัวจังหวัดสุพรรณบุรี ระยะทางประมาณ 115 กิโลเมตรหรือจากกรุงเทพฯ ผ่านจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ไปจนถึงตัวจังหวัดสุพรรณบุรี ระยะทางประมาณ 132 กิโลเมตร เส้นทางจากกรุงเทพฯ ผ่านจังหวัดสิงห์บุรี อำเภอดิสมบางนางบวช ไปจนถึงตัวจังหวัดสุพรรณบุรี ระยะทางประมาณ 228 กิโลเมตร หรือเส้นทางจากกรุงเทพฯ ผ่านจังหวัดอ่างทอง ไปจนถึงตัวจังหวัดสุพรรณบุรี ระยะทางประมาณ 150 กิโลเมตร และเส้นทางจากกรุงเทพฯ ผ่านจังหวัดนครปฐม อำเภอกำแพงแสน ไปจนถึงตัวจังหวัดสุพรรณบุรี ระยะทางประมาณ 164 กิโลเมตร

รถโดยสารประจำทาง บริษัทขนส่ง จำกัด มีบริการรถโดยสารประจำทางปรับอากาศออกจากสถานีขนส่งหมอชิต ถนนกำแพงเพชร 2 ไปจังหวัดสุพรรณบุรีทุกวันและมีรถโดยสารประจำทางปรับอากาศออกจาก สถานีขนส่งสายใต้ ถนนบรมราชชนนี ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที รถออกจากกรุงเทพฯ เช้าวันแรก 06.00 น. เช้าวันสุดท้าย 19.00 น. ออกจากสุพรรณบุรี เช้าวันแรก 04.40 น. เช้าวันสุดท้าย 18.00 น. นอกจากนี้การรถไฟแห่งประเทศไทย มีขบวนรถไฟออกจากสถานีรถไฟหัวลำโพงไปสถานีรถไฟจังหวัดสุพรรณบุรีทุกวัน วันละ 1 เที่ยวจากกรุงเทพฯ 16.50 น. ถึงสุพรรณบุรี 19.40 น. และ จากสุพรรณบุรี 05.00 น. ถึงกรุงเทพฯ 09.30 น. (จังหวัดสุพรรณบุรี. 2551 ข : ออนไลน์)

1.2 นโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

สืบเนื่องจากการจัดตั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาตามการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งอาศัยกฎหมาย พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 และ พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 เกี่ยวกับการโอนกิจการการบริหารและอำนาจหน้าที่ รวมทั้งการแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการทำให้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ต้องโอนภาระงานด้านพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ด้านการพัฒนาบริการท่องเที่ยว และด้านทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวไปให้กับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นับแต่ปี พ.ศ. 2546 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจึงได้ปรับแผนวิสาหกิจเพื่อให้สอดคล้องกับการก่อตั้ง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยปรับบทบาทมาเป็นองค์กรที่มุ่งเน้นหน้าที่ด้านการบริการจัดการการตลาดการท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นหลัก โดยกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย พ.ศ. 2550-2554 ไว้ดังนี้ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย [ททท.] 2552 : ออนไลน์)

1. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วทุกภูมิภาคของไทย และเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดการสร้างงานและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ
2. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวของประเทศไทยเติบโตอย่างยั่งยืน โดยเน้นการขยายฐานตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพ ทั้งในพื้นที่ใหม่และในตลาดเฉพาะกลุ่ม ภายใต้การสร้างความเข้มแข็งของตราสินค้า (Brand) ประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง
3. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคนไทย โดยเน้นการประสานงานระหว่างเครือข่ายภาครัฐกับภาคเอกชน กระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวภายในประเทศที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และการสร้างสรรค์ประโยชน์ทั้งต่อสถาบันครอบครัวและต่อสังคมโดยรวม อันจะนำไปสู่การสร้างและกระตุ้นจิตสำนึกรักษาสีงแวดล้อมรวมทั้งให้เกิดความรักและภาคภูมิใจในเอกลักษณ์วัฒนธรรมไทย
4. ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กระจายตัวสู่แหล่งท่องเที่ยวรองมากขึ้นเพื่อสร้างสมดุลระหว่างพื้นที่ทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มจังหวัดและข้ามภูมิภาค
5. ส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านโดยการทำการตลาดร่วมกัน เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวทั้งภายในภูมิภาคและภายนอกภูมิภาค อันจะนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานร่วมกันอย่างเป็นระบบ และช่วยเพิ่มความสามารถทางการแข่งขันของภูมิภาคนี้ในตลาดท่องเที่ยวโลก
6. มุ่งพัฒนาองค์กร ระบบบริหารจัดการ และเสริมสร้างบุคลากรให้มีทักษะและขีดความสามารถทางการตลาดท่องเที่ยวเพื่อเป็นองค์กรแห่งการขับเคลื่อน (Driving Force) ที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมีศักยภาพทางการแข่งขันระดับนานาชาติภายใต้หลักธรรมาภิบาล รวมทั้งพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กร ในบทบาทเชิงวิชาการและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตลาด
7. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว (e-Tourism) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ประเทศไทย และเสริมสร้างศักยภาพในการส่งเสริมการตลาดผ่านสื่อสารสนเทศ
8. ส่งเสริมการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว โดยประสานความร่วมมือและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว กับหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน

1.3 ประวัติการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ในประเทศไทย ถือได้ว่าเริ่มมีการพัฒนาให้เป็นรูปแบบให้เป็นระบบมากขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยว และเพิ่มรูปแบบทางการท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ สามารถเดินทางท่องเที่ยวได้ตลอดปี และเพื่อเพิ่มการกระจายตัวไปทั่วภูมิภาค ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมกับการเข้าไปสัมผัสกับธรรมชาติ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ด้วยวิธีต่างๆ ซึ่งทำให้ผู้มาท่องเที่ยวเกิดจิตสำนึกที่จะอนุรักษ์ และตระหนักถึงความสำคัญของธรรมชาติ ทำให้การท่องเที่ยวในแนวนี้อาจเป็นการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และสิ่งแวดล้อมก็ดำรงอยู่ได้โดยไม่มีการทำลาย อีกทั้งทุกๆ คนก็เล็งเห็นถึงความสำคัญที่จะช่วยรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้ยั่งยืน ไม่ให้เสื่อมโทรมเนื่องจากความหนาแน่นเกินขีดความสามารถรองรับอีกทั้งประเทศไทยถือได้ว่าเป็นประเทศเกษตรกรรม พร้อมทั้งมีความหลากหลายในการประกอบอาชีพเกษตร มีภูมิปัญญาทางการเกษตร มีชื่อเสียงทางด้านไม้ผล ข้าว การประมง และกิจกรรมปศุสัตว์ที่ก้าวหน้ามาแต่โบราณ ความหลากหลายดังกล่าวจะเป็นสิ่งดึงดูดใจและนำความประทับใจมาสู่ผู้มาท่องเที่ยว เปิดโอกาสให้ผู้มาท่องเที่ยวได้ร่วมกิจกรรมกับเกษตรกรสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ วิถีชีวิตการเกษตรที่ผสมผสานกิจกรรมทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และประเพณี ตลอดจนการศึกษา เรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านกระบวนการประกอบสัมมาชีพอย่างใกล้ชิด และยังเพิ่มการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น

การคิดค้นนำเอาทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในประเทศ จัดกิจกรรม จัดรูปแบบทางการท่องเที่ยว เพื่อให้ผู้มาท่องเที่ยวมีความสนใจและอยากเดินทางไปเที่ยว เพื่อขยายเส้นทางทางการท่องเที่ยวและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นผู้ประกอบการนั้น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้แยกประเภททรัพยากรจัดกิจกรรม 9 กิจกรรม และได้นำมาเผยแพร่เป็น Amazing Thailand ประสบความสำเร็จเมื่อสองปีก่อนนั้น ความสำเร็จนี้ ททท. ยังถือแนวคิดกิจกรรมแต่เพิ่มคุณค่าและคุณภาพ (Value added) ในแต่ละกิจกรรม เสริมเส้นทางทางการท่องเที่ยวให้เป็นกิจกรรมที่ยั่งยืน

กิจกรรมหนึ่งใน Amazing Thailand คือ การเกษตรไทย หรือ Amazing Agricultural Heritage ซึ่งแบ่งเป็นกิจกรรมย่อยๆ ได้แก่ (เจ้าไพพรรณ แก้วสุริยะ, 2551 : ออนไลน์)

1. การทำนา (Rice cultivation) การทำนาปี การทำนาปรัง การทำนาหว่านน้ำตาม การทำนาขั้นบันได พิพิธภัณฑข้าว ความรู้เรื่องข้าวสายพันธุ์ต่างๆ ประเพณีพิธีกรรมเกี่ยวกับข้าว วัฒนธรรมการกินข้าวไทย เป็นต้น

2. การทำสวนไม้ตัดดอก (Cutting flowers) การทำสวนดอกไม้เพื่อตัดดอกขายทุกชนิด เช่น สวนกุหลาบ ฟาร์มกล้วยไม้ สวนไม้ดอกไม้ประดับนานาชนิด ไม้กระถางทุกประเภท รวมถึงไร่ทานตะวัน

3. การทำสวนผลไม้ (Horticulture) การทำสวนผลไม้ทุกประเภท รวมทั้งการทำวนเกษตร การทำเกษตรผสมใหม่ การทำสวนผสม รวมถึงการทำสวนยางพารา สวนไผ่ สวนปาล์มน้ำมัน

4. การทำสวนครัวสวนผัก (Vegetables) การปลูกพืชผักสวนครัวทุกประเภท รวมถึงการทำไร่ผัก ไร่ถั่ว ไร่ข้าวโพดข้าวฟ่าง ไร่พริกไทย เป็นต้น

5. การทำสวนสมุนไพร (Herbs) การปลูกพืชสมุนไพรนานาชนิด เพื่อใช้เป็นอาหารเสริม พืชผักสวนครัวข้างบ้าน เพื่อใช้เป็นเครื่องดื่มน้ำ เพื่อใช้เป็นเครื่องสำอาง และเพื่อใช้ในการแพทย์แผนไทย

6. การทำฟาร์มปศุสัตว์ (Animal Farming) การเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์เศรษฐกิจนานาชนิด อาทิ การเลี้ยงไหม การทำฟาร์มผึ้ง การทำฟาร์มปลา การเลี้ยงหอยแมลงภู่ หอยแครง หอยนางรม หอยตะกอย ฟาร์มจระเข้ บางแห่งเพาะขยายพันธุ์สัตว์ป่าหายาก เช่น ฟาร์มนกยูง ฟาร์มไก่ฟ้า ฟาร์มกวาง รวมถึงสวนงูของสภาอากาศไทยด้วย

7. งานเทศกาลผลิตภัณฑ์ต่างๆ (Festival) การจัดงานเพื่อส่งเสริมการขายผลิตผลทางการเกษตร เมื่อถึงฤดูที่พืชผลเหล่านั้นออกซุก อาทิ มหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ งานเทศกาลลิ้นจี่ เทศกาลลำไย เทศกาลกินปลา เป็นต้น

ข้อจำกัดของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ผู้ประกอบการรายย่อยอาจไม่มีโอกาสในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของตนเองให้ได้รับความนิยมได้มากนัก เนื่องจากเรื่องการเงินทุนทั้งด้านการตลาดและการจัดการ เพราะในแหล่งท่องเที่ยวก็ควรจะมีสาธารณูปโภคต่างๆ ไว้เพื่อให้บริการแก่ผู้มาท่องเที่ยว และมีการทำการตลาดและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดผู้มาท่องเที่ยวให้เดินทางมา ทำให้สิ่งเหล่านี้กลายเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีผู้ประกอบการรายย่อย อย่างไรก็ตามทำให้กิจการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ประสบความสำเร็จและได้รับความนิยมจากผู้มาท่องเที่ยวส่วนใหญ่จึงเป็นของพวกนายทุนที่มีเงินทุนจำนวนมาก เช่น ฟาร์มโชคชัย เนื่องจากมีศักยภาพในการพัฒนาทั้งด้านการจัดการ กิจกรรม และสาธารณูปโภคต่างๆ ให้บริการแก่ผู้มาท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีการทำการตลาดที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ ทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวจำนวนมหาศาลในแต่ละปีนั้นมิได้เกิดการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง ตามที่ทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงเกษตรขึ้นเพื่อให้การท่องเที่ยวสามารถกระจายรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ต่างๆ เพราะรายได้ทั้งหมดก็จะตกเป็นของเจ้าของกิจการ รวมไปถึงชุมชนในท้องถิ่นก็มิได้มีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินการท่องเที่ยวแต่อย่างใด เนื่องจากการจัดการและการดำเนินงานก็

ควบคุมดูแลโดยเจ้าของกิจการเอง คนในท้องถิ่นอาจมีบทบาทเพียงแค่ว่าเป็นแรงงานที่นายทุนนั้นจ้างให้เข้ามาทำงานและจ่ายเงินเป็นค่าตอบแทน นอกจากนั้นการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นสวนผลไม้ สวนสมุนไพรบางแห่งที่เปิดโอกาสให้ผู้มาท่องเที่ยวสามารถชิมผลไม้ได้สดๆ จากไร่ที่ยังคงมีการใช้สารเคมีเพื่อป้องกันศัตรูพืชซึ่งเป็นอันตรายต่อระบบสภาพแวดล้อม ซึ่งหากเป็นเช่นนี้แล้วการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจะเป็นการท่องเที่ยวที่ปลอดภัยและยั่งยืนจริงหรือไม่

1.4 สถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในจังหวัดสุพรรณบุรี

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตร (พันธุ์พืชเพาะเลี้ยง) เป็นหน่วยงานภาครัฐที่มีบทบาทเพื่อพัฒนางานด้านพันธุ์พืชและฝักอาชีพการเกษตรทั้งในด้านการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อในห้องปฏิบัติการ การอนุบาล การขยายเพิ่มปริมาณ การกระจายพันธุ์ การปลูก การส่งเสริมและฝึกอบรมวิทยากรด้านการเกษตร พันธุ์พืชที่ผลิตและกระจายสู่เกษตรกร เพื่อส่งเสริมการใช้พันธุ์พืชในเชิงธุรกิจ เช่น หน่อไม้ฝรั่ง จิง กัลย เบญจมาศ หน้าวัว คัตเตอร์ เป็นต้น หรือช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉิน เร่งด่วนหรือเกิดภัยธรรมชาติ นอกจากนี้ยังมีช่วยในการเร่งรัดการผลิตพืชพันธุ์ใหม่ เช่น สะเดาทะวาย ปทุมมา กระเจียว เป็นต้น

ภายในศูนย์มีอาคารมากมายหลายหลัง อาทิ อาคารอำนวยการ อาคารฝึกอบรม อาคารเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ โรงเรือนเพาะเลี้ยง แปลงสาธิต อาคารเพาะเลี้ยงแมลง-เชื้อรากำจัดศัตรูพืช โดยธรรมชาติ บนเนื้อที่ทั้งสิ้น 500 ไร่ ปัจจุบันการปฏิบัติงานเป็นระบบส่งเสริมเพื่อเป็นประโยชน์แก่เกษตรกร ฝึกอบรมอาชีพแก่เกษตรกร ผลิตปัจจัยการผลิตเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอาชีพแก่เกษตรกร ให้บริการทางการเกษตร ขณะนี้ได้เปิดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ของจังหวัดสุพรรณบุรี โดยเน้นการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับ เพื่อการจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ศูนย์ (ท่องเที่ยวทั่วสุพรรณ. 2551 : ออนไลน์)

ภายในศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตร (พันธุ์พืชเพาะเลี้ยง) ได้มีการแบ่งงานภายใน แบ่งออกเป็น 5 หน่วยงาน ดังนี้

1. ฝ่ายบริหารทั่วไป มีหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติงานบริหารทั่วไป ได้แก่ งานธุรการ งานสารบรรณ งานการเงินและบัญชี งานพัสดุครุภัณฑ์ การจัดทำและประมาณงบประมาณ เจ้าหน้าที่ งานประชุมและงานประสานราชการทั่วไปของศูนย์
2. กลุ่มฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพการเกษตร มีหน้าที่ ศึกษาวิเคราะห์และวางแผนการพัฒนาเทคนิค วิธีการและหลักสูตรการฝึกอบรม หลังจากดำเนินการฝึกอบรมเกษตรกรแล้วต้องติดตามประเมินผล และรายงานผลลัพท์หลังการฝึกอบรม
3. กลุ่มพัฒนาการผลิตพันธุ์พืชเพาะเลี้ยงและการจัดการพันธุ์พืช มีหน้าที่ศึกษา ทดสอบ วิเคราะห์ ประยุกต์ เทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ การอนุบาลพันธุ์พืช การจัดการพันธุ์พืช รวมถึง

การพัฒนาการผลิตพันธุ์พืชเพื่อดีบริการเกษตรกรกลุ่มพัฒนาการผลิตพันธุ์พืชเพาะเลี้ยงและการจัดการพันธุ์พืชจึงเป็นเสมือนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านการเกษตร

4. ฝ่ายยุทธศาสตร์ มีหน้าที่ กำหนดยุทธศาสตร์ ศึกษาและวิเคราะห์จัดทำแผนงานโครงการงบประมาณ รวมถึงงานสถิติข้อมูลและการรายงาน

5. ฝ่ายช่าง มีหน้าที่ ควบคุมตรวจสอบระบบโรงเรียนอนุบาลให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ ตามปกติอยู่เสมอ ตรวจสอบเครื่องมืออุปกรณ์ เครื่องจักรกล เครื่องยนต์ ให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ ตามปกติ รวมถึงงานซ่อมบำรุงต่างๆ

ศูนย์บริหารศัตรูพืช จังหวัดสุพรรณบุรี ก่อตั้งขึ้นโดยท่านปราโมทย์ รักษาราษฎร์ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร ระหว่างปี พ.ศ.2541-2544 ในช่วงดังกล่าว กรมส่งเสริมการเกษตรมีนโยบายจัดตั้งศูนย์บริหารศัตรูพืชที่จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการฝึกอบรมให้เกษตรกรลดการใช้สารเคมีในการควบคุมศัตรูพืช พัฒนาการผลิตขยายศัตรูธรรมชาติและชีววิธีที่เป็นประโยชน์ในการทดแทนสารเคมีซึ่งประกอบด้วย การผลิตตัวห้ำ ได้แก่ มวนเพศฉมาต ตัวเต่า แมลงหางหนีบ และแมลงช้างปีกใส ตัวเบียน ได้แก่ แตนเบียนไข่ไตรโคแกรมมา แตนเบียนอะซีโคดิส เชื้อราที่เป็นประโยชน์ ได้แก่ เชื้อราไตรโคเดอร์มา เชื้อราบีเวอร์เรีย เชื้อรามตดาไรเซียม เชื้อไวรัส เชื้อแบคทีเรีย ตลอดจนพืชสมุนไพรในการนำมาควบคุมศัตรูพืชทดแทนการใช้สารเคมี เป็นสถานที่เผยแพร่ให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันกำจัดศัตรูพืชโดยวิธีผสมผสาน นอกจากนี้ยังถ่ายทอดการใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการป้องกันกำจัดศัตรูพืชให้แก่เกษตรกร ภายในศูนย์ฯ มีสิ่งที่น่าสนใจ ได้แก่ โรงเรือนเพาะเลี้ยงและขยายแมลงศัตรูธรรมชาติ โรงเรือนปลูกพืชไร้ดิน และแปลงสาธิตการปลูกพืชปลอดสาร ศูนย์บริหารศัตรูพืชจังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งอยู่ที่ตำบลพลับพลาไชย ห่างจากตัวอำเภออุทุมพรไปตามเส้นทางอุทุมพร-ด่านช้าง ประมาณ 6 กิโลเมตร ถึงโรงงานน้ำตาลเลี้ยวซ้ายข้ามสะพานคลองชลประทานแล้วเลี้ยวขวาเลียบคลองชลประทาน ประมาณ 10 กิโลเมตร ศูนย์ฯ อยู่ซ้ายมือภายในศูนย์ศัตรูพืชจังหวัดสุพรรณบุรี ได้มีการแบ่งงานภายใน แบ่งออกเป็น 4 หน่วยงาน ดังนี้ (ศูนย์บริหารศัตรูพืชจังหวัดสุพรรณบุรี. 2551 : ออนไลน์).

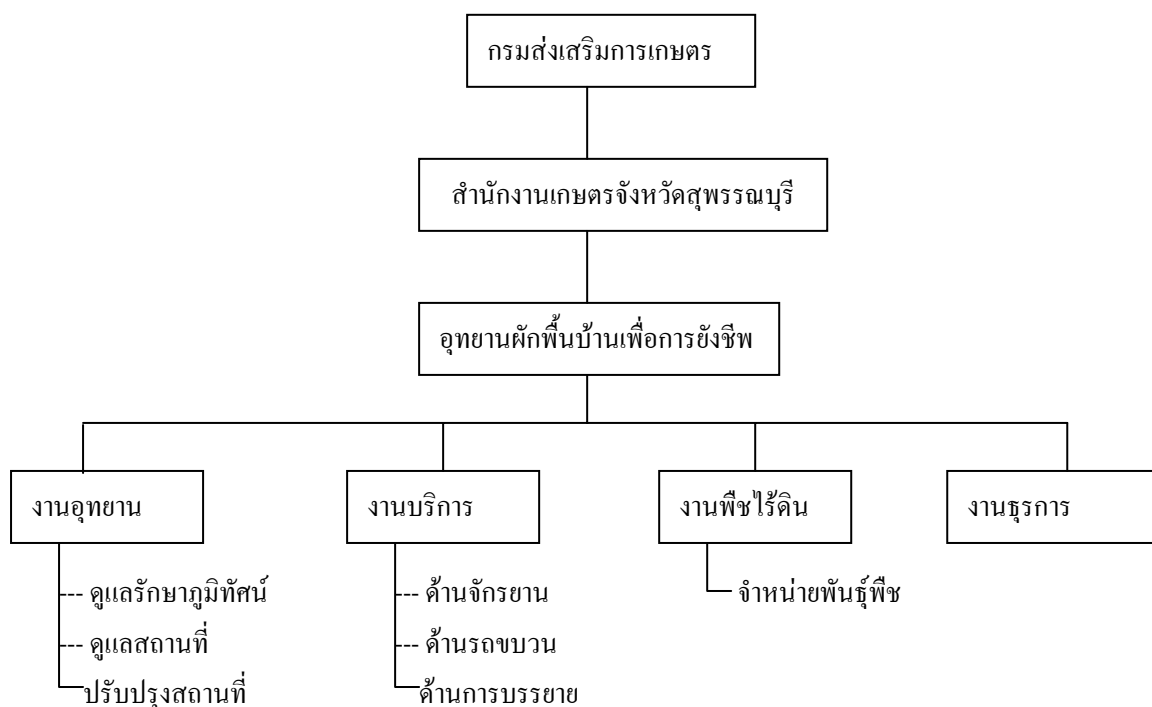
1. ฝ่ายบริหาร มีหน้าที่ รับผิดชอบการปฏิบัติงานบริหารทั่วไป ได้แก่ งานธุรการ งานสารบรรณ งานการเงินและบัญชี งานพัสดุครุภัณฑ์ การจัดทำและประมาณงบประมาณ งานเจ้าหน้าที่ งานประชุมและงานประสานราชการทั่วไปของศูนย์

2. ฝ่ายฝึกอบรม มีหน้าที่ ให้คำปรึกษา แนะนำ และถ่ายทอดความรู้ด้านศัตรูธรรมชาติที่เป็นประโยชน์แก่เกษตรกร

3. ฝ่ายผลิตขยาย/นำไปใช้ มีหน้าที่ ผลิตขยายศัตรูธรรมชาติที่มีประสิทธิภาพในการกำจัด ศัตรูพืช รวมถึงวางแผนการให้บริการรักษาพืชและผลิตภัณฑ์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพ สินค้าเกษตรด้วย

4. ศูนย์สาขาต่างๆ มีหน้าที่ส่งเสริมการบริหารศัตรูพืช ในเขตพื้นที่ภาคตะวันตกจำนวน 8 จังหวัด ได้แก่ สุพรรณบุรี นครปฐม กาญจนบุรี ราชบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงครามประจวบคีรีขันธ์ และเพชรบุรี

อุทยานผักพื้นบ้านเพื่อการยังชีพเฉลิมพระเกียรติบึงฉวาก จัดตั้งขึ้นเพื่อสร้างจิตสำนึกให้ ประชาชนทั่วไปเห็นคุณค่าและอนุรักษ์ผักพื้นบ้าน โดยรวบรวมผักพื้นบ้านจากทั่วภูมิภาคของ ประเทศไทยกว่า 500 ชนิด มาปลูกไว้ในบริเวณเกาะกลางบึงฉวาก มีทั้งสมุนไพร ไม้ยืนต้น ไม้เลื้อย ไม้ล้มลุก และไม้ซืนและที่น่าสนใจ ได้แก่ น้ำเต้าสี่เหลี่ยม บวบหอมขนาดใหญ่ อุโมงค์น้ำพุ และการจัดสวนไม้ประดับด้วยผักพื้นบ้าน นอกจากนั้นยังมีโรงปลูกพืชระบบระเหยน้ำ และสาธิตการ ปลูกพืชไร่นาจัดแสดงให้ชมด้วย และมีห้องสมุดบริการคอมพิวเตอร์สำหรับค้นคว้าข้อมูลพันธุ์ผัก ต่างๆ ห้องนิทรรศการแสดงผลผลิตทางการเกษตร อีกด้วย อุทยานผักพื้นบ้านเพื่อการยังชีพ เฉลิมพระเกียรติบึงฉวาก อยู่ในความดูแลของกรมส่งเสริมการเกษตร โดยผ่านสำนักงานเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี (ททท. 2551 : ออนไลน์) ดังภาพประกอบ 2

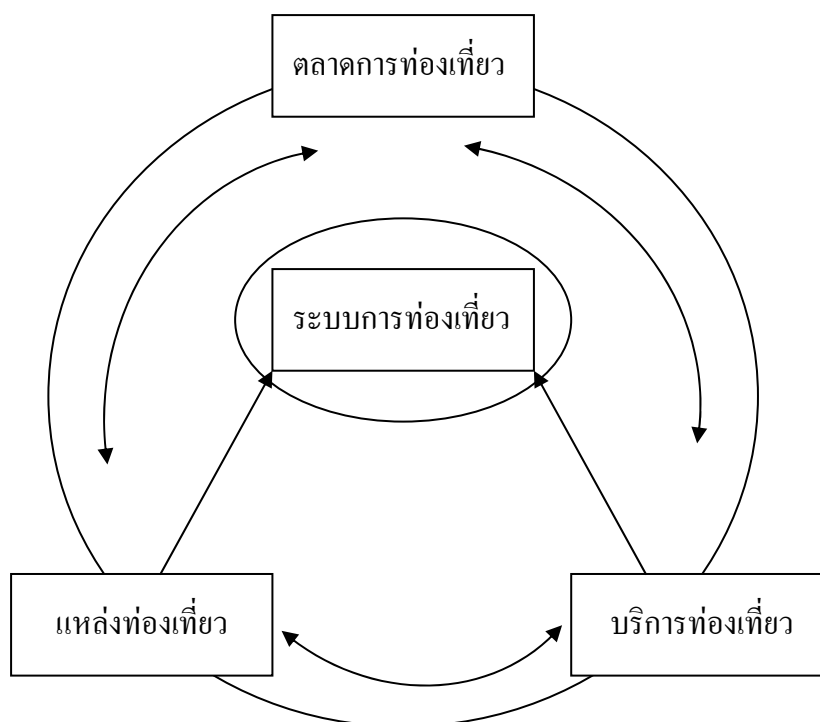
ภาพประกอบ 2 โครงสร้างอุทยานผักพื้นบ้านเพื่อการยังชีพเฉลิมพระเกียรติบึงฉวาก

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี. 2551 : ออนไลน์

2. แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับนันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้กล่าวถึงองค์ประกอบการท่องเที่ยว คือ การท่องเที่ยวเป็นกระบวนการทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีองค์ประกอบหลัก 3 ด้าน คือ ทรัพยากร แหล่งท่องเที่ยว บริการการท่องเที่ยว และตลาดการท่องเที่ยว แต่ละองค์ประกอบย่อย ที่มีความสัมพันธ์กันเป็นเหตุและผลซึ่งกันและกัน ความแตกต่างของแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยว จึงอยู่ที่ความแตกต่างในองค์ประกอบย่อยและความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั่นเอง ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 แสดงระบบการท่องเที่ยว

ที่มา : สมบัติ กาญจนกิจ. 2544 : 87.

ความสัมพันธ์ระหว่างระบบย่อยทั้ง 3 เกิดขึ้นเมื่อนักท่องเที่ยวได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการหรือทัศนศึกษา ซึ่งอาจเป็นการใช้ประโยชน์ได้โดยตรงและจากการบริการที่เกี่ยวข้อง โดยปกติทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นทรัพยากรที่ใช้ไม่มีวันหมดเพราะรูปแบบการใช้มักเป็นการสัมผัสแต่ภายนอกโดยไม่มีการเคลื่อนย้ายทรัพยากรใดๆ หรืออาจมีการชดเชยได้อยู่ตลอดเวลา อย่างไรก็ตาม ในการท่องเที่ยวที่เป็นจริงนั้นการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรมักมีการแปรรูปทรัพยากรและอาจไม่มีการคำนึงถึงการสูญเสีย หรือผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับระบบย่อยต่างๆ รวมทั้งผลต่อสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ในทางกลับกันสิ่งแวดล้อมที่เป็นระบบอื่นๆ เช่น ระบบชุมชน ระบบอุตสาหกรรม ฯลฯ อาจมีผลกระทบมาสู่ระบบท่องเที่ยวด้วย ดังนั้น การท่องเที่ยวที่ขาดระบบการจัดการที่ดีเข้ามาเกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ประสบความสำเร็จได้เลย นอกจากองค์ประกอบภายในระบบแล้ว การท่องเที่ยวยังมีสิ่งแวดล้อมสำคัญที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอีกหลายประการ เช่น สภาพกายภาพและระบบนิเวศสิ่งแวดล้อม โครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจ

และการลงทุน สังคมและวัฒนธรรมองค์กรและกฎหมาย เป็นต้น ดังแสดงในภาพประกอบ 3 ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยวเป็นทรัพยากรที่สำคัญ จัดเป็นอุปทานการท่องเที่ยว ซึ่งได้จัดหมวดหมู่ของแหล่งท่องเที่ยวเป็น 5 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวซึ่งแสดงออกถึงประเพณีต่าง ๆ แหล่งท่องเที่ยวซึ่งแสดงถึงความงดงามในรูปแบบต่างๆ ของภูมิประเทศ แหล่งท่องเที่ยวประเภทที่ให้ความบันเทิง แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ที่มีลักษณะเฉพาะตัวสำหรับประเทศไทยนั้น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยบริษัทหรือหน่วยงานที่ปรึกษาต่างๆ แบ่งแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 3 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ โบราณคดี และแหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม ส่วนแหล่งท่องเที่ยวที่ให้ความบันเทิงนั้น จัดเป็นส่วนหนึ่งในสถานบริการนักท่องเที่ยว

2. บริการการท่องเที่ยวเป็นบริการที่รองรับการท่องเที่ยวเป็นอุปทานประเภทหนึ่ง ซึ่งไม่ได้เป็นจุดหมายปลายทางหลักของนักท่องเที่ยว แต่เป็นบริการที่รองรับให้เกิดความสะดวกสบายและความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยวซึ่งในบางโอกาสอาจเป็นตัวดึงดูดใจได้เช่นกัน บริการการท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ ที่พัก อาหาร แหล่งจำหน่ายสินค้า แหล่งบันเทิง แหล่งกิจกรรมและบริการอื่นๆ ทั้งนี้รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ

3. ตลาดการท่องเที่ยวเป็นการแสดงออกของอุปสงค์ ซึ่งมีความปรารถนาในการท่องเที่ยวจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อเข้าร่วมในกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจและเพื่อกิจกรรมอื่นๆ (ปกติตลาดการท่องเที่ยวจะเน้นที่นักท่องเที่ยว) ซึ่งในกระบวนการจัดการได้หมายรวมถึงการส่งเสริมและพัฒนาการขายและการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวด้วย (สมบัติ กาญจนกิจ. 2544 : 87-88)

จากแนวคิดข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบการท่องเที่ยวประกอบด้วย ทรัพยากร แหล่งท่องเที่ยว บริการการท่องเที่ยว และตลาดการท่องเที่ยว หากขาดระบบการจัดการที่ดี อาจเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่สามารถที่จะประสบความสำเร็จได้เลย และทั้ง 3 ระบบจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อนักท่องเที่ยวได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจการท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ประกอบด้วยธุรกิจหลายประเภทที่เกี่ยวข้องโดยตรง ได้แก่ ธุรกิจด้านการขนส่ง ธุรกิจด้านที่พักและอาหาร ธุรกิจการนำเที่ยว และธุรกิจการค้าของที่ระลึก ธุรกิจเหล่านี้จะขายบริการแก่นักท่องเที่ยวโดยตรง และยังมีธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางอ้อม เช่น การผลิตสินค้าเกษตรกรรม การผลิตหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นต้น สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจการท่องเที่ยวที่จะกล่าวในที่นี้จำแนกออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ความสำคัญของการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

1.1 ความสำคัญด้านเศรษฐกิจของประเทศ การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศเป็นจำนวนมาก การท่องเที่ยวสามารถทำรายได้ในรูปแบบของเงินตราต่างประเทศมากเป็นอันดับ 1 เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้จากสินค้าออกอื่นๆ นอกจากนี้รายรับสุทธิในรูปแบบของเงินตราต่างประเทศจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังมีส่วนช่วยให้ดุลชำระเงินของประเทศดีขึ้น รายได้จากการท่องเที่ยวจะมีผลทบทวีคูณในการสร้างรายได้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้ผลผลิตส่วนรวมของประเทศมีค่าทวีกว่าสองเท่าตัว การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการหมุนเวียน และการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาค เมื่อเกิดการเดินทางท่องเที่ยวเข้าไปถึงแหล่งท่องเที่ยวในชนบทการพัฒนาความเจริญก็จะไปถึงภูมินาณั้นๆ ก่อให้เกิดการสร้างสรรคสิ่งใหม่ๆ ในท้องถิ่น เช่น โรงแรม ภัตตาคาร ร้านค้า สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีผู้ลงทุนในหลายๆ รูปแบบ ทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพอย่างกว้างขวาง เป็นการสร้างรายได้สู่ประชาชนอย่างแท้จริง การท่องเที่ยวมีบทบาทในการกระตุ้นให้เกิดการผลิต และนำเอาทรัพยากรของประเทศโดยเฉพาะของท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในอัตราที่สูง ในรูปของการผลิตสินค้าพื้นเมืองและสินค้าของที่ระลึก ตลอดจนการบริการในท้องถิ่นนั้นๆ การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่สิ้นเปลืองวัตถุดิบ ผลผลิตขายได้ตลอดเวลาสุดแล้วแต่ความเหมาะสมและความสามารถของผู้ขาย การท่องเที่ยวช่วยกระตุ้นให้เกิดการผลิตเป็นวงจรหมุนเวียนภายในประเทศ ทำให้เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นการลดการว่างงาน ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้นซึ่งส่งผลให้รัฐบาลได้รับรายได้ในรูปแบบของภาษีอากรประเภทต่างๆ

1.2 ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อสังคม การท่องเที่ยวมีส่วนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ของมนุษยชาติ ก่อให้เกิดสันติภาพ ความเป็นมิตรไมตรีและความเข้าใจอันดี ระหว่างเจ้าของบ้านและผู้มาเยือน การท่องเที่ยวมีบทบาทในการพัฒนาสร้างสรรค์ความเจริญทางสังคมให้เกิดแก่ท้องถิ่น ทำให้มีการก่อสร้างสิ่งใหม่ๆ มีการลงทุนทางด้านการผลิตเพื่อรองรับการบริการแก่ผู้มาเยือนท้องถิ่น ทำให้ประชาชนมีรายได้จากการมีงานทำ จึงทำให้อยู่ดีกินดีมีความสุขโดยทั่วกัน การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการอนุรักษ์ฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจความสำนึก และตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนการรักษาเอกลักษณ์ของชาติ ก่อให้เกิดความรู้สึกรักหวงแหนและรักผืนแผ่นดินที่อยู่อาศัยของตน การท่องเที่ยวช่วยขจัดปัญหาความแตกต่างระหว่างเมืองกับชนบท ช่วยขจัดปัญหาการหลงไหลและเคลื่อนย้ายเข้ามาหางานทำ หรือเสี่ยงโชคในเมืองของประชาชนในชนบท และการท่องเที่ยวช่วยให้ประชาชนในชนบทรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รู้จักใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นมาผลิตและประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ในรูปแบบ

ของสินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึกไว้สำหรับขายผู้มาเยือน เป็นการหารายได้มาจุนเจือครอบครัวเพิ่มขึ้น

1.3 ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อการเมือง การเดินทางเที่ยวก่อให้เกิดความรู้สึกถึงความมั่นคงปลอดภัย เพราะการที่นักท่องเที่ยวจะเลือกเดินทางไปเยือนที่ใด ที่นั้นจะต้องมีความปลอดภัยเพียงพอ การท่องเที่ยวเป็นวิถีทางที่มนุษย์ต่างสังคมจะได้พบปะรู้จักทำความเข้าใจกัน การเดินทางไปมาหาสู่กันภายในประเทศทำให้ได้รู้จัก คั่นเคย รู้ปัญหา ฟังพาอาศัยกัน เป็นการสร้างความรักสามัคคีสามานฉันท์ของคนในชาติในทำนองเดียวกัน การเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศจะเป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เสริมสร้างความเข้าใจอันดีที่จะนำไปสู่ความเป็นเพื่อนร่วมโลกที่จะช่วยสร้างสรรค์สัมพันธไมตรี และความสงบสันติสุขในโลก (สมบัติ กาญจนกิจ, 2544 : 88-89)

2. ประเภทการท่องเที่ยว ประเทศไทยเป็นประเทศที่อุดมไปด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยวซึ่งหมายถึง สถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมและวัฒนธรรมประเพณีที่สะท้อนให้เห็นถึงอารยธรรมท้องถิ่นที่มีลักษณะเด่น ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้ ทรัพยากรการท่องเที่ยวอาจแยกตามลักษณะและความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ 3 ประเภท คือ

2.1 ประเภทธรรมชาติ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ ได้แก่ ภูเขา น้ำตก ถ้ำ น้ำพุร้อน บ่อน้ำร้อน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ สวนสัตว์ อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนรุกขชาติ ทะเล หายทราย ทะเลทรายน เกาะ เขื่อน อ่างเก็บน้ำ แหล่งน้ำจืด (ห้วย หนอง คลอง บึง) ตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติของไทย เช่น อุทยานแห่งชาติคอยอินทนนท์ น้ำตกทีลอซู เขื่อนรัชชประภา ภูกระดึง เป็นต้น

2.2 ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถาน และปูชนียสถาน เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญในทางประวัติศาสตร์ โบราณคดีหรือปูชนียสถาน ได้แก่ วัด โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ พิพิธภัณฑสถาน กำแพงเมือง คูเมือง อนุสาวรีย์ และอนุสรณ์สถาน ได้แก่ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย เป็นต้น

2.3 ประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรม เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งในลักษณะของพิธีงานประเพณีความเป็นอยู่ วิถีชีวิต (เช่น หมู่บ้านชาวเขา สภาพชีวิตในชนบท) ศูนย์วัฒนธรรมสินค้าพื้นเมือง ไร่ สวน พืช ผัก ผลไม้ และเหมือง เช่น ตลาดน้ำดำเนินสะดวก งานช้างจังหวัดสุรินทร์ ประเพณีการบวชลูกแก้วจังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นต้น (ททท. 2545 : 8-9)

3. ปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยว ปัจจัยหรือเงื่อนไขที่ส่งเสริมให้มีการขยายตัวของการเดินทางท่องเที่ยว และก่อนที่จะเกิดการเดินทาง มีอยู่สองประการ คือ สภาพเอื้อต่อการท่องเที่ยว และแรงจูงใจเพื่อการท่องเที่ยว สำหรับสภาพเอื้อต่อการเที่ยวนั้น เป็นเงื่อนไขที่จะทำให้ผู้คนสามารถเดินทางท่องเที่ยว ได้แก่ เวลา และรายได้ สำหรับเรื่องปัจจัยเวลานั้นสามารถอธิบายได้

โดยง่ายว่า คนเราจะเดินทางท่องเที่ยวได้ จำเป็นต้องมีเวลาว่างพอเสียก่อน สำหรับเรื่องของรายได้ นั้นเป็นปัจจัยสำคัญมาก เพราะถ้าขาดรายได้ก็ไม่สามารถจะเดินทางได้ แต่คำว่ารายได้นี้จะ หมายถึงรายได้หลักจากหักรายจ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีวิต เช่น ที่อยู่อาศัย อาหาร เสื้อผ้า หรือ ค่าใช้จ่ายที่จ่ายเพราะความเจ็บไข้ได้ป่วยเสียก่อน เหลือเท่าใดแล้วจึงจะนำเอาไปใช้จ่ายในการท่องเที่ยวได้ รายได้ตรงนี้จึงเป็นรายได้หลังหักค่าใช้จ่ายแล้ว สรุปได้ว่าทั้งเวลาและรายได้จะเป็น มูลเหตุปัจจัยให้เกิดการท่องเที่ยวได้ ส่วนแรงจูงใจเพื่อการท่องเที่ยว เป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวที่สำคัญคือ การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมต่างๆ สิ่งอำนวยความสะดวกที่จะกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวที่สำคัญคือ การขนส่ง ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวแบบแยกจากกัน ไม่ออก นักเดินทางต้องการการขนส่งที่รวดเร็ว ปลอดภัย มีความสุขสบาย และราคาพอที่จะ ทำให้สามารถใช้บริการได้ ถ้าราคาแพงเกินไปแรงกระตุ้นก็จะน้อยลง (สมบัติ กาญจนกิจ, 2544 : 76-77)

4. บทบาทของรัฐบาลโดยทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีหลายๆ แนวทางที่รัฐบาลสามารถ สนับสนุนและผลักดันความเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ เช่น การสนับสนุน ภาคเอกชนในการลงทุน การใช้กลไกของรัฐในการผลักดันให้เอกชนมีการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวรวมถึงการผลิตโดยรัฐบาลเพราะเนื่องจากการท่องเที่ยว มีความเกี่ยวพันกับเป้าหมายทางเศรษฐกิจ และสังคมโดยส่วนรวมของประเทศ บางส่วนจึงเป็น หน้าที่ของรัฐโดยตรงที่จะทำการตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของชาติหรือการสร้างปัจจัยสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานที่จำเป็นแก่สังคม บทบาทและหน้าที่ของรัฐบาลโดยทั่วไปในด้านการท่องเที่ยว ได้แก่

4.1 การศึกษาและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของประเทศ รวมถึง การเก็บ รวบรวมข้อมูลและสถิติในเรื่องที่เกี่ยวข้องและจำเป็น เพื่อประโยชน์ทั้งการวิจัยและการกำหนด นโยบายทางการท่องเที่ยวของประเทศ

4.2 จัดทำหรือสนับสนุนการจัดทำการศึกษา หรือวิจัยด้านการตลาดการท่องเที่ยว เพื่อกำหนดศักยภาพในพื้นที่ตลาดที่จะดำเนินการส่งเสริมและเผยแพร่

4.3 ทำการสำรวจทัศนคติและความประทับใจของนักท่องเที่ยวจากประเทศต่างๆ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการดำเนินการส่งเสริมและเผยแพร่ให้สอดคล้องกับความสนใจและความชื่นชอบของนักท่องเที่ยวในแต่ละประเทศ หรือแต่ละตลาด

4.4 วางแผนและกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับแนวทางที่ 2 และ 3 รวมถึงการวางแผนการใช้ที่ดิน และแผนกายภาพเพื่อกำหนดศักยภาพในการพัฒนาและการจัดสรรทรัพยากรลงไปในพื้นที่ต่างๆ เพื่อการท่องเที่ยว รวมถึงการเสนอแนะให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวพิจารณาและให้การสนับสนุนการท่องเที่ยว

4.5 มีการประเมินอุปทานทางการท่องเที่ยวด้านต่างๆ โรงแรมและที่พักอาศัย ภัตตาคาร และร้านอาหาร ความสะดวกสบายด้านต่างๆ โครงสร้างปัจจัยพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ทั้งนี้เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับอุปทานทางการท่องเที่ยวในระยะสั้นและในระยะยาว

4.6 ดำเนินการทางการตลาด การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมและเผยแพร่การท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกประเทศ

4.7 ดำเนินการหรือสนับสนุนให้มีการดำเนินการผลิตหรือฝึกอบรมบุคลากร เพื่อให้บริการทางการท่องเที่ยวด้านต่างๆ

4.8 ออกกฎหมายควบคุมและบังคับใช้กฎหมายในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องหรือเป็นองค์ประกอบในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อผลประโยชน์ในตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเองและเพื่อผลประโยชน์โดยรวมของประเทศ

4.9 เป็นหน้าที่ของรัฐบาลโดยตรงที่จะต้องดำเนินการจัดสรร โครงสร้างปัจจัยพื้นฐานในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อความเจริญเติบโตของการท่องเที่ยว (สมบัติ กาญจนกิจ, 2544 : 140)

สามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวมีความส่วนช่วยด้านเศรษฐกิจของประเทศอย่างมาก ก่อให้เกิดรายได้เข้าสู่ประเทศ ก่อให้เกิดมิตรไมตรีระหว่างเจ้าบ้านและผู้มาเยือน และมีความสำคัญต่อทางการเมือง ส่วนประเภทของการท่องเที่ยวแบ่งออกเป็น ประเภทตามธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี สำหรับปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยว มีอยู่ 2 ประการ คือ สภาพเอื้อต่อการท่องเที่ยว และแรงจูงใจเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งบทบาทของภาครัฐบาลจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ที่ให้การสนับสนุน และผลักดันให้เกิดการท่องเที่ยวภายในประเทศและควบคุมให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ได้มีผู้ให้ความหมายหรือแนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวไว้หลากหลายและมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

อารณีย์ วิวัฒนาภรณ์ (2546 : 10) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อหาความสนุกสนาน เพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อการศึกษาหาความรู้ เพื่อการศาสนา เพื่อการติดต่อธุรกิจ ตลอดถึงการเยี่ยมเยือนญาติมิตร โดยที่ไม่มีรายได้เกิดขึ้นจากการเดินทางในครั้งนั้น

จริญญา เจริญสุกใส และสุวัฒน์ จูธาภรณ์ (2544 : 71) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง เป็นการเดินทางเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อม โดยมีแรงกระตุ้นจากความต้องการในด้านกายภาพ ด้านวัฒนธรรม ด้านปฏิสัมพันธ์ และด้านสถานะหรือเกียรติคุณ

เสรี วังสไพจิตร (2545 : 1) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การท่องเที่ยวมิใช่เฉพาะเพียงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิงรื่นรมย์อย่างที่ส่วนมากเข้าใจกัน การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อความรู้ เพื่อการศึกษา เพื่อติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมชมญาติพี่น้อง ก็นับได้ว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของการท่องเที่ยวดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่าการท่องเที่ยวเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันทั้งที่เป็นการพักผ่อน ประกอบกิจกรรมตามความสนใจ หรือเพื่อประกอบธุรกิจซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน แต่ไม่ได้เป็นการเดินทางเพื่อไปทำงานหรือประกอบอาชีพเป็นหลัก

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

โฮลินฮอย (Holmhoij. 1996 : 42-43) ให้ความเห็นว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่น่าสนใจ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรม วิถีของประชาชนในชนบท เป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสสัมผัส และมีประสบการณ์ในการใช้ชีวิตกับผู้คนในชนบทในฐานะแขกหรือผู้มาเยือนในช่วงสั้นๆ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตรไม่ใช้การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางทะเล แหล่งประวัติศาสตร์ ศาสนา การประกอบธุรกิจ และการเยี่ยมชมญาติ

โกลด์เบิร์ก (Goldberg. 1997 : 50-52) ให้ความเห็นว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องในหลายๆ ด้านที่เกี่ยวกับการผลิตและการจำหน่ายปัจจัยการผลิต กิจกรรมการผลิตในฟาร์ม การเก็บรักษา การแปรรูป และการจัดจำหน่ายสินค้าเกษตร และผลิตผลพลอยได้จากสินค้าเกษตร

นำชัย ทนุผล (2540 : 22-25) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ (Agro-ecotourism) ไว้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม มีทั้งปลูกพืช และเลี้ยงสัตว์ วัฒนธรรมทางการเกษตรเป็นวิถีชีวิต และเกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ในวัฒนธรรมการเกษตรนั้นประกอบไปด้วยกระบวนการผลิตและผลผลิตจากการเกษตร ซึ่งในแต่ละกระบวนการของแต่ละขั้นตอนการทำการเกษตรนั้น เช่น ความเชื่อก่อนการทำการเกษตร อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการทำการเก็บเกี่ยว การดูแลรักษา การแปรรูปผลผลิต ขนบธรรมเนียม ความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีความหมายและมีคุณค่าอย่างลึกซึ้งที่มีการสืบทอดสิ่งต่างๆ จากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง ถือว่าวัฒนธรรมการเกษตรเป็นอารยธรรมการเกษตรของไทยที่ชาวต่างวัฒนธรรมไม่เคยเห็นมาก่อน และเดิมทีการเกษตรของประเทศไทยจะขายผลผลิตทางการเกษตรเพียงอย่างเดียว และเอาบางส่วนเหลือไว้พอกินพออยู่ก็สามารถที่จะอยู่อย่างสุขสบาย ไม่ต้องดิ้นรนไขว่คว้าหาอะไรมากมาย แต่ปัจจุบันสภาพทางเศรษฐกิจได้เปลี่ยนไปต้นทุนการผลิตสูง ค่าครองชีพสูง รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย

ดังนั้นเกษตรกรจึงต้องหาทางเพิ่มรายได้เนื่องจากการทำการเกษตรอย่างเดียวจะไม่พอ ต้องนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการทำการเกษตร หรือต้องหาอาชีพอื่นทำ สาเหตุที่ทำให้วัฒนธรรมทางการเกษตรเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศ (Agro-ecotourism) ที่เกี่ยวกับกระบวนการผลิตและผลผลิตในลักษณะที่มีการสาธิต การแสดงทำการเกษตรแต่ละขั้นตอนให้นักท่องเที่ยว (Tourist) ได้ชมและให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส ส่วนในด้านผลผลิตจากการเกษตรก็มีการแปรรูปจำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยว รวมทั้งการจัดที่พักแบบ Home Stay โดยให้นักท่องเที่ยวได้พักแรมในบรรยากาศที่ดูเป็นธรรมชาติเหมือนกับคนในท้องถิ่น ซึ่งการท่องเที่ยวเกษตรนิเวศจึงมีบทบาทสำคัญในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างรายได้โดยชุมชนมีส่วนร่วม

เดชา ไต้สูงเนิน (2543 : 13) ให้ความเห็นว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro-tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นให้เห็นถึงภูมิปัญญาของคนสมัยก่อนในการทำการเกษตร โดยมีการจัดทำโปรแกรมประกอบด้วยกิจกรรมการเกษตรนิเวศวิทยาและการท่องเที่ยว ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะนำไปสู่ระบบเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่นและจะกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือของประชาชน ในต่างประเทศระบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของ “Las Colinas” เป็นการจัดทำธุรกิจท่องเที่ยวแบบครอบครัวที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการบริการให้กับนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพในบริเวณพื้นที่แหล่งใหม่ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวในพื้นที่ชนบทที่อยู่ห่างจากตัวเมืองออกไป ซึ่งชุมชนท้องถิ่นมีการทำงานร่วมกันมีวิถีชีวิตอยู่ในพื้นที่ทำการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่เดียวกันเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเข้ามาสัมผัสธรรมชาติและกิจกรรมทางการเกษตรของชนบท

ราไพพรรณ แก้วสุริยะ (2542 : 26-29) กล่าวว่าการเดินทางไปยังพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จ และเพลิดเพลินในสวนเกษตร ได้ความรู้ ได้ประสบการณ์ใหม่ๆ บนพื้นฐานการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่แห่งนั้น

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร (2551 : ออนไลน์) ให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงเกษตรว่า คือ การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ชุมชนเกษตรกรรม สวนเกษตร วนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์และสัตว์เลี้ยง แหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่างๆ สถานที่ราชการ ตลอดจนสถาบันการศึกษาที่มีงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตทางการเกษตรที่ทันสมัย ฯลฯ เพื่อชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จ และเพลิดเพลินในกิจกรรมทางการเกษตรในลักษณะต่างๆ ได้ความรู้ ได้ประสบการณ์ใหม่ๆ บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อและมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่นั้น

จากความหมายของความคิดเห็นของบุคคลต่างๆ พอสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งนักท่องเที่ยวจะได้รับความรู้และความเพลิดเพลินและ

ประสบการณ์ตรงจากเกษตรกรแล้วยังได้เรียนรู้ถึงวิถีความเป็นอยู่วัฒนธรรมท้องถิ่น รวมทั้งเทคโนโลยีต่างๆ และเป็นการกระจายรายได้สู่เกษตรกรรวมทั้งเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจให้กับชุมชนเป็นอย่างดี

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

พฤติกรรม หมายถึง กริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิกิริยาโต้ตอบเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้า หรือสถานการณ์ต่าง ๆ อาการแสดงออกต่าง ๆ เหล่านี้ อาจเป็นการเคลื่อนไหวที่สังเกตได้หรือวัดได้ เช่น การเดิน การพูด การเขียน การคิด การเต้นของหัวใจ เป็นต้น ส่วนสิ่งเร้าที่มากระทบแล้วก่อให้เกิดพฤติกรรมก็อาจจะเป็นสิ่งเร้าภายใน และสิ่งเร้าภายนอก ได้มีผู้ให้ความหมายหรือแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค ไว้หลากหลายและมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

กฤษณพงศ์ พุทธะภูด (2544 : 36) กล่าวว่าพฤติกรรมหมายถึง การกระทำ หรือ การตอบสนองของมนุษย์ต่อสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใด หรือสิ่งกระตุ้นต่างๆ โดยการกระทำนั้นเป็นไปโดยมีจุดมุ่งหมายและเป็นไปอย่างใคร่ครวญมาแล้ว หรือเป็นอย่างไม่รู้สึกรู้ตัว และไม่ว่าสิ่งมีชีวิตหรือบุคคลอื่นสามารถสังเกตการณ์กระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม

ทรงพล แสงประกาย (2544 : 18) กล่าวว่าพฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์กระทำต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่เป็นไปได้ อย่างมีจุดหมายไม่ว่าสถานการณ์นั้นจะสังเกตได้หรือไม่ก็ได้ก็ตาม เช่น ความรู้สึก ความคิดเห็น การคิด การพูด ตลอดจนความประพฤติและการปฏิบัติที่แสดงออกมา ซึ่งพฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้มีผลต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์เอง

จินดา กลับกลาย (2545 : 11) กล่าวว่าพฤติกรรม หมายถึง การกระทำ หรือการแสดงออกของบุคคล ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นสิ่งเร้าในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งสามารถสังเกตได้โดยตรงหรือสังเกตไม่ได้โดยตรง แต่สามารถใช้เครื่องมือวัดและทดสอบได้

พรณศิริ ยุติศรี (2546 : 13) กล่าวว่าพฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการตอบสนองต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งหรือสิ่งกระตุ้นต่างๆ โดยการกระทำนั้นเป็นไปโดยมีจุดมุ่งหมายและเป็นไปอย่างใคร่ครวญหรือเป็นไปอย่างไมใคร่ครวญ โดยมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และปัจจัยตัวอื่นๆ เป็นตัวก่อให้เกิดแสดงออกมา โดยที่บุคคลอื่นๆ ที่อยู่รอบๆ สามารถสังเกตการณ์กระทำได้หรือไม่ก็ตาม

เพชรวรรณ โสภณภาค (2546 : 26) กล่าวว่าพฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการตอบสนองของมนุษย์ต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งกระทำโดยมีจุดมุ่งหมายหรือไม่ก็ได้ไม่ว่าการกระทำนั้นจะสังเกตได้หรือรับรู้ได้ทันทีจำเป็นต้องใช้เครื่องมือช่วยในการศึกษาตรวจสอบก็ตาม

จากแนวเกี่ยวกับจิตพฤติกรรมนั้น พอสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมหรือการกระทำที่ปรากฏออกมา เพื่อตอบสนองสิ่งเร้าตามสภาพแวดล้อม หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง โดยมีพื้นฐานมาจากความรู้และทัศนคติ ทั้งที่สังเกตได้หรือสังเกตไม่ได้ เช่น ความรู้สึก ความคิดเห็น การพูด ตลอดจนความประพฤติกและการปฏิบัติที่แสดงออกมา

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความหมายของคำว่าพึงพอใจ ในการศึกษาโดยทั่วไปนิยมทำการศึกษาใน 2 มิติ คือ มิติความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน และมิติความพึงพอใจในการรับบริการ ซึ่งนักวิชาการได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายทัศนะ ดังนี้

วิลลิสท์ หรยางกูร (2543 : 74) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นการให้ค่าความรู้สึกของคนเราที่สัมพันธ์กับระบบมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึกเลว พอใจ-ไม่พอใจ สนใจ ไม่สนใจ เป็นต้น

ฉัตรยาพร เสมอใจ (2545: 11) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการให้บริการเกิดจากกระบวนการในการวางแผนและการบริหารแนวความคิด การตั้งราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์บริการ เพื่อก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนที่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การและตอบสนองความพึงพอใจของผู้ใช้บริการได้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545 ก : 45) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความพึงพอใจของลูกค้าที่มีผลจากการเปรียบเทียบระหว่างผลประโยชน์จากคุณสมบัติผลิตภัณฑ์ หรือการทำงานของผลิตภัณฑ์กับการคาดหวังของลูกค้า

วอลลาสทิน (Wallastein. 1971 : 25-26) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย หรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้าย (End state in felling) ที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

โวลแมน (Wolman. 1973 : 384) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก (Feeling) มีความสุขเมื่อคนเราได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย (Goals) ความต้องการ (Wants) หรือแรงจูงใจ (Motivation) ของตนได้รับการตอบสนอง

ทิฟฟิน และแม็กคอร์มิก (Tiffin & McCormick. 1975 : 349) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นแรงจูงใจของมนุษย์ที่ตั้งอยู่บนความต้องการขั้นพื้นฐาน (Basic needs) มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับผลสัมฤทธิ์และสิ่งจูงใจ (Incentive) และพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ต้องการ

จากความหมายข้างต้นนั้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของคนที่มีต่อเรื่องใดๆ ต่างกันหรือเหมือนกันก็ได้ เช่น ความรู้สึกดี ไม่ดี พอใจ-ไม่พอใจ ชอบ-ไม่ชอบ เป็นต้น

ซึ่งความพึงพอใจจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ต้องการหรือบรรลุจุดหมายในระดับหนึ่ง

2.7 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

ได้มีผู้ให้ความหมายหรือแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการไว้หลากหลายและมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

เกษม จันทร์แก้ว (2540 : 512-514) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง ศิลปะการดำเนินการนำวัตถุประสงค์สู่ระบบกระบวนการผลิตจนได้ผลผลิตตามที่กำหนดไว้ การบริหารจึงเป็นการดำเนินการสู่ระบบด้วยการระบบกระบวนการผลิตจนได้ผลผลิตตามที่กำหนดไว้ การบริหารจึงเป็นการดำเนินการให้ทุกโครงการทำหน้าที่สัมพันธ์กัน เป็นเรื่องยากที่จะทำให้เกิดการผลสมผสานกันถ้าไม่วางแผนดำเนินการที่ดี ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้บริหารที่วางแผนบริหารอย่างไร ผู้บริหารมีหน้าที่อำนวยความสะดวกตามอำนาจหน้าที่จากหน่วยงานที่เป็นผู้รับผิดชอบควบคุมในการดำเนินงานที่ได้กำหนดไว้แล้วไปแล้วดำเนินการร่วมกับทรัพยากรทำให้การผลิต หรือการใช้ปัจจัยการบริหารก่อให้เกิดผลผลิตขั้นสุดท้าย

เจริญผล สุวรรณโชติ (2544 : 179) ได้กล่าวว่า การบริหารเป็นกระบวนการของสังคมอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นกับกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งที่เข้ามาร่วมกันเพื่อกระทำกิจกรรมอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างเพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายตามที่ได้กำหนดไว้ การกระทำนั้นจะเป็นการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ การดำเนินการ เพื่อให้คงอยู่ต่อไป การกระตุ้นหรือการช่วยเหลือให้เกิดการระดมทุน และการกระทำที่ทำให้เกิดการรวมกันเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างมีระบบแบบแผน ทั้งในด้านของบุคคลและในด้านวัตถุ

เดล (สมคิด บางโม. 2542 : 61 ; อ้างอิงจาก Dale. 1978. **Principles of Management : An Analysis of Managerial Functions.**) ได้กล่าวว่า การบริหารเป็นกระบวนการจัดองค์การ และการใช้ทรัพยากรต่างๆ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545 ข : 19) ได้กล่าวถึงกระบวนการการบริหารจัดการ (Management process) โดยแบ่งหน้าที่ของการบริหารจัดการออกเป็น 4 หน้าที่ คือ

1. การวางแผน เป็นขั้นตอนในการกำหนดวัตถุประสงค์และพิจารณาถึงวิธีการที่ควรปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องตัดสินใจว่าบริษัทมีวัตถุประสงค์อะไรในอนาคต และจะต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์นั้น ลักษณะการวางแผนมีดังนี้การดำเนินการตรวจสอบตัวเอง เพื่อกำหนดสถานการณ์ในปัจจุบันขององค์การ การสำรวจสภาพแวดล้อม การกำหนดวัตถุประสงค์การพยากรณ์สถานการณ์ในอนาคต การกำหนดแนวทางปฏิบัติงานและความจำเป็นในการใช้ทรัพยากร การกำหนดประเมินแนวทางปฏิบัติงาน

ที่วางไว้การทบทวนและรับแผนเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลง และผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด

2. การจัดองค์กร เป็นขั้นตอนในการจัดบุคคลและทรัพยากรที่ใช้ในการทำงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการทำงานนั้น หรือเป็นการจัดแบ่งงานและจัดสรรทรัพยากรสำหรับงานเพื่อให้งานเหล่านั้นสำเร็จ การจัดการองค์กรการประกอบการด้วยการระบุและอธิบายงานที่ถูกนำไปดำเนินการการกระจายงานออกเป็นหน้าที่การรวมหน้าที่ต่างๆ เข้าเป็นตำแหน่งงานการอธิบายสิ่งที่จำเป็นหรือความต้องการของตำแหน่งงานการรวมตำแหน่งงานต่างๆ เป็นหน่วยงานที่มีความสัมพันธ์อย่างเหมาะสมและสามารถบริหารจัดการได้ การมอบหมายงาน ความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่การทบทวนและปรับโครงสร้างขององค์กรเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนดการติดต่อสื่อสารในกระบวนการจัดการองค์กรที่เป็นไปอย่างทั่วถึงการกำหนดความจำเป็นของทรัพยากรมนุษย์การสรรหาผู้ปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพการคัดเลือกจากบุคคลที่สรรหามาการฝึกอบรมพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ต่างๆ การทบทวนและปรับปรุงคุณภาพและปริมาณของทรัพยากรมนุษย์เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนดการติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการจัดคนเข้าทำงานเป็นไปอย่างทั่วถึง

3. การชักนำ หรือ การจูงใจ เป็นขั้นตอนในการกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นและชักนำความพยายามของพนักงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการใช้ความพยายามของผู้จัดการที่กระตุ้นให้พนักงานมีศักยภาพในการทำงานสูง ดังนั้นการนำจะช่วยให้งานบรรลุผลสำเร็จ เสริมสร้างขวัญและกำลังใจผู้ได้บังคับบัญชา การชักนำ ประกอบด้วยการติดต่อสื่อสารและอธิบายวัตถุประสงค์ให้แก่อผู้ได้บังคับบัญชาได้ทราบการมอบหมายมาตรฐานของการปฏิบัติงานต่างๆ การให้คำแนะนำและคำปรึกษาผู้ได้บังคับบัญชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานของการปฏิบัติงาน การให้รางวัลแก่อผู้ได้บังคับบัญชาบนพื้นฐานของผลการปฏิบัติงานการยกย่องและสรรเสริญและการดำเนินดีเยี่ยมอย่างยุติธรรมและถูกต้องการจัดหาสภาพแวดล้อมมากระตุ้นการจูงใจ โดยการติดต่อสื่อสาร เพื่อสำรวจความต้องการและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงการทบทวนและปรับวิธีการของภาวะความเป็นผู้นำ เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนดการติดต่อสื่อสารโดยทั่วไปทุกแห่งในกระบวนการของภาวะความเป็นผู้นำ

4. การควบคุม ในการติดตามผลการทำงาน และแก้ไขปรับปรุงสิ่งที่จำเป็นหรือขั้นตอนของการวัดผลการทำงานและดำเนินการแก้ไขเพื่อให้บรรลุผลที่ต้องการ ซึ่งการควบคุมประกอบด้วยกำหนมาตรฐานการเปรียบเทียบและติดตามผลการปฏิบัติงานปฏิบัติตามมาตรฐานการแก้ไขความบกพร่องการทบทวนและปรับวิธีการควบคุม เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลง

และและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนดการติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการควบคุมเป็นไปอย่างทั่วถึง

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการจะประกอบไปด้วยหน้าที่ 4 หน้าที่ คือ การวางแผนซึ่งเป็นขั้นตอนในการกำหนดวัตถุประสงค์ และวิธีการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้นการจัดองค์กรจะเป็นขั้นตอนในการจัดบุคคลและทรัพยากรที่ใช้ในการทำงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายในการทำงาน การชักนำหรือการจูงใจจะเป็นขั้นตอนที่จะสามารถทำงานให้บรรลุสำเร็จโดยการสร้างขวัญและจูงใจผู้ใต้บังคับบัญชา การควบคุมจะเป็นการติดตามผลการทำงาน และปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้บรรลุผลที่ต้องการ

2.8 แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

คำจำกัดความของความคิดเห็น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

กู๊ด (Good, 1973 : 339) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นหมายถึงความเชื่อ ความคิด หรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเห็นการถูกต้องหรือไม่

มอร์แกนค์ และคิง (Morgan & King, 1971 : 750) กล่าวว่าความคิดเห็นคือการยอมรับในคำพูดที่เกิดขึ้นโดยทัศนคติ

อิสสาด (Issak, 1981 : 203) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางคำพูด หรือคำตอบที่บุคคลได้แสดงออกต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง โดยเฉพาะจากคำถามที่ได้รับ

โคลาสซา (Kolassa, 1969 : 386) มีความเห็นว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกมาของแต่บุคคล ในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากกรณีแวดล้อม (Circustance) หรือความคิดเห็นเป็นการตอบสนองสิ่งเร้าที่ได้รับอิทธิพลจาก ความโน้มเอียง (Predisposition) ความโน้มเอียงที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตาม ซึ่งเรียกว่าโครงสร้างทัศนคติ (Attitude Structure) ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นพื้นฐานของความคิดเห็น และมีอิทธิพลต่อการแสดงออก ส่วนทัศนคตินั้นคือ ความโน้มเอียงในการแสดงออกมาของบุคคลอื่น สถานที่ สภาพแวดล้อม ไม่ว่าจะไปในทางบวกหรือทางลบ

จากความหมายของความคิดเห็นของบุคคลต่างๆ พอสรุปได้ว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงทางด้านความรู้สึกนึกคิด การตัดสินใจ และความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เหตุการณ์หนึ่ง ด้วยการพูดหรือการเขียนโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ การรับรู้ ประสบการณ์ อารมณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็นของแต่ละคน ความคิดเห็นจึงมีได้ทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละบุคคลอาจจะเป็นที่ยอมรับหรือ ปฏิเสธจากบุคคลอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนี้อาจจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ เกิดขึ้นจากความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เป็นสำคัญ ตามแนวคิดตามพฤติกรรมศาสตร์ มีนักวิชาการหลายคนได้ให้แนวคิดและทฤษฎีที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ไว้มากมายความพึงพอใจ ได้มีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องพอสรุปได้ดังนี้

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ (The Needs Hierarchy Theory) ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ อับบราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความจูงใจจากความต้องการของมนุษย์ โดยที่มองเห็นว่ามนุษย์ทุกคนล้วนแต่มีความต้องการที่จะสนองความต้องการให้กับตนเอง ซึ่งความต้องการนี้จะไม่มียี่สิบสอง และความต้องการของมนุษย์จะมีลักษณะเป็นลำดับขั้น จากระดับต่ำสุดไปหาสูงสุด เมื่อความต้องการในระดับหนึ่งได้รับการตอบสนอง จะมีความต้องการอื่นในระดับสูงต่อไป (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2545 ก : 311) ซึ่งมาสโลว์ได้นำความต้องการมาจัดเรียงลำดับขั้น จากขั้นต่ำไปขั้นสูง ดังนี้

1. ความต้องการของร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอด เช่น ความอบอุ่น ที่อยู่อาศัย และการนอน การพักผ่อน มาสโลว์ได้กำหนดตำแหน่งซึ่งความต้องการเหล่านี้ได้รับการตอบสนองไปยังระดับที่มีความจำเป็นเพื่อให้ชีวิตอยู่รอดและความต้องการอื่นที่จะกระตุ้นบุคคลต่อไป

2. ความต้องการความมั่นคงหรือความปลอดภัย (Security, or safety needs) ความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการที่จะเป็นอิสระจากอันตรายทางร่างกาย และความกลัวต่อการสูญเสียงาน ทรัพย์สิน อาคาร หรือที่อยู่อาศัย

3. ความต้องการการยอมรับหรือความผูกพัน (Affiliation, or acceptance needs) เนื่องจากบุคคลอยู่ในสังคมจะต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น

4. ความต้องการการยกย่อง (Esteem needs) ตามทฤษฎีของมาสโลว์เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการการยอมรับแล้ว จะต้องการการยกย่องจากตัวเองและจากบุคคลอื่น ความต้องการนี้เป็นความพึงพอใจ ในอำนาจ (Power) ความภาคภูมิใจ (Prestige) สถานะ (Status) และความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence)

5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Need for self-actualization) มาสโลว์ค้ำประกันว่าความต้องการในระดับสูงสุดเป็นความปรารถนาที่จะสามารถประสบความสำเร็จ เพื่อที่จะมีศักยภาพและบรรลุความสำเร็จในสิ่งใดสิ่งหนึ่งในระดับสูงสุด

ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy theory) (พีระพงษ์ เจริญตระกูล. 2543 : 11 ; อ้างอิงจาก Vroom. 1964. **Working and Motivation**) ได้นำแนวคิดทฤษฎีนี้มาจากหลายบุคคล ซึ่งนำโดย วรูม

ได้อธิบายความพึงพอใจในแง่ที่ว่าบุคคลจะเกิดความพึงพอใจได้ก็ต่อเมื่อเขาประเมินแล้วว่างานนั้นๆ จะนำผลตอบแทนมาให้ซึ่งบุคคลได้มีการตัดสินใจไว้ล่วงหน้าแล้วว่าคุณค่าของสิ่งที่ได้รับ (รายได้ การส่งเสริมให้ก้าวหน้า สภาพการทำงานที่ดีขึ้น) บุคคลจึงเลือกงานที่นำผลลัพธ์เหล่านั้นมาให้ และในขั้นสุดท้ายเมื่อมีการประเมินเปรียบเทียบผลลัพธ์ต่างๆ บุคคลจะรู้สึกถึงความพึงพอใจที่เกิดขึ้น ดังนั้นทฤษฎีความคาดหวังจึงอยู่บนพื้นฐานของสมมติฐาน 4 ข้อ คือ

1. พฤติกรรมจะถูกกำหนดโดยแรงกดดันภายในบุคคลและสภาพแวดล้อม คนจะมีความต้องการ และความคาดหวังไม่เหมือนกันจะมีอิทธิพลต่อการตอบสนอง ต่อสภาพแวดล้อมของงานที่ไม่เหมือนกันจะทำให้คนมีพฤติกรรมแตกต่างกัน

2. บุคคลจะทำการตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของพวกเขาภายในองค์การ ซึ่งในการที่จะตัดสินใจเหล่านั้นอาจเป็นเรื่องของพฤติกรรมในฐานะที่เป็นสมาชิก การมาทำงาน การอยู่ภายในสถานที่ทำงาน หรือพฤติกรรมของการใช้กำลังพยายามจะทำงานหนักมากน้อยแค่ไหน

3. บุคคลจะมีความต้องการ และเป้าหมายไม่เหมือนกัน บุคคลต่างๆ จะมีความพอใจผลลัพธ์ไม่เหมือนกัน การทำความเข้าใจ ความต้องการของพวกเขาจะนำไปสู่ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจูงใจ และให้ผลตอบแทนพวกเขาอย่างไรถึงจะดีที่สุด

4. บุคคลจะทำการตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นทางเลือกโดยอยู่บนพื้นฐานของความคาดหมายของพวกเขาว่า พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการมากน้อยแค่ไหน คนมีแนวโน้มจะมีพฤติกรรมในแนวทางที่พวกเขาเชื่อว่าจะได้รับผลตอบแทน และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่พวกเขา มองเห็นว่าจะก่อให้เกิดผลที่ติดตามที่ไม่ต้องการ

ทฤษฎีของเฮร์ซเบิร์ก (Herzberg, 1959 : 79) แบ่งประเภทของความพึงพอใจออกเป็น 2 ลักษณะตามปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจได้แก่

1. ความพึงพอใจที่เกิดจากปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ ความพึงพอใจที่เกิดจากความมีสำนึกในการทำงาน ผลสัมฤทธิ์ ความเจริญเติบโตของงาน ความก้าวหน้า รายได้ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา เทคนิคการนิเทศงาน ความรับผิดชอบในการทำงาน นโยบายในการทำงาน นโยบายและการบริหารงานของหน่วยงาน สภาพของงาน ตัวของงานที่ทำ สภาพและปัจจัยส่วนตัวของผู้ทำงาน ตลอดจนความมั่นคงในการทำงาน ความพึงพอใจเบื้องต้นนี้สามารถสังเกตได้จากผลงานที่ทำ

2. ความพึงพอใจที่เกิดจากปัจจัยระดับสูง ส่วนใหญ่จะเป็นความพึงพอใจที่เกิดจากความรู้สึก เช่น ความรู้สึกอันเกิดจากสามัญสำนึกที่มีต่องานและผลสัมฤทธิ์ของงาน ความรู้สึกที่มีต่อความเจริญเติบโตของงาน ต่อความรับผิดชอบในการทำงาน ต่อกลุ่มผู้ร่วมงาน ต่อการเพิ่มหรือ

ลดความมั่นคงในการทำงาน ความรู้สึกที่มีต่อความยุติธรรม ความรู้สึกภูมิใจต่อความเสมอภาคหรือรู้สึกละอายต่อความไม่เสมอภาค รวมทั้งความรู้สึกที่มีต่อรายได้ที่ได้รับ

จากทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจดังกล่าวข้างต้น ทำให้ทราบว่า ความพอใจของบุคคลจะเกิดขึ้นภายในตัวของแต่ละบุคคลซึ่งมีความคาดหวังในสิ่งต่างๆ ซึ่งถูกกำหนดด้วยประสบการณ์ของคนๆ นั้น และเมื่อได้รับการตอบสนองความคาดหวังจึงก่อให้เกิดความพึงพอใจ และถ้าได้รับการตอบสนองมากเกินไปเกินความคาดหวังก็จะเกิดความพึงพอใจสูงสุด แต่ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลจะมีความแตกต่างกันไม่เท่ากัน ทั้งนี้อาจมาจากประสบการณ์ สถานการณ์ หรือแม้กระทั่งเป้าหมายของความคาดหวังนั้นๆ

3.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนบริหารจัดการองค์การ เราจำเป็นต้องศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการ โดยมีทฤษฎีการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้อง เช่น

ทฤษฎีการจัดการเชิงบริหาร (Administrative Management Theory) เป็นทฤษฎีที่ปรับปรุงจากทฤษฎีการบริหารจัดการที่มีหลักเกณฑ์โดยเฮนรี ฟาโยล์ (Henri Fayol) วิศวกรชาวฝรั่งเศสซึ่งทฤษฎีดังกล่าวแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ (สัมพันธ ภูไพบูลย์. 2540 : 31)

1. หน้าที่การบริหารจัดการ แบ่งออกเป็น

1.1 การวางแผน (Planning) คือ การกำหนดวิธีการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและกำหนดว่าจะทำงานนั้นๆ อย่างไร ซึ่งการวางแผนจะแบ่งเป็นสองประเภท คือ การวางแผนระยะสั้น และการวางแผนระยะยาว โดยจะต้องให้ความใส่ใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย (Purpose) พันธกิจ (Mission) หรือเป้าประสงค์ (Goals) ขององค์การด้วย

1.2 การจัดองค์การ (Organizing) เป็นการนำแผนที่กำหนดไว้มากำหนดนโยบายขององค์การเพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่สำหรับแต่ละตำแหน่งหรือบุคลากรที่จะต้องทำงานภายในองค์การ

1.3 การประสานงาน (Coordinating) เป็นการกำหนดนโยบายและระเบียบวิธีที่จะใช้กำกับพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน

1.4 การบังคับบัญชา (Supervising) คือ การที่ผู้บริหารจูงใจ สื่อสาร และสั่งการบุคคลในองค์การ เพื่อให้องค์การบรรลุเป้าหมาย

1.5 การควบคุม (Controlling) คือ หน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องนำข้อมูลที่ได้รับมาใช้เป็นมาตรวัดผลการดำเนินการ และนำผลการดำเนินการนั้นมาปรับปรุงแก้ไข รวมถึงพัฒนาวิธีทำงานให้สอดคล้องกับมาตรฐาน

2. คุณลักษณะของผู้บริหาร โดยบริหารจะต้องประกอบไปด้วยความสามารถ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ ไหวพริบ การศึกษาหาความรู้ เทคนิคในการทำงาน และประสบการณ์ต่างๆ

3. หลักการการบริหารจัดการ ซึ่งฟาโยล์วางหลักทั่วไปในการบริหารจัดการไว้ 14 ข้อ คือ
- 3.1 หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ
 - 3.2 หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว
 - 3.3 หลักการของการมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน
 - 3.4 หลักของการชำระไว้ซึ่งสายงาน
 - 3.5 หลักของการแบ่งงานกันทำ
 - 3.6 หลักเกี่ยวกับระเบียบวินัย
 - 3.7 หลักของการถือประโยชน์ส่วนบุคคลเป็นรองจากประโยชน์ส่วนรวม
 - 3.8 หลักของการให้ผลประโยชน์ตอบแทน
 - 3.9 หลักของการรวมอำนาจไว้ส่วนกลาง
 - 3.10 หลักของความมีระเบียบเรียบร้อย
 - 3.11 หลักของความเสมอภาค
 - 3.12 หลักของความมีเสถียรภาพของตำแหน่งงาน
 - 3.13 หลักของความคิดริเริ่ม
 - 3.14 หลักของความสามัคคี

กูลิก และ เออร์วิค (สัมพันธ์ ฎุโฬุณย์. 2540 : 43 ; อ้างอิงจาก Gulick and Urwick. 1956.

The Management's Span of Control. p. 39-47) ได้นำหลักการจัดการของฟาโยล์ (Fayol) มาปรับปรุงประยุกต์กับการบริหารราชการ โดยเน้นความสำคัญของโครงสร้าง การแบ่งงานกันทำ และมีหลักจิตวิทยามนุษย์ คือ POSDCORB ซึ่งหมายถึง กระบวนการบริหารที่มีประสิทธิภาพ 7 ประการ ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดไว้ล่วงหน้าว่าจะทำอะไรบ้างและทำที่ไหน เมื่อไรการวางแผน เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดเป้าหมาย กำหนดนโยบาย
2. การจัดหน่วยงาน (Organizing) หมายถึง การกำหนดโครงสร้างของหน่วยงานจัดให้มีแผนภูมิแบบรูปปิรามิด มีสายการบังคับบัญชาลดหลั่นลงมา การแบ่งส่วนงาน การจัดสายงาน ตำแหน่งต่างๆ กำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ชัดเจน มีเอกภาพในการบังคับบัญชา
3. การจัดวางตัวบุคคล (Staffing) หมายถึง การบริหารงานด้านบุคลากร อันได้แก่ การจัดอัตรากำลัง การสรรหา การพัฒนาบุคลากร การสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดีการประเมินผลการทำงาน และการให้พ้นจากงาน
4. การอำนวยการ (Directing) หมายถึง การตัดสินใจ การวินิจฉัยสั่งการ การควบคุม บังคับบัญชา และการควบคุมปฏิบัติงาน

5. การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การประสานกิจการด้านต่างๆ ของหน่วยงาน ให้เกิดความร่วมมือเพื่อดำเนินไปสู่เป้าหมายเดียวกัน

6. การรายงานผล (Reporting) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานให้ผู้บริหารและสมาชิกของหน่วยงานได้ทราบความเคลื่อนไหวของการดำเนินงานว่าก้าวหน้าไปเพียงใด

7. การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การจัดทำงบประมาณ บัญชี การใช้จ่ายเงิน การควบคุมและการตรวจสอบด้านการเงิน

จากทฤษฎีการบริหารจัดการ สรุปได้ว่า เป็นกระบวนการของภารกิจซึ่งจะประกอบไปด้วย 4 กระบวนการ คือ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดองค์การ 3) ด้านการจูงใจ 4) ด้านการควบคุม ที่จะนำมาใช้ทำงานให้ลุล่วงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ผลงานที่เกี่ยวข้อง

4.1 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

ประกาศิต ทองเจือเพชร (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวอเมริกา ผลการวิจัยพบว่าวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวอเมริกา ส่วนใหญ่ร้อยละ 82.75 มีวัตถุประสงค์เพื่อมาพักผ่อน และพบว่ากิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชอบมากที่สุด คือ กิจกรรมชายหาด ร้อยละ 44 รองลงมา เป็นด้านวัฒนธรรมและประเพณีไทย ร้อยละ 21.75 และชมสถานที่โบราณประวัติศาสตร์ ร้อยละ 17 ซึ่งแสดงว่าการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประเพณี และชมสถานที่โบราณประวัติศาสตร์นั้น เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยว สำหรับผู้ประกอบการมีทัศนคติที่ดีและดีมากต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กิจกรรมทางการท่องเที่ยวประสานสัมพันธ์ระหว่าง 5 องค์ประกอบ 1. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ 2. การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม 3. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาสิ่งแวดล้อม 4. ผลประโยชน์ต่อชุมชน และ 5. การกระจายรายได้ซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวมีทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ถูกต้องและเป็นไปในทิศทางที่ยั่งยืน ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวระบุว่าไม่มีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจเชิงอนุรักษ์ แต่มีข้อเสนอแนะให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว อุทยานแห่งชาติ และชุมชนท้องถิ่น มีการวางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน และได้รับนโยบายสนับสนุนจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

อรพิน บุญเยี่ยม (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้ามาเที่ยวในวัดพระศรีสรรเพชญ์ ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อยู่ในช่วยอายุ 24 ปีขึ้นไป มีสถานภาพส่วนใหญ่โสด มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี อาชีพส่วนใหญ่เป็น นักเรียน นักศึกษา รายได้ปัจจัยส่วนใหญ่ อยู่ในช่วงไม่เกิน 3,000 บาท

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่สรุปได้ว่า เพศหญิง อยู่ในช่วงอายุ 24 ปี ขึ้นไป มีสถานภาพส่วนใหญ่โสด มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี อาชีพส่วนใหญ่ เป็นนักเรียน นักศึกษารายได้ปัจจัยส่วนใหญ่ อยู่ใน ช่วง 9,000 – 12,000 บาท ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการมาเที่ยว ด้านบุคคลชาวไทยและชาว ต่างประเทศ สรุปได้ว่า สาเหตุที่เดินทางมาเที่ยวส่วนใหญ่สนใจในประวัติศาสตร์ของวัดพระศรีสรรเพชญ์ เดินทางมาเที่ยวชม วัดพระศรีสรรเพชญ์ มาโดยรถยนต์ส่วนตัว เดินทางมาเที่ยวชมวัดพระศรีสรรเพชญ์ครั้งแรก รู้จักวัดพระศรีสรรเพชญ์ ส่วนใหญ่รู้จักจากเพื่อนแนะนำ การเดินทางมายังวัดพระศรีสรรเพชญ์ สะดวกสบาย การเดินทางมาท่องเที่ยวครั้งนี้ ใช้จ่ายงบประมาณไม่เกิน 500 บาท การใช้จ่ายในการท่องเที่ยวครั้งนี้ได้มุ่งเน้นใช้จ่ายค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด สถานที่ท่องเที่ยวควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข บูรณะซ่อมแซม ประทับใจความรู้ทางประวัติศาสตร์ ทางโบราณคดี และความสวยงามทางด้านสถาปัตยกรรม ศิลปกรรม มากที่สุด ความคิดเห็นของผู้มาเที่ยว ที่มีต่อวัดพระศรีสรรเพชญ์ สถานที่ท่องเที่ยว เป็นโบราณสถานที่มีความสำคัญเห็นด้วยมากที่สุดในส่วนของขนาดของแผ่นป้าย ประชาสัมพันธ์มีความเห็นค่อนข้างมาก การประชาสัมพันธ์และการสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวจัดอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก ในส่วนของราคาบัตรเข้าชมก็จะอยู่ในราคาที่เหมาะสมไม่แพงเกินไปสำหรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ รวมถึงพนักงานขายบัตร และพนักงานรักษาความปลอดภัย ก็มีมนุษยสัมพันธ์ในการรับความคิดเห็นค่อนข้างมาก พร้อมทั้งจะต้อนรับและบริการนักท่องเที่ยวด้วยความเต็มใจ ร้านขายของที่ระลึกและร้านอาหารประจำท้องถิ่น จัดอยู่ในขั้นความคิดเห็นที่ค่อนข้างมาก การเดินทางในการมาท่องเที่ยว ถือว่ามีความสะดวกค่อนข้างมาก เพราะอยู่ใกล้กับกรุงเทพฯ สามารถเดินทางได้ทั้งทางรถยนต์และทางรถไฟ ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นค่อนข้างดีมากในส่วนของบรรยากาศภายในวัดพระศรีสรรเพชญ์ ก็ถือว่าร่มรื่น และสวยงาม สร้างความประทับใจ และความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวมากพอสมควรและมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว มากเพียงพอกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยว ตรงจุดนี้ถือว่าเป็นตัวแปรสำคัญในการสร้างความสบายใจเกี่ยวกับชีวิต และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

ศมา ณ ระนอง (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนท้องถิ่น ; ศึกษาเฉพาะกรณี ชุมชนคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า การจัดการด้านการท่องเที่ยวของชุมชนคีรีวงมี 3 ลักษณะ คือ 1) กลุ่มทุน มีหน้าที่ในการจัดหาและระดมทุนเพื่อให้เกิดมีทุนหมุนเวียนในชุมชนมากที่สุด นอกจากนั้นยังเปิดให้สมาชิกกู้ยืมเงินนำไปใช้ในกิจกรรมต่างๆ รวมไปถึงการจัด สวัสดิการในส่วนของการรักษาพยาบาล การศึกษา และการพัฒนาชุมชนด้วย 2) กลุ่มอาชีพ มีหน้าที่ในการส่งเสริมอาชีพให้สมาชิกภายในชุมชนมี

อาชีพเสริม นอกจากทำเกษตรเพียงอย่างเดียว เป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัวและชุมชน กลุ่มอาชีพเองเป็นเสมือนแหล่งท่องเที่ยวหนึ่งภายในชุมชนด้วย และ 3) กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ มีหน้าที่หลักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติภายในชุมชนให้มีความอุดมสมบูรณ์ และควบคุมการใช้ทรัพยากรของชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมไปถึงการปลูกจิตสำนึกให้คนภายในชุมชน รู้คุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ เป็นกลุ่มดูแลเส้นทางท่องเที่ยวของชุมชนที่ริวงด้วย และกลุ่มตัวอย่างความคาดหวังผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการจัดการด้านการท่องเที่ยวในเรื่องการทำให้เกิดผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน การทำงานเป็นทีม การอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ความรู้สึกรักชุมชนเพิ่มขึ้น เกิดความภาคภูมิใจในชุมชนของตนเอง ส่วนเรื่องที่มีส่วนร่วมในการจัดการด้านการท่องเที่ยว พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆ ตามลำดับดังนี้ คือ การมีส่วนร่วมในการประชุม มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และมีส่วนร่วมในการประเมินผล

นุชศินี ยศปภรณ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการของบริษัทท่องเที่ยว ที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว : กรณีศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า 1) นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ ต่อการบริหารจัดการ ด้านกลยุทธ์ทางการตลาดของบริษัทท่องเที่ยว ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด บุคลากรให้บริการ ลักษณะทางกายภาพ และระบบการให้บริการ อยู่ในระดับมาก 2) สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการของบริษัทท่องเที่ยว ผลการวิจัย พบว่านักท่องเที่ยว การตลาดท่องเที่ยว ทรัพยากรท่องเที่ยว และการบริการทางการท่องเที่ยว มีผลต่อการบริหารจัดการของบริษัทท่องเที่ยว และนอกจากนี้ ยังมีความสัมพันธ์กับลักษณะทางกายภาพทั่วไป ของแหล่งท่องเที่ยว ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ กิจกรรมทางสังคม ตลอดจนประเพณี วัฒนธรรม 3) สำหรับวิธีการการบริหารจัดการด้านกลยุทธ์ทางการตลาดของบริษัทท่องเที่ยว ผลการวิจัยพบว่า บริษัทท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีการนำการบริหารจัดการด้านกลยุทธ์ทางการตลาด ซึ่งประกอบด้วย กลยุทธ์ทางด้านผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด บุคลากรให้บริการ ลักษณะทางกายภาพ และระบบการให้บริการ มาเป็นแนวทางในการจัดการทางการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน และตอบสนองความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว 4) นักท่องเที่ยวเพศชาย และเพศหญิง มีความพึงพอใจการบริหารจัดการด้านกลยุทธ์ทางการตลาดในภาพรวมไม่แตกต่างกัน นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจการบริหารจัดการด้านกลยุทธ์ทางการตลาดในภาพรวมไม่แตกต่างกัน นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพต่างกัน มีความพึงพอใจการบริหารจัดการด้านกลยุทธ์ทางการตลาดในภาพรวมไม่แตกต่างกัน นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจการบริหารจัดการ

ด้านกลยุทธ์ทางการตลาดในภาพรวมไม่แตกต่างกัน นักท่องเที่ยวที่ประกอบอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจการบริหารจัดการด้านกลยุทธ์ทางการตลาดในภาพรวมไม่แตกต่างกัน นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจการบริหารจัดการด้านกลยุทธ์ทางการตลาดในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และ 5) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว กับพฤติกรรมและลักษณะการท่องเที่ยว พบว่า สัญชาติและอาชีพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมและลักษณะการท่องเที่ยว

ยศวีร์ ยุคตะนันท์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการเที่ยวเกษตรเลียบบคลองมหาสวัสดิ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่ทำการศึกษาค้นคว้าเป็นหญิง มีอายุเฉลี่ย 36.39 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นข้าราชการ ที่อยู่ปัจจุบันอยู่ในกรุงเทพมหานคร ไม่มีประสบการณ์การเที่ยวเกษตร และเพื่อนเป็นแหล่งข่าวการเที่ยวเกษตร สำหรับความพึงพอใจ ปรากฏว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากในแหล่งเที่ยวเกษตรทั้ง 4 แห่ง ตามลำดับ คือ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรรมมหาสวัสดิ์ สวนผลไม้สวนกล้วยไม้ และนาบัว และมีความคิดเห็นว่าแหล่งเที่ยวเกษตรทั้ง 4 แห่ง มีประโยชน์มาก นอกจากนั้นยังพบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากในการบริการที่เกี่ยวข้อง คือ บุคลากรของศูนย์บริการการเที่ยวเกษตร เรือและค่าใช้จ่ายในการเที่ยวเกษตร ส่วนปัญหาของนักท่องเที่ยวพบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับความสะดวก สะอาด และเอกสารเผยแพร่แจก รวมทั้งปรับปรุงความสะดวกและความสะดวกของแหล่งเที่ยวเกษตร จากการทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพที่อยู่ปัจจุบันและประสบการณ์การเที่ยวเกษตรแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรทั้ง 4 แห่ง บางประการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เพศของนักท่องเที่ยวไม่มีผลต่อความพึงพอใจเกี่ยวกับแหล่งเที่ยวเกษตร

พิชญ วงษ์เกษม (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตป่าอนุรักษ์ภูพระบาท อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตป่าอนุรักษ์ภูพระบาท ด้านสภาพทรัพยากรธรรมชาติ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับพอใจน้อยทุกเรื่อง ด้านการบริหารจัดการ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ เรื่องการบรรยายและให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่แก่นักท่องเที่ยว การต้อนรับอำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่ต่อนักท่องเที่ยว นอกนั้นมีความพอใจในระดับพอใจน้อย ด้านการบริการต่างๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับไม่พอใจ ในเรื่อง ความพึงพอใจของโต๊ะเก้าอี้สำหรับนั่งพักผ่อน นอกนั้นมีความพึงพอใจในระดับพอใจน้อย และด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับ

พอใจน้อยทุกกิจกรรม เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน 4 ด้านตามลักษณะพื้นฐานบางประการของนักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมภรณ์ คงเจริญกาย (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่เข้ามาท่องเที่ยวมีพฤติกรรมการได้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นั้นมาจากการบอกของญาติและเพื่อนแนะนำที่เข้ามาท่องเที่ยวก่อนแล้ว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการเข้ามาไหว้พระตามวัดต่างๆ ซึ่งจะเข้ามาท่องเที่ยวเฉลี่ยอยู่จำนวน 2-4 ครั้ง ในช่วงวันเสาร์และวันอาทิตย์ด้วยการใช้พาหนะรถยนต์ส่วนตัว และเมื่อเข้ามาท่องเที่ยวแล้ว ผู้เข้ามาท่องเที่ยวมักจะจ่ายใช้สอยซื้อของเบ็ดเตล็ด จำนวนเฉลี่ยไม่เกิน 1,000 บาท ลักษณะการท่องเที่ยวตามสถานที่เป็นการเดินเท้าเที่ยวชมสถานที่ต่างๆ มีอาณาบริเวณใกล้เคียงกัน มุ่งเน้นความสนใจด้านโบราณสถาน ส่วนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่สามารถดึงดูดกลุ่มผู้เข้ามาท่องเที่ยว คือ การจัดงานมรดกโลก โดยรับทราบข้อมูลการจัดงานจากทางวารสารการท่องเที่ยว และผู้เข้ามาท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่จะกลับมาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอีกครั้งจากการศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าระดับความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีต่อด้านสถานที่ ด้านการอำนวยความสะดวกและด้านการบริการ ส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ผู้เข้ามาท่องเที่ยวที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการเข้ามาท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน พฤติกรรมความถี่ในการเข้ามาท่องเที่ยว การเดินทาง ลักษณะค่าใช้จ่ายในการเข้ามาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายที่ใช้ และการกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้งที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการเข้ามาท่องเที่ยวไม่แตกต่างกันและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมของผู้เข้ามาท่องเที่ยว พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน และสถานภาพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้ที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คณินันต์ เมฆมติ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการบริหารจัดการเรือท่องเที่ยว ในเขตเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการใช้บริการของลูกค้าพบว่าส่วนใหญ่ รู้จักสถานที่ที่มีบริการเรือท่องเที่ยวจากญาติ/เพื่อนแนะนำ มีวัตถุประสงค์ที่มาใช้บริการเรือท่องเที่ยว คือ พักผ่อน มาใช้บริการเรือท่องเที่ยว 2 ครั้ง มาใช้บริการเรือท่องเที่ยว วันเสาร์-อาทิตย์ และลูกค้ากลับมาเที่ยวอีก ลูกค้ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านการวางแผน ด้านการจัดการเรือท่องเที่ยว และด้านควบคุมส่วนด้านการแนะนำ/จองใจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางลูกค้ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ด้านสถานที่ ด้านการบริการ และด้านการส่งเสริมการตลาด ส่วนด้านราคา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ลูกค้ำที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน และสถานภาพสมรสต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ลูกค้ำที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนต่างกัน มีระดับความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ลูกค้ำที่มีการรู้จักสถานที่ที่มีบริการเรือท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ที่มาใช้บริการเรือท่องเที่ยวจำนวนครั้งที่มาใช้บริการเรือท่องเที่ยว และวันที่มาใช้บริการเรือท่องเที่ยวต่างกัน มีระดับความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยส่วนบุคคลของลูกค้ำมีความสัมพันธ์กันกับพฤติกรรมการใช้บริการของลูกค้ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระดับความคิดเห็นของลูกค้ำมีความสัมพันธ์กันกับระดับความพึงพอใจของลูกค้ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เกษณีย์ สัตตรัตน์ขจร (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร : กรณีศึกษาหมู่บ้านปางมะโอ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการพัฒนาหมู่บ้านปางมะโอให้เป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวเริ่มต้นจากนโยบายของรัฐที่ต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น โดยการส่งเสริมโครงการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ โครงการหมู่บ้านท่องเที่ยวและโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ โดยมีกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รับผิดชอบโครงการดังกล่าวและมอบนโยบาย พร้อมทั้งแนวทางปฏิบัติให้กับพัฒนาชุมชน อำเภอแม่ทะ ซึ่งทำให้หมู่บ้านปางมะโอถูกคัดเลือกให้เป็นพื้นที่ดำเนินการของโครงการดังกล่าวการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหมู่บ้านปางมะโอ พบว่า ในปัจจุบันหมู่บ้านปางมะโอไม่สามารถจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้ถึงแม้จะมีศักยภาพและปัจจัยพื้นฐานในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ทั้งนี้เนื่องจากมีจุดอ่อนจากการที่ประชาชนในหมู่บ้านขาดความสนใจด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว การสนับสนุนของภาครัฐไม่มีความต่อเนื่อง รวมทั้งอุปสรรคจากการโยกย้ายเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานท้องถิ่นทำให้โครงการไม่มีความต่อเนื่อง ซึ่งหากมีการแก้ไขจุดอ่อนและอุปสรรคดังกล่าว อาจทำให้หมู่บ้านปางมะโอมีโอกาสพัฒนาให้เป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงเกษตร

คลใจ มณีงาม (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้มาเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมของผู้มาเที่ยวส่วนใหญ่ มาท่องเที่ยว 3 ครั้งขึ้นไปต่อเดือน มาเที่ยววันเสาร์-วันอาทิตย์ เดินทางมาโดยรถส่วนตัว ค่าใช้จ่ายต่อครั้ง 1,001 - 5,000 บาท และจะกลับมาเที่ยวอีก ระดับความคิดเห็นของผู้มาเที่ยวด้านการวางแผน ด้านการจัดการสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการแนะนำ/จูงใจผู้มาเที่ยวและด้านควบคุมดูแลความปลอดภัย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน ระดับความพึงพอใจของ

ผู้มาเที่ยวด้านการบริการ และด้านสถานที่ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการอำนวยความสะดวก มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ผู้มาเที่ยวที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้มาเที่ยวที่มีระดับการศึกษาอาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน และสถานภาพสมรสต่างกัน มีระดับความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้มาเที่ยวที่มีการเดินทางมาท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายที่ใช้ต่างกัน มีระดับความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับความคิดเห็นของผู้มาเที่ยวมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

นีล (Neal, 2000 : Abstract) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบของการตลาดมหภาคในการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จุดประสงค์ของการศึกษานี้เพื่อชี้ให้เห็นความสำคัญของการตลาดมหภาคในการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ผลลัพธ์ของการประเมินความพึงพอใจของ Quality of life (QOL) สำหรับการท่องเที่ยวสามารถที่จะดำเนินการเป็นระยะ วิธีเฉพาะของการวัดสามารถช่วยการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เป็นอย่างมืออาชีพในการบริหารการตลาด ผสมไปกับคุณภาพชีวิตของนักท่องเที่ยว ผลของการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ความพึงพอใจกับประสบการณ์การท่องเที่ยวถูกคาดการณ์ โดยการสะท้อนของการเดินทาง และความพึงพอใจ กับบริการของการท่องเที่ยว นอกจากนี้ความพึงพอใจกับบริการของการท่องเที่ยวถูกคาดการณ์ โดยความพึงพอใจกับความคาดหวังในการบริการของช่วงการท่องเที่ยว เช่นการรับรู้ถึงความเป็นอิสระจากการควบคุม การบริการก่อนการเดินทาง การบริการระหว่างการเดินทาง การบริการเมื่อถึงจุดหมายปลายทาง และการบริการหลังการเดินทาง

ยูซัล, อีเซอร์ และ ไบร์แกน (Uysal, Eser & Birkan, 2001 : Abstract) ได้ศึกษาเรื่อง การวัดความพอใจของผู้เยี่ยมชม พบว่าปัจจัยที่แสดงออกมาและสิ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือจะเป็นตัวกำหนดความพึงพอใจ และความไม่พึงพอใจโดยทั่วไป ลักษณะเด่นพิเศษบางส่วนอาจมีความเกี่ยวข้องกับปานกลางกับความสำคัญของปัจจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือ และปัจจัยที่แสดงออกมาจากการศึกษาอาจช่วยกำหนดจุดหมายของนักการตลาด และนักวางแผนให้เข้าใจความสลับซับซ้อนของความพึงพอใจ ซึ่งเป็นขั้นพื้นฐานของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องสิ่งที่มีอยู่จริง และสิ่งที่อาจเกิดขึ้น ในการศึกษาครั้งนี้ ปัจจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือปรากฏว่ามีความสำคัญมากกว่าขั้นพื้นฐานสำหรับนักท่องเที่ยว การปฏิบัติอย่างไม่ดีพอของปัจจัยที่ใช้เป็นเครื่องมือมีผลในทางลบของความพึงพอใจ ในขณะที่

สิ่งที่แสดงออกมาของความคาดหวังมีผลในทางบวก แต่สิ่งที่แสดงออกมาของความคาดหวังจะต้องได้รับการตอบสนองความพึงพอใจทั้งหมด

โคลี (Cole. 2002 : Abstract) ได้ศึกษาเรื่องคุณภาพการบริการที่มีผลต่อนักท่องเที่ยว จุดมุ่งหมายของการศึกษา คือ เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของมิติคุณภาพการบริการบนพื้นฐานความตั้งใจเยี่ยมชมอีกครั้งของนักท่องเที่ยว ในลักษณะตามธรรมชาติของการท่องเที่ยว มิติ 4 ประการ ของคุณภาพการบริการ (การอนุรักษ์ และการศึกษา ข้อมูลสารสนเทศ คณะผู้ร่วมงาน และสิ่งอำนวยความสะดวก) ผลของการศึกษาแสดงให้เห็นว่าความพยายามในการอนุรักษ์ และการศึกษาเกี่ยวกับที่พักเป็นสิ่งที่สนับสนุนความตั้งใจ มาเยือนอีกครั้งของนักท่องเที่ยวมากที่สุด ในขณะที่ข้อมูลสารสนเทศและคณะผู้ร่วมงานสนับสนุนความตั้งใจมาเยือนอีกครั้งของนักท่องเที่ยวรองลงมา และความสะดวกสบายของสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นสิ่งที่สนับสนุนความตั้งใจมาเยือนอีกครั้งของนักท่องเที่ยวน้อยที่สุด สิ่งที่ค้นพบในการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าคุณภาพการบริการที่สูงเหมือนกับเป็นแรงเสริมความตั้งใจตามธรรมชาติของนักท่องเที่ยวให้กลับมาใช้บริการอีกครั้งในอนาคต และเป็นข้อรับประกันว่า จะเป็นผลในทางบวก ในการบอกกล่าวต่อแก่ครอบครัวและเพื่อนของพวกเขา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในจังหวัดสุพรรณบุรี

2. ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดสุพรรณบุรีที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีกำหนดขนาดตัวอย่างประชากรโดยการคำนวณจากสูตรของคอกเชรอน (Cochran, 1953 : 47) ดังนี้

$$n = \frac{P(1-P)Z^2}{e^2}$$

n แทน จำนวนหรือขนาดตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณ

P แทน สัดส่วนของประชากรและโอกาสที่ได้จากประชากร (0.50)

e แทน ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (e = 0.05)

Z แทน ค่าที่ได้จากการเปิดตารางสถิติ Z โดยอาศัยค่าพื้นที่ $\frac{\alpha}{2}$ ได้จากค่าระดับความเชื่อมั่น ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.96

$$\begin{aligned} n &= \frac{0.5(1-0.5)1.96^2}{0.05^2} \\ &= \frac{0.9604}{0.0025} \end{aligned}$$

$$\text{ฉะนั้นตัวอย่าง} = 384 \text{ ราย}$$

จากการแทนค่าสูตรดังกล่าว จะได้กลุ่มตัวอย่าง 384 คน

3. การสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จากผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มาเที่ยวชมศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตร (พันธุ์พืชเพาะเลี้ยง) ศูนย์บริหารศัตรูพืชจังหวัดสุพรรณบุรี และอุทยานพักผ่อนเพื่อการยังชีพ เถลิงพระเกียรติ บึงฉวาก โดยแบ่งเก็บสถานที่ละ 128 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล มีลำดับขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย จากนั้นก็ร่างเป็นแบบสอบถามขึ้นมาให้เป็นไปตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) ที่มี 5 ระดับ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมารับปรุงแก้ไขอีกครั้ง แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ตรวจรายละเอียดและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขในข้อความที่ไม่สมบูรณ์ฯ แล้วพิจารณาเสนอให้หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทำหนังสือนำเสนอแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity)
4. เมื่อได้ปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิและประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้แนะนำ แล้วนำมาให้ประธานบริหารหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ตรวจสอบความเรียบร้อยอีกครั้ง ทั้งนี้เพื่อขอเสนอให้ออกหนังสือในการนำแบบสอบถามทดลอง (Try-out) เพื่อหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือก่อนที่จะนำเครื่องมือออกเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจริง
5. นำแบบสอบถามไปทดลอง (Try out) จำนวน 30 ชุด กับผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับที่เก็บข้อมูลจริง แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้วิธีของ ครอนบาช (Cronbach, 1974 : 355) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.7362 สำหรับแบบสอบถามในครั้งนี้ ได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ เพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพสมรส จำนวน 6 ข้อ
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดองค์กร 3) ด้านการจูงใจ และ 4) ด้านการควบคุม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ. 2550 : 77)

5	คะแนน หมายถึง	ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยมากที่สุด
4	คะแนน หมายถึง	ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยมาก
3	คะแนน หมายถึง	ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยปานกลาง
2	คะแนน หมายถึง	ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยน้อย
1	คะแนน หมายถึง	ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ 2) ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร 3) ด้านการอำนวยความสะดวก และ 4) ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้ (อภิวัฒน์ จันตะนี. 2550 : 93)

5	คะแนน หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
4	คะแนน หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมาก
3	คะแนน หมายถึง	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
2	คะแนน หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อย
1	คะแนน หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

สำหรับวัดคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีสูตรที่ใช้ในการคำนวณและเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้ (วัฒนา สุนทรชัย. 2551 : 97-101)

$$\begin{aligned} \text{ระดับค่าเฉลี่ย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ย 4.20 – 5.00 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.40 – 4.19 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.60 – 3.39 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.80 – 2.59 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.79 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยอธิบายและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม และวิธีการเก็บข้อมูลแก่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายบุคคล ตลอดจนถึงการรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม มาตรวจดูความสมบูรณ์ในแต่ละข้อและนับจำนวนแบบสอบถามให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ ถ้าพบว่าแบบสอบถามชุดใดผู้ตอบแบบสอบถามทำไม่ครบทุกข้อก็จะทำการเก็บเพิ่มเติม เมื่อได้ข้อมูลครบ 384 ชุดแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลแบบสอบถามไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติต่อไป

การใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้จะนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549 : 240-258)

1. ค่าความถี่ และค่าร้อยละ (Frequency and percentage) เพื่อใช้อธิบายความถี่และร้อยละของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยว และตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยว

2. ค่าเฉลี่ย (Sample mean) เพื่ออธิบายค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี และตอนที่ 4 ระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้อธิบายค่าความเบี่ยงเบนของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี และตอนที่ 4 ระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

4. ค่าสถิติ Independent Sample : t-test ใช้เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และจำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว กรณีตัวแปรที่มี 2 กลุ่มโดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งถ้าค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ามีระดับความคิดเห็นและระดับความพึงพอใจแตกต่างกัน

5. ค่าสถิติ One-way ANOVA (F-test) ใช้เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และจำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว กรณีตัวแปรที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพบว่ามีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงเปรียบเทียบจำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งถ้ามีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ามีระดับความคิดเห็นและระดับความพึงพอใจแตกต่างกัน

6. ค่าสถิติไคสแควร์ : Test of Independent ใช้ทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบถามตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยว กับ แบบสอบถามตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยว โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ถ้าผลการทดสอบมีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือ “ไม่เป็นอิสระต่อกัน” หมายความว่า สัมพันธ์กัน หรือส่งผลต่อกัน แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยว แต่ถ้าผลการทดสอบมีค่ามากกว่า 0.05 หรือ “เป็นอิสระต่อกัน” หมายความว่า ไม่สัมพันธ์กัน หรือไม่ส่งผลต่อกัน แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยว

7. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation analysis) ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี กับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว ซึ่งได้กำหนดการแปลความหมายค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) ใช้เกณฑ์วัดระดับความสัมพันธ์ ดังนี้ (อภิรักษ์ จันตะนี. 2550 : 93)

- ค่าสหสัมพันธ์ .01 - .20 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก
- ค่าสหสัมพันธ์ .21 - .40 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
- ค่าสหสัมพันธ์ .41 - .60 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
- ค่าสหสัมพันธ์ .61 - .75 มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง
- ค่าสหสัมพันธ์ .76 - .90 มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง
- ค่าสหสัมพันธ์ .91 - 1.00 มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี 2) ศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี 3) ศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี 4) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 5) เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 6) เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว 7) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร กับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว และ 8) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 384 ชุด เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยจึงขอเสนอและอธิบายผลการวิเคราะห์ในรูปของตาราง ประกอบด้วย 9 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 6 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 7 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว

ตอนที่ 8 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 9 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี
การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ดังนี้

\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน การเปรียบเทียบตัวแปร 2 กลุ่ม
F	แทน การเปรียบเทียบตัวแปร 3 กลุ่มขึ้นไป
LSD.	แทน การเปรียบเทียบเป็นรายคู่
χ^2	แทน การหาความสัมพันธ์
*	แทน มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี แสดงค่าเป็นความถี่และร้อยละ รายละเอียดแสดงตามตาราง 1

ตาราง 1 ค่าความถี่และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยว

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	384	100.0
เพศ		
ชาย	187	48.7
หญิง	197	51.3
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	45	11.7
20-30 ปี	165	43.0
31-40 ปี	77	20.1
41 ปี ขึ้นไป	97	25.2
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,500 บาท	87	22.7
5,500-10,000 บาท	140	36.5
10,001-20,000 บาท	80	20.7
20,001 บาทขึ้นไป	77	20.1
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	17	4.4
มัธยมศึกษาตอนต้น	24	6.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	51	13.3
อนุปริญญา/ปวส.	28	7.3
ปริญญาตรี	232	60.4
สูงกว่าปริญญาตรี	32	8.3

ตาราง 1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	384	100.0
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	119	31.0
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	78	20.3
ธุรกิจส่วนตัว	42	10.9
พนักงานบริษัท	67	17.4
ลูกจ้างทั่วไป	34	8.9
เกษตรกร	44	11.5
สถานภาพสมรส		
โสด	216	56.3
สมรส	168	43.7

จากตาราง 1 พบว่า ผู้มาท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามมีทั้งหมด 384 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 ผู้มาท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุ 20-30 ปี จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 43 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,500-10,000 บาท จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4 เป็นนักเรียน/นักศึกษา 119 คน คิดเป็นร้อยละ 31 และมีสถานภาพโสด จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย การรู้จักและรับทราบข้อมูลการท่องเที่ยว เหตุผลที่มาท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว รายละเอียดแสดงดังตาราง 2-7

ตาราง 2 ค่าความถี่และร้อยละของการรู้จักและรับทราบข้อมูลการท่องเที่ยว

การรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	384	100.0
เอกสารข่าวการท่องเที่ยว	33	8.6
ครอบครัวพามาเที่ยว	78	20.3
ญาติ/เพื่อนแนะนำ	90	23.4
แผ่นพับ/อินเตอร์เน็ต	16	4.2
การประชาสัมพันธ์	54	14.1
โทรทัศน์/วิทยุ	22	5.7
หนังสือพิมพ์	9	2.3
สถานศึกษาพามา	82	21.4

จากตาราง 2 พบว่า ผู้มาท่องเที่ยวทราบข้อมูลการท่องเที่ยวส่วนใหญ่จากเพื่อน/ญาติแนะนำ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 รองลงมาคือจากสถานศึกษา จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 จากครอบครัวพามาเที่ยว จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 จากการประชาสัมพันธ์ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 จากเอกสารข่าวการท่องเที่ยว จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 จากโทรทัศน์/วิทยุ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 จากแผ่นพับ/อินเตอร์เน็ต จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และจากหนังสือพิมพ์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ตาราง 3 ค่าความถี่และร้อยละของเหตุผลที่มาต้องเที่ยว

เหตุผลที่มาต้องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	384	100.0
ทัศนศึกษา	94	24.5
เพื่อพักผ่อน	173	45.1
ต้องการความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเกษตร	103	26.8
เพื่อประกอบธุรกิจ	14	3.6

จากตาราง 3 พบว่า เหตุผลที่มาต้องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ เพื่อการพักผ่อน จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 45.1 รองลงมา คือ ต้องการความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเกษตร จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 เพื่อทัศนศึกษา จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 และเพื่อประกอบธุรกิจ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 ตามลำดับ

ตาราง 4 ค่าความถี่และร้อยละของช่วงเวลาที่มาต้องเที่ยว

ช่วงเวลาที่มาต้องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	384	100.0
วันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์)	122	31.8
วันเสาร์-อาทิตย์	199	51.8
วันหยุดนักขัตฤกษ์	55	14.3
เฉพาะวันที่จัดงานพิเศษ	8	2.1

จากตาราง 4 พบว่า ช่วงเวลาที่มาต้องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ วันเสาร์-อาทิตย์ จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมา คือ วันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์) จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 วันหยุดนักขัตฤกษ์ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และเฉพาะวันที่จัดงานพิเศษ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าความถี่และร้อยละจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว

จำนวนครั้งที่ท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	384	100.0
ครั้งแรก	183	47.7
2-4 ครั้ง	166	43.2
5-7 ครั้ง	22	5.7
8 ครั้งขึ้นไป	13	3.4

จากตาราง 5 พบว่า ส่วนใหญ่มาเป็นครั้งแรก จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมา คือ 2-4 ครั้ง จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 มา 5-7 ครั้ง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 และ 8 ครั้งขึ้นไป จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าความถี่และร้อยละของพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	384	100.0
รถโดยสารประจำทาง	14	3.6
รถจักรยานยนต์	35	9.1
รถยนต์ส่วนตัว	223	58.1
รถนำเที่ยว	112	29.2

จากตาราง 6 พบว่า พาหนะที่ใช้ในการเดินทางส่วนใหญ่ คือ รถยนต์ส่วนตัว จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 58.1 รองลงมา คือ รถนำเที่ยว จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 รถจักรยานยนต์ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 และรถโดยสารประจำทาง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าความถี่และร้อยละของค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว

ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	384	100.0
ไม่เกิน 500 บาท	161	41.9
501-1,000 บาท	123	32.0
1,001-2,000 บาท	84	21.9
มากกว่า 2,000 บาท	16	4.2

จากตาราง 7 พบว่า ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ ไม่เกิน 500 บาท จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9 รองลงมา คือ 501-1,000 บาท จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 จ่าย 1,000-2,000 บาท จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 และ มากกว่า 2,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจูงใจ ด้านการควบคุม รายละเอียดแสดงดังตาราง 8-11

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
มีการวางแผนจัดภูมิทัศน์อย่างเหมาะสม	3.73	0.86	มาก
เวลาเปิด-ปิดมีความเหมาะสม	3.69	0.64	มาก
มีป้ายแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวอย่างชัดเจน	3.65	0.67	มาก
มีการจัดแสดงแยกพื้นที่เป็นสัดส่วนในการเข้าชม	3.65	0.73	มาก
มีกิจกรรมในวันหยุดอย่างเหมาะสมตามเทศกาล	3.20	0.88	ปานกลาง
มีการจัดเส้นทางชมภายในสถานที่ท่องเที่ยวตามลำดับความเหมาะสม	3.19	0.87	ปานกลาง
โดยรวม	3.52	0.56	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$ และ S.D. = 0.56) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในเรื่องการวางแผนจัดภูมิทัศน์อย่างเหมาะสม เวลาเปิด-ปิดมีความเหมาะสม มีป้ายแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวอย่างชัดเจน มีการจัดแสดงแยกพื้นที่เป็นสัดส่วนในการเข้าชม ส่วนเรื่องมีกิจกรรมในวันหยุดอย่างเหมาะสมตามเทศกาล และการจัดเส้นทางชมภายในสถานที่ท่องเที่ยวตามลำดับความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการจัดองค์กร

ด้านการจัดองค์กร	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
มีเจ้าหน้าที่พอเพียงต่อการให้บริการ	3.78	0.70	มาก
มีการแบ่งหน้าที่ให้เจ้าหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม	3.68	0.68	มาก
มีเจ้าหน้าที่ในการให้ความรู้ทำให้ท่านได้รับความรู้อย่างชัดเจน	3.71	0.71	มาก
มีการติดบัตรแสดงหน่วยงานเจ้าหน้าที่อย่างชัดเจน	3.96	0.74	มาก
เจ้าหน้าที่มีการเตรียมพร้อมให้บริการด้วยความเต็มใจ	3.93	0.72	มาก
โดยรวม	3.82	0.45	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการจัดองค์กร มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$ และ $S.D. = 0.45$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการจูงใจ

ด้านการจูงใจ	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
ชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย	3.58	0.88	มาก
สถานที่สวยงามดึงดูดใจ	3.67	0.75	มาก
มีการแจกของที่ระลึกในบางโอกาส	3.09	0.84	ปานกลาง
มีการจัดสถานที่ให้เหมาะสมตามโอกาส และเทศกาลต่างๆ	3.22	0.83	ปานกลาง
มีการโฆษณาตามสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต	3.17	1.00	ปานกลาง
โดยรวม	3.34	0.68	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการจูงใจ ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$ และ $S.D. = 0.68$) และเมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางในเรื่องการแจกของที่ระลึกในบางโอกาส การจัดสถานที่ให้เหมาะสมตามโอกาส และเทศกาลต่างๆ และในเรื่องการโฆษณาตามสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต ส่วนเรื่องชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย และสถานที่สวยงามดึงดูดใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการควบคุม

ด้านการควบคุม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
เจ้าหน้าที่ให้ความสนใจผู้เข้ามาท่องเที่ยวเท่าเทียมกัน	4.17	0.68	มาก
กรณีเจ้าหน้าที่ไม่สุภาพสามารถร้องเรียนได้โดยตรง	3.57	0.73	มาก
บุคลิกภาพ การแต่งกายของเจ้าหน้าที่เหมาะสม	4.07	0.76	มาก
มีกล่องรับข้อเสนอแนะหรือแสดงความคิดเห็น	3.54	0.81	มาก
มีการดูแลรักษาความปลอดภัย	3.91	0.74	มาก
โดยรวม	3.85	0.47	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการควบคุมมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$ และ S.D. = 0.47) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาทุกด้าน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ ด้านสถานที่ ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว รายละเอียดแสดงดังตาราง 12-15

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่

ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
การต้อนรับของเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลข่าวสาร	3.94	0.79	มาก
การให้ข้อมูลและการแนะนำของเจ้าหน้าที่	4.06	0.72	มาก
เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเต็มใจ ยิ้มแย้มแจ่มใส	4.14	0.82	มาก
เจ้าหน้าที่ให้บริการและอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี	3.72	0.77	มาก
เจ้าหน้าที่มีการสื่อสารและมนุษยสัมพันธ์ดี	3.72	0.85	มาก
โดยรวม	3.92	0.54	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$ และ $S.D. = 0.54$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร
จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
สถานที่ตั้งเดินทางไปมาสะดวกกันหาง่าย	4.12	0.69	มาก
ป้ายบอกข้อมูลและความสำคัญของสถานที่	3.82	0.61	มาก
ป้ายบอกทางเข้าสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ	3.70	0.67	มาก
ป้ายบอกเส้นทางการเดินชมภายในสถานที่	3.49	0.74	มาก
ความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว	3.72	0.79	มาก
โดยรวม	3.77	0.49	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$ และ S.D. = 0.49)
และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร
จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการอำนวยความสะดวก

ด้านการอำนวยความสะดวก	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
สถานที่จอดรถ	4.18	0.82	มาก
การจัดการจราจรภายใน	3.76	0.74	มาก
มีบริการรถนำชมในสถานที่	3.57	0.74	มาก
การจัดตั้งถังขยะตามจุดต่างๆ	3.60	0.88	มาก
การจัดห้องน้ำสำหรับผู้มาเที่ยว	3.83	0.87	มาก
มีบริการของร้านอาหาร/ร้านค้า	3.91	0.84	มาก
โดยรวม	3.81	0.45	มาก

จากตาราง 14 พบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี
ด้านการอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$ และ S.D. = 0.45) และ
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
มีสถานที่สำหรับพักและจัดสัมมนา	3.90	0.85	มาก
มีร้านจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึกเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว	3.80	0.81	มาก
มีการแจกพันธุ์พืชทางการเกษตร	3.88	0.77	มาก
มีจักรยานสำหรับบริการนักท่องเที่ยว	3.88	0.82	มาก
มีสถานที่สำหรับพักและจัดสัมมนา	3.86	0.61	มาก
มีร้านจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึกเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว	3.90	0.85	มาก
โดยรวม	3.80	0.81	มาก

จากตาราง 15 พบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$ และ S.D. = 0.81) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล รายละเอียดแสดงดัง
ในตาราง 16-28 มีสมมติฐานเพื่อการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยว แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อ
การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยว แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นที่มีต่อ
การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน

ตาราง 16 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ

ระดับความคิดเห็น	เพศ				t	Sig.
	ชาย (n=187)		หญิง (n=197)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านการวางแผน	3.51	0.55	3.53	0.57	-0.392	0.695
ด้านการจัดองค์กร	3.81	0.49	3.82	0.41	-0.277	0.782
ด้านการจูงใจ	3.30	0.68	3.39	0.67	-1.222	0.223
ด้านการควบคุม	3.83	0.49	3.87	0.46	-0.698	0.485
โดยรวม	3.61	0.40	3.65	0.36	-0.986	0.325

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Independent sample t-test ที่ระดับนัยสำคัญทาง
สถิติที่ 0.05 พบว่าโดยรวมค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่า Sig. ที่คำนวณได้
มากกว่า 0.05 ทั้ง 4 ด้านแสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน โดยรวมมีระดับความคิดเห็นต่อ
การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร
ด้านการจูงใจ และด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 17 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ

ระดับความคิดเห็น		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	1.864	3	0.621	1.996	0.114
	ภายในกลุ่ม	118.240	380	0.311		
	รวม	120.104	383			
ด้านการจัดองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	1.668	3	0.556	2.781	0.041*
	ภายในกลุ่ม	75.964	380	0.200		
	รวม	77.632	383			
ด้านการจูงใจ	ระหว่างกลุ่ม	3.774	3	1.258	2.797	0.040*
	ภายในกลุ่ม	170.896	380	0.450		
	รวม	174.670	383			
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	0.707	3	0.236	1.051	0.370
	ภายในกลุ่ม	85.192	380	0.224		
	รวม	85.899	383			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.536	3	0.179	1.237	0.296
	ภายในกลุ่ม	54.891	380	0.144		
	รวม	55.427	383			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยรวมค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายได้ ค่า Sig. ที่คำนวณได้มากกว่า 0.05 มี 2 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน โดยรวมมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการวางแผน และด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 มี 2 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการจัดองค์กร และด้านการจูงใจ แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. (Least-significant different) รายละเอียดแสดงดังตาราง 18-19

ตาราง 18 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว
ต่อการบริหารจัดการด้านการจัดองค์กร จำแนกตามอายุ

อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	20-30 ปี	31-40 ปี	41 ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า 20 ปี				
20-30 ปี			.1734*	
31-40 ปี				
41 ปีขึ้นไป				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. พบว่า
ผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุ 20-30 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการจัดองค์กร มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุ 31-40 ปี (.1734)

ตาราง 19 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว
ต่อการบริหารจัดการด้านการจูงใจ จำแนกตามอายุ

อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	20-30 ปี	31-40 ปี	41 ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า 20 ปี				.2958*
20-30 ปี				.1988*
31-40 ปี				
41 ปีขึ้นไป				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. พบว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการจูงใจ มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป (.2958) ส่วนผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุ 20-30 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการจูงใจ มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป (.1988)

ตาราง 20 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ระดับความคิดเห็น		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	3.395	3	1.132	3.685	0.012*
	ภายในกลุ่ม	116.708	380	0.307		
	รวม	120.104	383			
ด้านการจัดองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	2.177	3	0.726	3.655	0.013*
	ภายในกลุ่ม	75.455	380	0.199		
	รวม	77.632	383			
ด้านการจูงใจ	ระหว่างกลุ่ม	3.546	3	1.182	2.625	0.050*
	ภายในกลุ่ม	171.124	380	0.450		
	รวม	174.670	383			
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	0.286	3	0.095	0.424	0.736
	ภายในกลุ่ม	85.613	380	0.225		
	รวม	85.899	383			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.484	3	0.161	1.117	0.342
	ภายในกลุ่ม	54.942	380	0.145		
	รวม	55.427	383			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยรวมค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่า Sig. ที่คำนวณได้มากกว่า 0.05 มี 2 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน โดยรวมมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการจูงใจ และด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 มี 2 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการวางแผน และด้านการจัดองค์กร แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. (Least-significant different) รายละเอียดแสดงดังตาราง 21-22

ตาราง 21 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว
ต่อการบริหารจัดการด้านการวางแผน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ต่ำกว่า 5,500 บาท	5,000-10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	20,001 บาท ขึ้นไป
ต่ำกว่า 5,500 บาท			.2388*	.2496*
5,000-10,000 บาท				
10,001-20,000 บาท				
20,001 บาทขึ้นไป				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. พบว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,500 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการวางแผน มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท (.2388) และมากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป (.2496)

ตาราง 22 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว
ต่อการบริหารจัดการด้านการจัดองค์กร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ต่ำกว่า 5,500 บาท	5,000-10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	20,001 บาทขึ้นไป
ต่ำกว่า 5,500 บาท			.1818*	.1540*
5,000-10,000 บาท			.1532*	.1255*
10,001-20,000 บาท				
20,001 บาทขึ้นไป				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. พบว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,500 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการจัดองค์กร มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท (.1818) และมากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป (.1540) ส่วนผู้มาท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000-10,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการจัดองค์กร มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท (.1532) และมากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป (.1255)

ตาราง 23 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว
ต่อการบริหารจัดการด้านการจูงใจ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ต่ำกว่า 5,500 บาท	5,000-10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	20,001 บาทขึ้นไป
ต่ำกว่า 5,500 บาท			.2223*	.2698*
5,000-10,000				
10,001-20,000 บาท				
20,001 บาทขึ้นไป				

จากตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. พบว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,500 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการจูงใจ มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท (.2223) และมากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป (.2698)

ตาราง 24 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับความคิดเห็น		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	2.554	5	0.511	1.643	0.148
	ภายในกลุ่ม	117.549	378	0.311		
	รวม	120.104	383			
ด้านการจัดองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	1.135	5	0.227	1.122	0.348
	ภายในกลุ่ม	76.497	378	0.202		
	รวม	77.632	383			
ด้านการจูงใจ	ระหว่างกลุ่ม	4.141	5	0.828	1.836	0.105
	ภายในกลุ่ม	170.529	378	0.451		
	รวม	174.670	383			
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	0.857	5	0.171	0.762	0.578
	ภายในกลุ่ม	85.042	378	0.225		
	รวม	85.899	383			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.146	5	0.229	1.596	0.160
	ภายในกลุ่ม	54.281	378	0.144		
	รวม	55.427	383			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยรวมค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่า Sig. ที่คำนวณได้มากกว่า 0.05 มี 4 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน โดยรวมมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณ ในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจูงใจ และด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 25 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ

ระดับความคิดเห็น		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	10.968	5	2.194	7.597	0.000*
	ภายในกลุ่ม	109.136	378	0.289		
	รวม	120.104	383			
ด้านการจัดองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	2.178	5	0.436	2.182	0.056
	ภายในกลุ่ม	75.454	378	0.200		
	รวม	77.632	383			
ด้านการจูงใจ	ระหว่างกลุ่ม	14.022	5	2.804	6.599	0.000*
	ภายในกลุ่ม	160.647	378	0.425		
	รวม	174.670	383			
ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	2.456	5	0.491	2.225	0.051
	ภายในกลุ่ม	83.443	378	0.221		
	รวม	85.899	383			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.037	5	0.607	4.383	0.001*
	ภายในกลุ่ม	52.390	378	0.139		
	รวม	55.427	383			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยรวมค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่า Sig. ที่คำนวณได้มากกว่า 0.05 มี 2 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน โดยรวมมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการจัดองค์กร และด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 มี 2 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการวางแผน และด้านการจูงใจ แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. (Least-significant different) รายละเอียดแสดงดังตาราง 26-27

ตาราง 26 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว
ต่อการบริหารจัดการด้านการวางแผน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจ ส่วนตัว	พนักงาน บริษัท	ลูกจ้าง ทั่วไป	เกษตรกร
นักเรียน/นักศึกษา		.4300*	.3168*	.1853*	.3690*	
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ				.2447*		.3393*
ธุรกิจส่วนตัว						
พนักงานบริษัท						
ลูกจ้างทั่วไป						.2783*
เกษตรกร						

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. พบว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการวางแผน มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ (.4300) มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว (.3168) มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัท (.1853) และมากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพลูกจ้างทั่วไป (.3690) ส่วนผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการวางแผน มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัท (.2447) และมากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร (.3393) ส่วนผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพลูกจ้างทั่วไป มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการวางแผน มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร (.2783)

ตาราง 27 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว
ต่อการบริหารจัดการด้านการจูงใจ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจ ส่วนตัว	พนักงาน บริษัท	ลูกจ้าง ทั่วไป	เกษตรกร
นักเรียน/นักศึกษา		.5093*	.2555*		.3672*	
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ			.2538*	.3583*		.4220*
ธุรกิจส่วนตัว						
พนักงานบริษัท						
ลูกจ้างทั่วไป						
เกษตรกร						

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. พบว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการจูงใจ มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ (.5093) มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว (.2555) และมากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพลูกจ้างทั่วไป (.3672) ส่วนผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการจูงใจ มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว (.2538) มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัท (.3583) และมากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร (.4220)

ตาราง 28 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพสมรส

ระดับความคิดเห็น	สถานภาพสมรส				t	Sig.
	โสด (n=216)		สมรส (n=168)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านการวางแผน	3.45	0.54	3.61	0.57	-2.664	0.008*
ด้านการจัดองค์กร	3.87	0.43	3.74	0.46	2.751	0.006*
ด้านการจูงใจ	3.28	0.65	3.43	0.69	-2.247	0.025*
ด้านการควบคุม	3.85	0.43	3.85	0.53	-0.073	0.942
โดยรวม	3.61	0.35	3.66	0.41	-1.181	0.238

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Independent sample t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยรวมค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่า Sig. ที่คำนวณได้มากกว่า 0.05 มี 1 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน โดยรวมมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการควบคุมไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 มี 3 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร และด้านการจูงใจ แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้มาท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการวางแผน และด้านการจูงใจ มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด ส่วนในด้านการจัดองค์กร ผู้มาท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส

**ตอนที่ 6 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล**

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล รายละเอียดแสดงดังในตาราง 29-38 มีสมมติฐาน เพื่อการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยว แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาเที่ยว แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน

ตาราง 29 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ

ระดับความพึงพอใจ	เพศ				t	Sig.
	ชาย (n=187)		หญิง (n=197)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่	3.89	0.56	3.94	0.52	-1.065	0.287
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.75	0.47	3.79	0.51	-0.782	0.435
ด้านการอำนวยความสะดวก	3.80	0.47	3.81	0.44	-0.237	0.813
ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	3.91	0.60	3.82	0.61	-1.381	0.168
โดยรวม	3.83	0.32	3.84	0.33	-0.176	0.860

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Independent sample t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยรวมค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่า Sig. ที่คำนวณได้มากกว่า 0.05 ทั้ง 4 ด้านแสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน โดยรวมมีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 30 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ

ระดับความพึงพอใจ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	1.368	3	0.456	1.578	0.194
	ภายในกลุ่ม	109.818	380	0.289		
	รวม	111.186	383			
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระหว่างกลุ่ม	2.886	3	0.962	4.088	0.007*
	ภายในกลุ่ม	89.433	380	0.235		
	รวม	92.320	383			
ด้านการอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	0.659	3	0.220	1.080	0.357
	ภายในกลุ่ม	77.267	380	0.203		
	รวม	77.925	383			
ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	0.130	3	0.043	0.117	0.950
	ภายในกลุ่ม	140.299	380	0.369		
	รวม	140.428	383			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.278	3	0.093	0.871	0.456
	ภายในกลุ่ม	40.390	380	0.106		
	รวม	40.668	383			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 30 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยรวมค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่า Sig. ที่คำนวณได้มากกว่า 0.05 มี 3 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน โดยรวมมีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 มี 1 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันมีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Least-significant different) รายละเอียดแสดงดังตาราง 31

ตาราง 31 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำแนกตามอายุ

อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	20-30 ปี	31-40 ปี	41 ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า 20 ปี				.1869*
20-30 ปี				.2132*
31-40 ปี				.1503*
41 ปีขึ้นไป				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. พบว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป (.1869) ผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุ 20-30 ปี มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป (.2132) ส่วนผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุ 31-40 ปี มีมีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป (.1503)

ตาราง 32 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตาม รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ระดับความพึงพอใจ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	0.347	3	0.116	0.397	0.755
	ภายในกลุ่ม	110.839	380	0.292		
	รวม	111.186	383			
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระหว่างกลุ่ม	1.572	3	0.524	2.194	0.088
	ภายในกลุ่ม	90.748	380	0.239		
	รวม	92.320	383			
ด้านการอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	1.224	3	0.408	2.021	0.111
	ภายในกลุ่ม	76.702	380	0.202		
	รวม	77.925	383			
ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	1.081	3	0.360	0.983	0.401
	ภายในกลุ่ม	139.347	380	0.367		
	รวม	140.428	383			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.244	3	0.081	0.765	0.514
	ภายในกลุ่ม	40.424	380	0.106		
	รวม	40.668	383			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยรวมค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่า Sig. ที่คำนวณได้มากกว่า 0.05 ทั้ง 4 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน โดยรวมมีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 33 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับความพึงพอใจ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	2.611	5	0.522	1.818	0.108
	ภายในกลุ่ม	108.576	378	0.287		
	รวม	111.186	383			
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระหว่างกลุ่ม	1.721	5	0.344	1.436	0.210
	ภายในกลุ่ม	90.598	378	0.240		
	รวม	92.320	383			
ด้านการอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2.605	5	0.521	2.615	0.024*
	ภายในกลุ่ม	75.320	378	0.199		
	รวม	77.925	383			
ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	0.639	5	0.128	0.346	0.885
	ภายในกลุ่ม	139.789	378	0.370		
	รวม	140.428	383			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.029	5	0.206	1.962	0.083
	ภายในกลุ่ม	39.639	378	0.105		
	รวม	40.668	383			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 33 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยรวมค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่า Sig. ที่คำนวณได้มากกว่า 0.05 มี 3 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน โดยรวมมีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 มี 1 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการอำนวยความสะดวก แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. (Least-significant different) รายละเอียดแสดงดังตาราง 34

ตาราง 34 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว
ด้านการอำนวยความสะดวก จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ปวช.	อนุปริญญา/ ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ประถมศึกษา						
มัธยมศึกษาตอนต้น						
มัธยมศึกษาตอนปลาย /ปวช.				.2125*		
อนุปริญญา/ปวส.					.2530*	
ปริญญาตรี						.1979*
สูงกว่าปริญญาตรี						

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 34 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. พบว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการอำนวยความสะดวก มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. (.2125) ผู้มาท่องเที่ยวที่มีกาศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการอำนวยความสะดวก มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่การศึกษาระดับปริญญาตรี (.2530) ส่วนผู้มาท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการอำนวยความสะดวก มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (.1979)

ตาราง 35 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ

ระดับความพึงพอใจ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	0.562	5	0.112	0.384	0.860
	ภายในกลุ่ม	110.624	378	0.293		
	รวม	111.186	383			
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระหว่างกลุ่ม	4.573	5	0.915	3.940	0.002*
	ภายในกลุ่ม	87.746	378	0.232		
	รวม	92.320	383			
ด้านการอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2.450	5	0.490	2.454	0.033*
	ภายในกลุ่ม	75.475	378	0.200		
	รวม	77.925	383			
ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	0.877	5	0.175	0.475	0.795
	ภายในกลุ่ม	139.551	378	0.369		
	รวม	140.428	383			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.972	5	0.194	1.852	0.102
	ภายในกลุ่ม	39.696	378	0.105		
	รวม	40.668	383			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 35 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5 พบว่าโดยรวมค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านค่า Sig. ที่คำนวณได้มากกว่า 0.05 มี 2 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน โดยรวมมีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 มี 2 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกันมีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร และด้านการอำนวยความสะดวก แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. (Least-significant different) รายละเอียดแสดงดังตาราง 36-37

ตาราง 36 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจ ส่วนตัว	พนักงาน บริษัท	ลูกจ้าง ทั่วไป	เกษตรกร
นักเรียน/นักศึกษา	.2765*					
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ				.2404*		.2811*
ธุรกิจส่วนตัว						
พนักงานบริษัท						
ลูกจ้างทั่วไป						
เกษตรกร						

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 36 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. พบว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ (.2765) ส่วนผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัท (.2404) และมากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร (.2811)

ตาราง 37 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว
ด้านการอำนวยความสะดวก จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจ ส่วนตัว	พนักงาน บริษัท	ลูกจ้าง ทั่วไป	เกษตรกร
นักเรียน/นักศึกษา						.2581*
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ						.2358*
ธุรกิจส่วนตัว						
พนักงานบริษัท						.1999*
ลูกจ้างทั่วไป						.2469*
เกษตรกร						

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 37 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. พบว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการอำนวยความสะดวก มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร (.2581) ผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการอำนวยความสะดวก มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร (.2358) ผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัท มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการอำนวยความสะดวก มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร (.1999) และผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพลูกจ้างทั่วไป มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการอำนวยความสะดวก มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพเกษตรกร (.2469)

ตาราง 38 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามสถานภาพสมรส

ระดับความพึงพอใจ	สถานภาพสมรส				t	Sig.
	โสด (n=216)		สมรส (n=168)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่	3.94	0.54	3.89	0.53	0.883	0.378
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.72	0.45	3.83	0.53	-2.323	0.021*
ด้านการอำนวยความสะดวก	3.83	0.42	3.78	0.49	1.038	0.300
ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	3.83	0.62	3.90	0.59	-1.113	0.267
โดยรวม	3.83	0.32	3.85	0.34	-0.662	0.508

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 38 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Independent sample t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยรวมค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านค่า Sig. ที่คำนวณได้มากกว่า 0.05 มี 3 ด้านแสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน โดยรวมมีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 มี 1 ด้านแสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้มาท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด

ตอนที่ 7 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี
จำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว รายละเอียดแสดงดังในตาราง 39-53 มีสมมติฐานเพื่อการทดสอบ ดังนี้

H_0 : พฤติกรรมของผู้มาท่องเที่ยว แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ไม่แตกต่างกัน

H_1 : พฤติกรรมของผู้มาท่องเที่ยว แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน

ตาราง 39 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามการรู้จักและทราบข้อมูล การท่องเที่ยว

ระดับความพึงพอใจ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	5.020	7	0.717	2.540	0.015*
	ภายในกลุ่ม	106.166	376	0.282		
	รวม	111.186	383			
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระหว่างกลุ่ม	4.772	7	0.682	2.928	0.005*
	ภายในกลุ่ม	87.548	376	0.233		
	รวม	92.320	383			
ด้านการอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	0.638	7	0.091	0.443	0.875
	ภายในกลุ่ม	77.287	376	0.206		
	รวม	77.925	383			
ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	0.977	7	0.140	0.376	0.916
	ภายในกลุ่ม	139.452	376	0.371		
	รวม	140.428	383			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.680	7	0.097	0.914	0.496
	ภายในกลุ่ม	39.988	376	0.10635		
	รวม	40.668	383			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 39 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยรวมค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่า Sig. ที่คำนวณได้มากกว่า 0.05 มี 2 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวต่างกัน โดยรวมมีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 มี 2 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านสถานที่ แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทดสอบ

ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. (Least-significant different) รายละเอียดแสดงดังตาราง 40-41

ตาราง 40 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว

การรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว	เอกสารการท่องเที่ยว	ครอบครัวพามาเที่ยว	ญาติ/เพื่อนแนะนำ	แผ่นพับ/อินเทอร์เน็ต	การประชาสัมพันธ์	โทรทัศน์/วิทยุ	หนังสือพิมพ์	สถานศึกษาพามา
เอกสารการท่องเที่ยว								.2451*
ครอบครัวพามาเที่ยว					.2470*	.2632*	.3692*	.2749*
ญาติ/เพื่อนแนะนำ								
แผ่นพับ/อินเทอร์เน็ต								
การประชาสัมพันธ์								
โทรทัศน์/วิทยุ								
หนังสือพิมพ์								
สถานศึกษาพามา								

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 40 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. พบว่าผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากเอกสารการท่องเที่ยว มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากสถานศึกษา (.2451) ส่วนผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากครอบครัว มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากการประชาสัมพันธ์ (.2470) มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากโทรทัศน์/

วิทยุ (.2632) มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากหนังสือพิมพ์ (.3692) มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากสถานศึกษา (.2749)

ตาราง 41 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำแนกตามการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว

การรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว	เอกสารการท่องเที่ยว	ครอบครัวพามาเที่ยว	ญาติ/เพื่อนแนะนำ	แผ่นพับ/อินเทอร์เน็ต	การประชาสัมพันธ์	โทรทัศน์/วิทยุ	หนังสือพิมพ์	สถานศึกษา	พามา
เอกสาร									
การท่องเที่ยว						.4576*			
ครอบครัวพามาเที่ยว							.3082*	.1672*	
ญาติ/เพื่อนแนะนำ						.3897*			
แผ่นพับ/อินเทอร์เน็ต						.3614*			
การประชาสัมพันธ์						.3845*			
โทรทัศน์/วิทยุ								.4754*	
หนังสือพิมพ์									
สถานศึกษา									
พามา									

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 41 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. พบว่าผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากเอกสารการท่องเที่ยว มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากโทรทัศน์/วิทยุ (.4576) ผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากครอบครัว มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากกว่า ผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากโทรทัศน์/วิทยุ (.3082) มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากสถานศึกษา (.1672) ผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากญาติ/เพื่อนแนะนำ

มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากกว่าผู้มาเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากโทรทัศน์/วิทยุ (.3897) ผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากแผ่นพับ/อินเทอร์เน็ต มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากโทรทัศน์/วิทยุ (.3614) ผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากการประชาสัมพันธ์ มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากโทรทัศน์/วิทยุ (.3845) ส่วนผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากโทรทัศน์/วิทยุ มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากสถานศึกษา (.4754)

ตาราง 42 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามเหตุผลที่มาท่องเที่ยว

ระดับความพึงพอใจ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	3.619	3	1.206	4.261	0.006*
	ภายในกลุ่ม	107.567	380	0.283		
	รวม	111.186	383			
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระหว่างกลุ่ม	1.684	3	0.561	2.354	0.072
	ภายในกลุ่ม	90.635	380	0.239		
	รวม	92.320	383			
ด้านการอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	0.662	3	0.221	1.085	0.355
	ภายในกลุ่ม	77.263	380	0.203		
	รวม	77.925	383			
ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	0.497	3	0.166	0.450	0.717
	ภายในกลุ่ม	139.931	380	0.368		
	รวม	140.428	383			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.324	3	0.108	1.017	0.385
	ภายในกลุ่ม	40.344	380	0.106		
	รวม	40.668	383			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 42 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยรวมค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่า Sig. ที่คำนวณได้มากกว่า 0.05 มี 3 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีเหตุผลที่มาท่องเที่ยวต่างกัน โดยรวมมีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 มี 1 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีเหตุผลที่มาท่องเที่ยวต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. (Least-significant different) รายละเอียดแสดงดังตาราง 43

ตาราง 43 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว
ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามเหตุผลที่มาท่องเที่ยว

เหตุผลที่มาท่องเที่ยว	ทัศนศึกษา	เพื่อพักผ่อน	ต้องการความรู้เพิ่มเติม เกี่ยวกับการเกษตร	เพื่อประกอบธุรกิจ
ทัศนศึกษา		.2140*		
เพื่อพักผ่อน			.1544*	
ต้องการความรู้เพิ่มเติม เกี่ยวกับการเกษตร				
เพื่อประกอบธุรกิจ				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 43 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. พบว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มาทัศนศึกษา มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรีด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มาเพื่อพักผ่อน (.2140) ส่วนผู้มาท่องเที่ยวที่มาเพื่อพักผ่อน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ มากกว่าผู้มาเที่ยวที่ต้องการความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเกษตร (.1544)

ตาราง 44 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว

ระดับความพึงพอใจ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	2.440	3	0.813	2.842	0.038*
	ภายในกลุ่ม	108.746	380	0.286		
	รวม	111.186	383			
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระหว่างกลุ่ม	1.956	3	0.652	2.742	0.043*
	ภายในกลุ่ม	90.363	380	0.238		
	รวม	92.320	383			
ด้านการอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	0.358	3	0.119	0.584	0.626
	ภายในกลุ่ม	77.567	380	0.204		
	รวม	77.925	383			
ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2.239	3	0.746	2.052	0.106
	ภายในกลุ่ม	138.189	380	0.364		
	รวม	140.428	383			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.050	3	0.017	0.155	0.927
	ภายในกลุ่ม	40.618	380	0.107		
	รวม	40.668	383			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 44 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยรวมค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่า Sig. ที่คำนวณได้มากกว่า 0.05 มี 2 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในช่วงเวลาต่างกัน โดยรวมมีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 มี 2 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในช่วงเวลาที่ต่างกันมีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรแตกต่างกัน ดังนั้นจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. (Least-significant different) รายละเอียดแสดงดังตาราง 45

ตาราง 45 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว
ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว

ช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว	วันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์)	วันเสาร์-อาทิตย์	วันหยุด นักขัตฤกษ์	เฉพาะวันที่ จัดงานพิเศษ
วันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์)		.1592*	.1786*	
วันเสาร์-อาทิตย์				
วันหยุดนักขัตฤกษ์				
เฉพาะวันที่จัดงานพิเศษ				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 45 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. พบว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในวันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์) มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ มากกว่าผู้มาเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในวันเสาร์-อาทิตย์ (.1592) และมากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มาในวันหยุดนักขัตฤกษ์ (.1786)

ตาราง 46 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำแนกตามช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว

ช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว	วันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์)	วันเสาร์-อาทิตย์	วันหยุด นักขัตฤกษ์	เฉพาะวันที่ จัดงานพิเศษ
วันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์)		.1461*	.1724*	
วันเสาร์-อาทิตย์				
วันหยุดนักขัตฤกษ์				
เฉพาะวันที่จัดงานพิเศษ				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 46 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD พบว่า ผู้มา
ท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในวันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์) มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยว
เชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ มากกว่าผู้มาเที่ยวที่มาในวันเสาร์-อาทิตย์ (.1461) และ
มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในวันหยุดนักขัตฤกษ์ (.1724)

ตาราง 47 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว

ระดับความพึงพอใจ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	3.486	3	1.162	4.100	0.007*
	ภายในกลุ่ม	107.700	380	0.283		
	รวม	111.186	383			
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระหว่างกลุ่ม	4.031	3	1.344	5.783	0.001*
	ภายในกลุ่ม	88.289	380	0.232		
	รวม	92.320	383			
ด้านการอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	0.328	3	0.109	0.535	0.659
	ภายในกลุ่ม	77.598	380	0.204		
	รวม	77.925	383			
ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	1.357	3	0.452	1.236	0.296
	ภายในกลุ่ม	139.071	380	0.366		
	รวม	140.428	383			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.363	3	0.121	1.142	0.332
	ภายในกลุ่ม	40.304	380	0.106		
	รวม	40.668	383			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 47 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยรวมค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่า Sig. ที่คำนวณได้มากกว่า 0.05 มี 2 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวต่างกัน โดยรวมมีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 มี 2 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรแตกต่างกัน ดังนั้นจึงทดสอบ

ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. (Least-significant different) รายละเอียดแสดงดังตาราง 48-49

ตาราง 48 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว

จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว	ครั้งแรก	2-4 ครั้ง	5-7 ครั้ง	8 ครั้งขึ้นไป
ครั้งแรก				.5332*
2-4 ครั้ง				.5075*
5-7 ครั้ง				.4664*
8 ครั้งขึ้นไป				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 48 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. พบว่า ผู้มาท่องเที่ยวที่มาครั้งแรก มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มา 8 ครั้งขึ้นไป (.5332) ผู้มาท่องเที่ยวที่มา 2-4 ครั้ง มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มา 8 ครั้งขึ้นไป (.5075) ส่วนผู้มาท่องเที่ยวที่มา 5-7 ครั้ง มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มา 8 ครั้งขึ้นไป (.4664)

ตาราง 49 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำแนกตามจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว

จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว	ครั้งแรก/1 ครั้ง	2-4 ครั้ง	5-7 ครั้ง	8 ครั้งขึ้นไป
ครั้งแรก		.1780*	.3322*	
2-4 ครั้ง				
5-7 ครั้ง				
8 ครั้งขึ้นไป				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 49 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. พบว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มาครั้งแรก มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากกว่า ผู้มาท่องเที่ยวที่มา 2-4 ครั้ง (.1780) และมากกว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มา 5-7 ครั้ง (.3322)

ตาราง 50 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

ระดับความพึงพอใจ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	5.118	3	1.706	6.112	0.000*
	ภายในกลุ่ม	106.068	380	0.279		
	รวม	111.186	383			
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระหว่างกลุ่ม	5.498	3	1.833	8.022	0.000*
	ภายในกลุ่ม	86.821	380	0.228		
	รวม	92.320	383			
ด้านการอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	0.760	3	0.253	1.247	0.292
	ภายในกลุ่ม	77.166	380	0.203		
	รวม	77.925	383			
ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	0.646	3	0.215	0.586	0.625
	ภายในกลุ่ม	139.782	380	0.368		
	รวม	140.428	383			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.304	3	0.435	4.195	0.006*
	ภายในกลุ่ม	39.364	380	0.104		
	รวม	40.668	383			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 50 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยรวม ค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่า Sig. ที่คำนวณได้มากกว่า 0.05 มี 2 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่ใช้พาหนะในการเดินทางต่างกัน โดยรวมมีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 มี 2 ด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่ใช้พาหนะในการเดินทางต่างกันมีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. (Least-significant different) รายละเอียดแสดงดังตาราง 51-52

ตาราง 51 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว
ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	รถโดยสารประจำทาง	รถจักรยานยนต์	รถยนต์ส่วนตัว	รถนำเที่ยว
รถโดยสารประจำทาง				.4536*
รถจักรยานยนต์				.3250*
รถยนต์ส่วนตัว				.1827*
รถนำเที่ยว				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 51 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. พบว่าผู้มาท่องเที่ยวโดยรถโดยสารประจำทาง มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวโดยรถนำเที่ยว (.4536) ผู้มาท่องเที่ยวโดยรถจักรยานยนต์ มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวโดยรถนำเที่ยว (.3250) ส่วนผู้มาท่องเที่ยวโดยรถยนต์ส่วนตัว มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวโดยรถนำเที่ยว (.1827)

ตาราง 52 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. ของระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำแนกตามพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	รถโดยสารประจำทาง	รถจักรยานยนต์	รถยนต์ส่วนตัว	รถนำเที่ยว
รถโดยสารประจำทาง				
รถจักรยานยนต์		.3765*		.2200*
รถยนต์ส่วนตัว				.1565*
รถนำเที่ยว				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 52 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. พบว่าผู้มาท่องเที่ยวโดยรถจักรยานยนต์ มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากกว่าผู้มาเที่ยวโดยรถยนต์ส่วนตัว (.3765) และมากกว่าผู้มาท่องเที่ยวโดยรถนำเที่ยว (.2200) ส่วนผู้มาท่องเที่ยวโดยรถยนต์ส่วนตัว มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร มากกว่าผู้มาท่องเที่ยวโดยรถนำเที่ยว (.1565)

ตาราง 53 การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว จำแนกตามค่าใช้จ่าย ต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว

ระดับความพึงพอใจ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการบริการ	ระหว่างกลุ่ม	1.802	3	0.601	2.086	0.102
	ภายในกลุ่ม	109.385	380	0.288		
	รวม	111.186	383			
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ระหว่างกลุ่ม	1.841	3	0.614	2.578	0.053
	ภายในกลุ่ม	90.478	380	0.238		
	รวม	92.320	383			
ด้านการอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	0.971	3	0.324	1.598	0.189
	ภายในกลุ่ม	76.954	380	0.203		
	รวม	77.925	383			
ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	1.316	3	0.439	1.198	0.310
	ภายในกลุ่ม	139.112	380	0.366		
	รวม	140.428	383			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.123	3	0.041	0.385	0.764
	ภายในกลุ่ม	40.545	380	0.107		
	รวม	40.668	383			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 53 ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยรวมค่า Sig. มีค่ามากกว่า 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่า Sig. ที่คำนวณได้มากกว่า 0.05 ทุกด้าน แสดงว่าผู้มาท่องเที่ยวที่ใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยวต่างกัน โดยรวมมีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 8 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร
จังหวัดสุพรรณบุรี

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี รายละเอียดแสดงดังตามตาราง 54-89 โดยมีสมมติฐานเพื่อการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 54 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว

เพศ	การรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว								รวม	χ^2	Sig.
	เอกสาร การท่องเที่ยว	ครอบครัว พามาเที่ยว	ญาติ/เพื่อน แนะนำ	ผ่านพับ/ อินเตอร์เน็ต	การ ประชา- สัมพันธ์	โทรทัศน์/ วิทยุ	หนังสือพิมพ์	สถานศึกษา พามา			
ชาย	16 (16.1)	32 (38.0)	47 (43.8)	9 (7.8)	32 (26.3)	9 (10.7)	7 (4.4)	35 (39.9)	187 (187.0)	0.983	0.198
หญิง	17 (16.9)	46 (40.0)	43 (46.2)	7 (8.2)	22 (27.7)	13 (11.3)	2 (4.6)	47 (42.1)	197 (197.0)		
รวม	33 (33.0)	78 (78.0)	90 (90.0)	16 (16.0)	54 (54.0)	22 (22.0)	9 (9.0)	82 (82.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 54 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 0.983 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.198 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว

ตาราง 55 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว

เพศ	เหตุผลที่มาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	ทัศนศึกษา	เพื่อพักผ่อน	ต้องการความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเกษตร	เพื่อประกอบธุรกิจ			
ชาย	41 (45.8)	79 (84.2)	59 (50.2)	8 (6.8)	187 (187.0)	5.046	0.168
หญิง	53 (48.2)	94 (88.8)	44 (52.8)	6 (7.2)	197 (197.0)		
รวม	94 (94.0)	173 (173.0)	103 (103.0)	14 (14.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 55 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 5.046 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.168 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว

ตาราง 56 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว

เพศ	ช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	วันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์)	วันเสาร์-อาทิตย์	วันหยุด นักขัตฤกษ์	เฉพาะวันที่ จัดงานพิเศษ			
ชาย	60 (59.4)	93 (96.9)	33 (26.8)	1 (3.9)	187 (187.0)	7.327	0.062
หญิง	62.0 (62.6)	106.0 (102.1)	22.0 (28.2)	7.0 (4.1)	197.0 (197.0)		
รวม	122 (122.0)	199 (199.0)	55 (55.0)	8 (8.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 56 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 7.327 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.062 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว

ตาราง 57 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว

เพศ	จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	ครั้งแรก	2-4 ครั้ง	5-7 ครั้ง	8 ครั้งขึ้นไป			
ชาย	88 (89.1)	77 (80.8)	14 (10.7)	8 (6.3)	187 (187.0)	3.320	0.361
หญิง	95 (93.9)	89 (85.2)	8 (11.3)	5 (6.7)	197 (197.0)		
รวม	183 (183.0)	166 (166.0)	22 (22.0)	13 (13.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 57 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 3.320 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.361 ซึ่งมามีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว

ตาราง 58 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

เพศ	พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง				รวม	χ^2	Sig.
	รถโดยสาร ประจำทาง	รถจักรยาน ยนต์	รถยนต์ส่วนตัว	รถนำเที่ยว			
ชาย	5 (6.8)	23 (17.0)	109 (108.6)	50 (54.5)	187 (187.0)	5.741	0.125
หญิง	9 (7.2)	12 (18.0)	114 (114.4)	62 (57.5)	197 (197.0)		
รวม	14 (14.0)	35 (35.0)	223 (223.0)	112 (112.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 58 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 5.741 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.125 ซึ่งมีความมากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

ตาราง 59 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว

เพศ	ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	ไม่เกิน 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-2,000 บาท	มากกว่า 2,000 บาท			
ชาย	76 (78.4)	56 (59.9)	43 (40.9)	12 (7.8)	187 (187.0)	5.278	0.153
หญิง	85 (82.6)	67 (63.1)	41 (43.1)	4 (8.2)	197 (197.0)		
รวม	161 (161.0)	123 (123.0)	84 (84.0)	16 (16.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 59 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 5.278 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.153 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว

ตาราง 60 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว

อายุ	การรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว								รวม	χ^2	Sig.
	เอกสารการท่องเที่ยว	ครอบครัว/พามาเที่ยว	ญาติ/เพื่อนแนะนำ	ผ่านพับ/อินเทอร์เน็ต	การประชาสัมพันธ์	โทรทัศน์/วิทยุ	หนังสือพิมพ์	สถานศึกษาพามา			
ต่ำกว่า 30 ปี	12 (18.0)	40 (42.2)	39 (49.2)	9 (8.8)	21 (29.5)	6 (12.0)	7 (4.9)	76 (44.8)	210 (165.0)	76.985	0.000*
30-40 ปี	9 (6.6)	17 (15.6)	26 (18.0)	4 (3.2)	14 (10.8)	4 (4.4)	1 (1.8)	2 (16.4)	77 (77.0)		
41 ปีขึ้นไป	12 (8.3)	21 (19.7)	25 (22.7)	3 (4.0)	19 (13.6)	12 (5.6)	1 (2.3)	4 (20.7)	97 (97.0)		
รวม	33 (33.0)	78 (78.0)	90 (90.0)	16 (16.0)	54 (54.0)	22 (22.0)	9 (9.0)	82 (82.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 60 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 76.985 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว (เนื่องจากค่า Expected Count ที่มีค่าน้อยกว่า 5 เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วเกินกว่าค่ามาตรฐานทางสถิติที่ยอมรับได้ ดังนั้นจึงรวมกลุ่มผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี และอายุ 20-30 ปีเป็นกลุ่มเดียวกันเพื่อใช้ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร) รายละเอียดแสดงดังตาราง 60-65

ตาราง 61 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว

อายุ	เหตุผลที่มาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	ทัศนศึกษา	เพื่อพักผ่อน	ต้องการความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเกษตร	เพื่อประกอบธุรกิจ			
ต่ำกว่า 30 ปี	80 (51.4)	81 (94.6)	41 (56.3)	8 (7.7)	210 (210.0)	53.288	0.000*
31-40 ปี	6 (18.8)	42 (34.7)	24 (20.7)	5 (2.8)	77 (77.0)		
41 ปีขึ้นไป	8 (23.7)	50 (43.7)	38 (26.0)	1 (3.5)	97 (97.0)		
รวม	94 (94.0)	173 (173.0)	103 (103.0)	14 (14.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 61 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 53.288 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า อายุมีความสัมพันธ์กับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว

ตาราง 62 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว

อายุ	ช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	วันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์)	วันเสาร์-อาทิตย์	วันหยุด นักขัตฤกษ์	เฉพาะวันที่ จัดงานพิเศษ			
ต่ำกว่า 30 ปี	69 (66.7)	112 (108.8)	25 (30.1)	4 (4.4)	210 (210.0)	6.976	0.323
31-40 ปี	18 (24.5)	41 (39.9)	15 (11.0)	3 (1.6)	77 (77.0)		
41 ปีขึ้นไป	35 (30.8)	46 (50.3)	15 (13.9)	1 (2.0)	97 (97.0)		
รวม	122 (122.0)	199 (199.0)	55 (55.0)	8 (8.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 62 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 6.976 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.566 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว

ตาราง 63 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว

อายุ	จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	ครั้งแรก	2-4 ครั้ง	5-7 ครั้ง	8 ครั้งขึ้นไป			
ต่ำกว่า 30ปี	124 (100.1)	77 (90.8)	3 (12.0)	6 (7.1)	210 (210.0)	34.224	0.000*
30-40ปี	28 (36.7)	38 (33.3)	7 (4.4)	4 (2.6)	77 (77.0)		
41 ปีขึ้นไป	31 (46.2)	51 (41.9)	12 (5.6)	3 (3.3)	97 (97.0)		
รวม	183 (183.0)	166 (166.0)	22 (22.0)	13 (13.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 63 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 34.224 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า อายุมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว

ตาราง 64 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

อายุ	พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง				รวม	χ^2	Sig.
	รถโดยสาร ประจำทาง	รถจักรยานยนต์	รถยนต์ส่วนตัว	รถนำเที่ยว			
ต่ำกว่า 30 ปี	11 (7.7)	21 (19.1)	98 (122.0)	80 (61.3)	210 (210.0)	27.237	0.000*
31-40 ปี	2 (2.8)	7 (7.0)	55 (44.7)	13 (22.5)	77 (77.0)		
41 ปีขึ้นไป	1 (3.5)	7 (8.8)	70 (56.3)	19 (28.3)	97 (97.0)		
รวม	14 (14.0)	35 (35.0)	223 (223.0)	112 (112.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 64 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 27.237 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

ตาราง 65 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว

อายุ	ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	ไม่เกิน 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-2,000 บาท	มากกว่า 2,000 บาท			
ต่ำกว่า 30 ปี	93 (88.0)	76 (67.3)	37 (45.9)	4 (8.8)	210 (210.0)	14.529	0.024*
31-40 ปี	26 (32.3)	24 (24.7)	22 (16.8)	5 (3.2)	77 (77.0)		
41 ปีขึ้นไป	42 (40.7)	23 (31.1)	25 (21.2)	7 (4.0)	97 (97.0)		
รวม	161 (161.0)	123 (123.0)	84 (84.0)	16 (16.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 65 พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 14.529 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่าอายุมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว

ตาราง 66 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	การรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว								รวม	χ^2	Sig.
	เอกสารการท่องเที่ยว	ครอบครัวพามาเที่ยว	ญาติ/เพื่อนแนะนำ	ผ่านพับ/อินเทอร์เน็ต	การประชาสัมพันธ์	โทรทัศน์/วิทยุ	หนังสือพิมพ์	สถานศึกษาพามา			
ต่ำกว่า 5,500 บาท	0 (7.5)	20 (17.7)	13 (20.4)	1 (3.6)	4 (12.2)	2 (5.0)	1 (2.0)	46 (18.6)	87 (87.0)	105.299	0.000*
5,500-10,000 บาท	7 (12.0)	23 (28.4)	35 (32.8)	7 (5.8)	30 (19.7)	8 (8.0)	2 (3.3)	28 (29.9)	140 (140.0)		
10,0001 บาทขึ้นไป	26 (13.5)	35 (31.9)	42 (36.8)	8 (6.5)	20 (22.1)	12 (9.0)	6 (3.7)	8 (33.5)	157 (157.0)		
รวม	33 (33.0)	78 (78.0)	90 (90.0)	16 (16.0)	54 (54.0)	22 (22.0)	9 (9.0)	82 (82.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 66 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 105.299 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว (เนื่องจากค่า Expected Count ที่มีค่าน้อยกว่า 5 เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วเกินกว่าค่ามาตรฐานทางสถิติที่ยอมรับได้ ดังนั้นจึงรวมกลุ่มผู้มาท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไปเป็นกลุ่มเดียวกันเพื่อใช้ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร) รายละเอียดแสดงดังตาราง 66-71

ตาราง 67 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว

รายได้ เฉลี่ยต่อเดือน	เหตุผลที่มาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	ทัศนศึกษา	เพื่อ พักผ่อน	ต้องการความรู้ เพิ่มเติมเกี่ยวกับ การเกษตร	เพื่อประกอบ ธุรกิจ			
ต่ำกว่า 5,500 บาท	49 (21.3)	30 (39.2)	8 (23.3)	0 (3.2)	87 (87.0)	88.794	0.000*
5,500-10,000 บาท	32 (34.3)	54 (63.1)	52 (37.6)	2 (5.1)	140 (140.0)		
10,001 ขึ้นไป	13 (38.4)	89 (70.7)	43 (42.1)	12 (5.7)	157 (157.0)		
รวม	94 (94.0)	173 (173.0)	103 (103.0)	14 (14.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 67 พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 88.794 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว

ตาราง 68 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	วันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์)	วันเสาร์-อาทิตย์	วันหยุด นักขัตฤกษ์	เฉพาะวันที่ จัดงานพิเศษ			
ต่ำกว่า 5,500 บาท	28 (27.6)	51 (45.1)	7 (12.5)	1 (1.8)	87 (87.0)	23.007	0.001*
5,500-10,000 บาท	61 (44.5)	57 (72.6)	18 (20.1)	4 (2.9)	140 (140.0)		
10,001 บาท ขึ้นไป	18 (25.4)	43 (41.5)	17 (11.5)	2 (1.7)	80 (80.0)		
รวม	122 (122.0)	199 (199.0)	55 (55.0)	8 (8.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 68 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 23.007 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว

ตาราง 69 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	ครั้งแรก	2-4 ครั้ง	5-7 ครั้ง	8 ครั้งขึ้นไป			
ต่ำกว่า	55	27	1	4	87	27.512	0.000*
5,500 บาท	(41.5)	(37.6)	(5.0)	(2.9)	(87.0)		
5,500-10,000 บาท	72	61	4	3	140		
	(66.7)	(60.5)	(8.0)	(4.7)	(140.0)		
10,001 บาท	56	78	17	6	157		
ขึ้นไป	(74.8)	(67.9)	(9.0)	(5.3)	(157.0)		
รวม	183	166	22	13	384		
	(183.0)	(166.0)	(22.0)	(13.0)	(384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 69 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ มีค่า 27.512 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว

ตาราง 70 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

รายได้ เฉลี่ยต่อเดือน	พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง				รวม	χ^2	Sig.
	รถโดยสาร ประจำทาง	รถจักรยานยนต์	รถยนต์ส่วนตัว	รถนำเที่ยว			
ต่ำกว่า 5,500 บาท	2 (3.2)	8 (7.9)	29 (50.5)	48 (25.4)	87 (87.0)	82.060	0.000*
5,500-10,000 บาท	11 (5.1)	20 (12.8)	65 (81.3)	44 (40.8)	140 (140.0)		
10,001 บาท ขึ้นไป	1 (5.7)	7 (14.3)	129 (91.2)	20 (45.8)	157 (157.0)		
รวม	14 (14.0)	35 (35.0)	223 (223.0)	112 (112.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 70 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 82.060 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพาหนะที่ใช้ในการ

ตาราง 71 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	ไม่เกิน 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-2,000 บาท	มากกว่า 2,000 บาท			
ต่ำกว่า 5,500 บาท	43 (36.5)	40 (27.9)	3 (19.0)	1 (3.6)	87 (87.0)	49.180	0.000*
5,500-10,000 บาท	73 (58.7)	36 (44.8)	27 (30.6)	4 (5.8)	140 (140.0)		
10,001บาทขึ้นไป	45 (65.8)	47 (50.3)	54 (34.3)	11 (6.5)	157 (157.0)		
รวม	161 (161.0)	123 (123.0)	84 (84.0)	16 (16.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 71 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 49.180 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว

ตาราง 72 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว

ระดับการศึกษา	การรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว								รวม	χ^2	Sig.
	เอกสารการท่องเที่ยว	ครอบครัว/พามาเที่ยว	ญาติ/เพื่อนแนะนำ	ผ่านพับ/อินเทอร์เน็ต	การประชาสัมพันธ์	โทรทัศน์/วิทยุ	หนังสือพิมพ์	สถานศึกษาพามา			
ไม่เกินมัธยมปลาย/ปวช.	8 (7.9)	20 (18.7)	31 (21.6)	2 (3.8)	23 (12.9)	7 (5.3)	1 (2.2)	0 (19.6)	92 (92.0)	44.397	0.000*
อนุปริญญา/ปวส.ขึ้นไป	25 (25.1)	58 (59.3)	59 (68.4)	14 (12.2)	31 (41.1)	15 (16.7)	8 (6.8)	82 (62.4)	292 (292.0)		
รวม	33 (33.0)	78 (78.0)	90 (90.0)	16 (16.0)	54 (54.0)	22 (22)	9 (9.0)	82 (82.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 72 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 44.397 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว (เนื่องจากค่า Expected Count ที่มีค่าน้อยกว่า 5 เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วเกินกว่าค่ามาตรฐานทางสถิติที่ยอมรับได้ ดังนั้นจึงรวมกลุ่มผู้มาท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. เป็นกลุ่มเดียวกัน และผู้มาท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษานูปริญญา/ปวส. ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี เป็นกลุ่มเดียวกันเพื่อใช้ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร) รายละเอียดแสดงดังตาราง 72-77

ตาราง 73 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว

ระดับการศึกษา	เหตุผลที่มาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	ทัศนศึกษา	เพื่อพักผ่อน	ต้องการความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเกษตร	เพื่อประกอบธุรกิจ			
ไม่เกิน	9.0	45.0	38.0	0.0	92.0	24.946	0.000*
มัธยมปลาย/ปวช.	(22.5)	(41.4)	(24.7)	(3.4)	(92.0)		
อนุปริญญา/ปวส.	85.0	128.0	65.0	14.0	292.0		
ขึ้นไป	(71.5)	(131.6)	(78.3)	(10.6)	(292.0)		
รวม	94	173	103	14	384		
	(94.0)	(173.0)	(103.0)	(14.0)	(384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 73 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 24.946 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว

ตาราง 74 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว

ระดับการศึกษา	ช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	วันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์)	วันเสาร์- อาทิตย์	วันหยุด นักขัตฤกษ์	เฉพาะวันที่ จัดงานพิเศษ			
ไม่เกิน	36.0	42.0	11.0	3.0	92.0	4.320	0.238
มัธยมศึกษา/ปวช.	(29.2)	(47.7)	(13.2)	(1.9)	(92.0)		
อนุปริญญา/ปวศ.	86.0	157.0	44.0	5.0	292.0		
ขึ้นไป	(92.8)	(151.3)	(41.8)	(6.1)	(292.0)		
รวม	122	199	55	8	384		
	(122.0)	(199.0)	(55.0)	(8.0)	(384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 74 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 4.320 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.238 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่ท่องเที่ยว

ตาราง 75 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว

ระดับการศึกษา	จำนวนครั้งที่มาเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	ครั้งแรก	2-4 ครั้ง	5-7 ครั้ง	8 ครั้งขึ้นไป			
ไม่เกิน	39	40	5	8	92	10.801	0.013*
มัธยมศึกษา/ปวช.	(43.8)	(39.8)	(5.3)	(3.1)	(92.0)		
อนุปริญญา/ปวส.	144	126	17	5	292		
ขึ้นไป	(139.2)	(126.2)	(16.7)	(9.9)	(292.0)		
รวม	183	166	22	13	384		
	(183.0)	(166.0)	(22.0)	(13.0)	(384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 75 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 10.801 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.013 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว

ตาราง 76 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

ระดับการศึกษา	พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง				รวม	χ^2	Sig.
	รถโดยสารประจำทาง	รถจักรยานยนต์	รถยนต์ส่วนตัว	รถนำเที่ยว			
ไม่เกิน	3	13	55	21	92	5.117	0.163
มัธยมปลาย/ปวช.	(3.4)	(8.4)	(53.4)	(26.8)	(92.0)		
อนุปริญญา/ปวส.	11	22	168	91	292		
ขึ้นไป	(10.6)	(26.6)	(169.6)	(85.2)	(292.0)		
รวม	14	35	223	112	384		
	(14.0)	(35.0)	(223.0)	(112.0)	(384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 76 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 5.117 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.163 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

ตาราง 77 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว

ระดับการศึกษา	ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	ไม่เกิน 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-2,000 บาท	มากกว่า 2,000 บาท			
ไม่เกินมัธยมศึกษา	54	20	12	6	92	18.039	0.000*
ตอนปลาย/ปวช.	38.6	29.5	20.1	3.8	92.0		
อนุปริญญา/ปวส.	107	103	72	10	292		
ขึ้นไป	122.4	93.5	63.9	12.2	292.0		
รวม	161	123	84	16	384		
	161.0	123.0	84.0	16.0	384.0		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 77 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 18.039 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว

ตาราง 78 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว

อาชีพ	การรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว								รวม	χ^2	Sig.
	เอกสารการท่องเที่ยว	ครอบครัว/พามาเที่ยว	ญาติ/เพื่อนแนะนำ	ผ่านพับ/อินเทอร์เน็ต	การประชาสัมพันธ์	โทรทัศน์/วิทยุ	หนังสือพิมพ์	สถานศึกษาพามา			
นักเรียน/นักศึกษา	4 (10.2)	22 (24.2)	16 (27.9)	2 (5.0)	4 (16.7)	2 (6.8)	1 (2.8)	68 (25.4)	119 (119.0)	162.590	0.000*
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานบริษัท	20 (12.5)	33 (29.5)	36 (34.0)	9 (6.0)	17 (20.4)	11 (8.3)	7 (3.4)	12 (31.0)	145 (145.0)		
ธุรกิจส่วนตัว/ลูกจ้างทั่วไป/เกษตรกร	9 (10.3)	23 (24.4)	38 (28.1)	5 (5.0)	33 (16.9)	9 (6.9)	1 (2.8)	2 (25.6)	120 (120.0)		
รวม	33 (33.0)	78 (78.0)	90 (90.0)	16 (16.0)	54 (54.0)	22 (22.0)	9 (9.0)	82 (82.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 78 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 162.590 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว (เนื่องจากค่า Expected Count ที่มีค่าน้อยกว่า 5 เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วเกินกว่าค่ามาตรฐานทางสถิติที่ยอมรับได้ ดังนั้นจึงรวมกลุ่มผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพข้าราชการ รัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัท เป็นกลุ่มเดียวกัน และผู้มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว ลูกจ้างทั่วไป และเกษตรกร เป็นกลุ่มเดียวกันเพื่อใช้ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร) รายละเอียดแสดงดังตาราง 78-83

ตาราง 79 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว

อาชีพ	เหตุผลที่มาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	ทัศนศึกษา	เพื่อพักผ่อน	ต้องการความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเกษตร	เพื่อประกอบธุรกิจ			
นักเรียน/นักศึกษา	72 (29.1)	34 (53.6)	13 (31.9)	0 (4.3)	119 (119.0)	134.714	0.000*
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ พนักงานบริษัท	15 (35.5)	85 (65.3)	39 (38.9)	6 (5.3)	145 (145.0)		
ธุรกิจส่วนตัว/ ลูกจ้างทั่วไป/เกษตรกร	7 (29.4)	54 (54.1)	51 (32.2)	8 (4.4)	120 (120.0)		
รวม	94 (94.0)	173 (173.0)	103 (103.0)	14 (14.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 79 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 134.714 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว

ตาราง 80 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว

อาชีพ	ช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	วันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์)	วันเสาร์-อาทิตย์	วันหยุด นักขัตฤกษ์	เฉพาะวัน ที่จัดงานพิเศษ			
นักเรียน/ นักศึกษา	49 (37.81)	61 (61.67)	7 (17.04)	2 (2.48)	119 (119.00)	27.620	0.000*
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/ พนักงานบริษัท	26 (46.1)	86 (75.1)	30 (20.8)	3 (3.0)	145 (145.0)		
ธุรกิจส่วนตัว/ ลูกจ้างทั่วไป/ เกษตรกร	47 (38.1)	52 (62.2)	18 (17.2)	3 (2.5)	120 (120.0)		
รวม	122 (122.0)	199 (199.0)	55 (55.0)	8 (8.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 80 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 27.620 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว

ตาราง 81 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว

อาชีพ	จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	ครั้งแรก	2-4 ครั้ง	5-7 ครั้ง	8 ครั้งขึ้นไป			
นักเรียน/ นักศึกษา	74 (56.7)	40 (51.4)	1 (6.8)	4 (4.0)	119 (119.0)	23.017	0.001*
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/ พนักงานบริษัท	60 (69.1)	70 (62.7)	13 (8.3)	2 (4.9)	145 (145.0)		
ธุรกิจส่วนตัว/ ลูกจ้างทั่วไป/ เกษตรกร	49 (57.2)	56 (51.9)	8 (6.9)	7 (4.1)	120 (120.0)		
รวม	183 (183.0)	166 (166.0)	22 (22.0)	13 (13.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 81 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 23.017 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว

ตาราง 82 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพาหนะที่ใช้การเดินทาง

อาชีพ	พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง				รวม	χ^2	Sig.
	รถโดยสาร ประจำทาง	รถจักรยานยนต์	รถยนต์ส่วนตัว	รถนำเที่ยว			
นักเรียน/ นักศึกษา	4 (4.3)	9 (10.8)	35 (69.1)	71 (34.7)	119 (119.0)	92.363	0.000*
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/ พนักงานบริษัท	1 (5.3)	12 (13.2)	113 (84.2)	19 (42.3)	145 (145.0)		
ธุรกิจส่วนตัว/ ลูกจ้างทั่วไป/ เกษตรกร	9 (4.4)	14 (10.9)	75 (69.7)	22 (35.0)	120 (120.0)		
รวม	14 (14.0)	35 (35.0)	223 (223.0)	112 (112.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 82 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 92.363 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

ตาราง 83 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว

อาชีพ	ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	ไม่เกิน 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-2,000 บาท	มากกว่า 2,000 บาท			
นักเรียน/ นักศึกษา	55 (49.9)	53 (38.1)	11 (26.0)	0 (5.0)	119 (119.0)	34.040	0.000*
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ พนักงานบริษัท	51 (60.8)	43 (46.4)	44 (31.7)	7 (6.0)	145 (145.0)		
ธุรกิจส่วนตัว/ลูกจ้างทั่วไป/ เกษตรกร	55 (50.3)	27 (38.4)	29 (26.3)	9 (5.0)	120 (120.0)		
รวม	161 (161.0)	123 (123.0)	84 (84.0)	16 (16.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 83 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 34.040 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha = 0.05$) แสดงว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว

ตาราง 84 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว

สถานภาพสมรส	การรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว								รวม	χ^2	Sig.
	เอกสารการท่องเที่ยว	ครอบครัวพามาเที่ยว	ญาติ/เพื่อนแนะนำ	ผ่านพับ/อินเทอร์เน็ต	การประชาสัมพันธ์	โทรทัศน์/วิทยุ	หนังสือพิมพ์	สถานศึกษาพามา			
โสด	17 (18.6)	43 (43.9)	42 (50.6)	10 (9.0)	21 (30.4)	7 (12.4)	3 (5.1)	73 (46.1)	216 (216.0)	53.616	0.000*
สมรส	16 (14.4)	35 (34.1)	48 (39.4)	6 (7.0)	33 (23.6)	15 (9.6)	6 (3.9)	9 (35.9)	168 (168.0)		
รวม	33 (33.0)	78 (78.0)	90 (90.0)	16 (16.0)	54 (54.0)	22 (22.0)	9 (9.0)	82 (82.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 84 พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 53.616 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) แสดงว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว

ตาราง 85 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสสมรสกับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว

สถานภาพสมรส	เหตุผลที่มาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	ทัศนศึกษา เพื่อพักผ่อน		ต้องการความรู้ เพิ่มเติมเกี่ยวกับ เพื่อประกอบธุรกิจ				
	การเกษตร						
โสด	79 (52.9)	87 (97.3)	45 (57.9)	5 (7.9)	216 (216.0)	41.005	0.000*
สมรส	15 (41.1)	86 (75.7)	58 (45.1)	9 (6.1)	168 (168.0)		
รวม	94 (94.0)	173 (173.0)	103 (103.0)	14 (14.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 85 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 41.005 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) แสดงว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว

ตาราง 86 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว

สถานภาพสมรส	ช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	วันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์)	วันเสาร์-อาทิตย์	วันหยุด นักขัตฤกษ์	เฉพาะวันที่ จัดงานพิเศษ			
โสด	71	112	28	5	216	0.952	0.813
	(68.6)	(111.9)	(30.9)	(4.5)	(216.0)		
สมรส	51	87	27	3	168	0.952	0.813
	(53.4)	(87.1)	(24.1)	(3.5)	(168.0)		
รวม	122	199	55	8	384	0.952	0.813
	(122.0)	(199.0)	(55.0)	(8.0)	(384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 86 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 0.952 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.813 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) แสดงว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่มาเที่ยว

ตาราง 87 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว

สถานภาพสมรส	จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	ครั้งแรก	2-4 ครั้ง	5-7 ครั้ง	8 ครั้งขึ้นไป			
โสด	127 (102.9)	76 (93.4)	5 (12.4)	8 (7.3)	216 (216.0)	30.441	0.000*
สมรส	56 (80.1)	90 (72.6)	17 (9.6)	5 (5.7)	168 (168.0)		
รวม	183 (183.0)	166 (166.0)	22 (22.00)	13 (13.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 87 พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 30.441 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) แสดงว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับเหตุผลที่มาท่องเที่ยว

ตาราง 88 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

สถานภาพสมรส	พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง				รวม	χ^2	Sig.
	รถโดยสาร ประจำทาง	รถจักรยานยนต์	รถยนต์ส่วนตัว	รถนำเที่ยว			
โสด	11 (7.9)	22 (19.7)	101 (125.4)	82 (63.0)	216 (216.0)	27.435	0.000*
สมรส	3 (6.1)	13 (15.3)	122 (97.6)	30 (49.0)	168 (168.0)		
รวม	14 (14.0)	35 (35.0)	223 (223.0)	112 (112.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 88 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 27.435 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) แสดงว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

ตาราง 89 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว

สถานภาพสมรส	ค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว				รวม	χ^2	Sig.
	ไม่เกิน 500 บาท	501-1,000 บาท	1,001-2,000 บาท	มากกว่า 2,000 บาท			
โสด	90 (90.6)	79 (69.2)	43 (47.3)	4 (9.0)	216 (216.0)	10.412	0.015*
สมรส	71 (70.4)	44 (53.8)	41 (36.8)	12 (7.0)	168 (168.0)		
รวม	161 (161.0)	123 (123.0)	84 (84.0)	16 (16.0)	384 (384.0)		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 89 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 10.412 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 0.015 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ ($\alpha=0.05$) แสดงว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว

ตอนที่ 9 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี กับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี กับระดับความพึงพอใจของผู้มาเที่ยว รายละเอียดแสดงดังในตาราง 90 โดยมีสมมติฐานเพื่อการทดสอบ ดังนี้

H_0 : ระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

H_1 : ระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

ตาราง 90 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว

ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการ	ระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว			
	ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่	ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ด้านการอำนวยความสะดวก	ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว
ด้านการวางแผน	.176**	.519**	.215**	.048**
ด้านการจัดองค์กร	.377**	.203**	.376**	.216**
ด้านการจูงใจ	.120**	.530**	.154**	.006**
ด้านการควบคุม	.497**	.190**	.352**	.121**

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตาราง 90 พบว่า ผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติ Pearson's moment correlation ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการวางแผน มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวในด้านบวกไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับต่ำมาก ด้านการอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์ในด้านบวกไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับต่ำ และด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีความสัมพันธ์ในด้านบวกไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง

ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการจัดองค์กร มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาเที่ยว ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวในด้านบวก ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับต่ำ

ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการจูงใจ มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาเที่ยว ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวในด้านบวก ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับต่ำมาก ส่วนด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีความสัมพันธ์ในด้านบวก ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง

ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการควบคุม มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของผู้มาเที่ยวด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวในด้านบวก ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับต่ำมาก ด้านการอำนวยความสะดวกมีความสัมพันธ์ในด้านบวก ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับต่ำ ส่วนด้านการบริการของเจ้าหน้าที่มีความสัมพันธ์ในด้านบวก ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี 2) ศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี 4) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 5) เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 6) เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว 7) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี และ 8) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 384 คน ได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ t-test, F-test, LSD., Chi-Square (χ^2) และ Correlation มีผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่าผู้มาท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-30 ปี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,500-10,000 บาท มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา และมีสถานภาพโสด
2. พฤติกรรมของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่าผู้มาท่องเที่ยวส่วนใหญ่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากญาติ/เพื่อน มาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ ผู้มาท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาเป็นการครั้งแรก พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง คือ รถยนต์ส่วนตัว ค่าใช้จ่ายต่อการมาท่องเที่ยว ไม่เกิน 500 บาท
3. ระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร และด้านการควบคุม มีความคิดเห็นโดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการจูงใจ มีความคิดเห็นโดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

4. ระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

5. ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

5.1 ผู้มาท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจูงใจ และด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกัน

5.2 ผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการวางแผน และด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการจัดองค์กร และด้านการจูงใจ แตกต่างกัน

5.3 ผู้มาท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการจูงใจ และด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการวางแผน และด้านการจัดองค์กร แตกต่างกัน

5.4 มาท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจูงใจ และด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกัน

5.5 มาท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการจัดองค์กรและด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการวางแผน และด้านการจูงใจ แตกต่างกัน

5.6 ผู้มาท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร และด้านการจูงใจ แตกต่างกัน

6. ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

6.1 ผู้มาท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการเกษตร ไม่แตกต่างกัน

7.4 ผู้มาท่องเที่ยวที่จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการอำนวยความสะดวก และส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร แตกต่างกัน

7.5 ผู้มาท่องเที่ยวที่ใช้พาหนะในการเดินทางต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการอำนวยความสะดวกและด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร แตกต่างกัน

7.6 ผู้มาท่องเที่ยวที่ใช้จ่ายต่อครั้งต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ในด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน

8. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

8.1 เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร

8.2 อายุมีความสัมพันธ์กับการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว เหตุผลที่มาท่องเที่ยว จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว

8.3 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว เหตุผลที่มาท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว

8.4 ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการรู้จักและทราบข้อมูล เหตุผลที่มาท่องเที่ยว จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว

8.5 อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร

8.6 สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับการรู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว เหตุผลที่มาท่องเที่ยว จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และค่าใช้จ่ายต่อครั้งในการมาท่องเที่ยว

9. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี กับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว พบว่าระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการวางแผน มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับต่ำมาก ด้านการอำนวยความสะดวกในระดับต่ำ และด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรในระดับปานกลาง ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการจัดองค์กร

มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับต่ำ ส่วนระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการจูงใจ มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับต่ำมาก ส่วนด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรในระดับปานกลาง และระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการควบคุม มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับต่ำมาก ด้านการอำนวยความสะดวกในระดับต่ำ และด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ในระดับปานกลาง

อภิปรายผล

1. พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่าผู้มาท่องเที่ยวส่วนใหญ่รู้จักและทราบข้อมูลจากเพื่อน/ญาติ/แนะนำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมภรณ์ คงเจริญกาย (2548 : บทคัดย่อ) เหตุผลที่มาท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ เพื่อพักผ่อน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประภาสิต ทองเจือเพชร (2544 : บทคัดย่อ) ช่วงเวลาที่มาเที่ยวส่วนใหญ่ คือ วันเสาร์-อาทิตย์ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมภรณ์ คงเจริญกาย (2548 : บทคัดย่อ) ส่วนใหญ่มาเป็นครั้งแรก พาหนะที่ใช้ในการเดินทางส่วนใหญ่ คือ รถยนต์ส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของคลใจ มณีงาม (2550 : บทคัดย่อ) ค่าใช้จ่ายต่อครั้งส่วนใหญ่ คือ ไม่เกิน 500 บาท

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร และด้านการควบคุม จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยว โดยรวมผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตรเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการจูงใจ มีความคิดเห็นโดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ คณินันต์ เมฆดี (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการบริหารจัดการเรือท่องเที่ยว ในเขตเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่าลูกค้ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านการวางแผน ด้านการจัดการเรือท่องเที่ยว และด้านควบคุม ส่วนด้านการแนะนำ/จูงใจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมภรณ์ คงเจริญกาย (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวที่มีผลต่อการ

ท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีต่อด้านสถานที่ ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการบริการ ส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

4. ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐาน

4.1 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้มาเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุรายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ และสถานภาพสมรส ต่างกันมีระดับความคิดเห็นในด้านการวางแผนด้านการจัดองค์กร ด้านการจูงใจ และด้านการควบคุม แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2542 : 19) กล่าวไว้ว่า การวางแผนการให้บริการจะต้องกำหนดแผนงานให้ตรงกับเป้าหมาย จากนั้นก็ทำการหาบุคลากรมาทำงานให้เป็นไปตามแบบแผนที่ได้วางไว้ โดยต้องคำนึงว่าการจัดองค์การในการให้บริการอย่างไรจึงจะทำให้นักท่องเที่ยวประทับใจมากที่สุด และทำอย่างไรจึงจะชักจูงให้นักท่องเที่ยวมาใช้บริการ การที่นักท่องเที่ยวจะประทับใจนั้น องค์การยังต้องมีการควบคุมคุณภาพในการให้บริการให้ได้มาตรฐาน จึงจะทำให้นักท่องเที่ยวประทับใจ และเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่จะจูงใจให้นักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวอีก

4.2 การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าผู้มาท่องเที่ยวที่มีอายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และสถานภาพสมรสต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร และด้านการอำนวยความสะดวก แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พิษณุ วงษ์เกษม (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตป่าอนุรักษ์ภูพระบาท อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน 4 ด้านตามลักษณะพื้นฐานบางประการของนักท่องเที่ยวที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.3 การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่าผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยว เหตุผลที่มาท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่มาท่องเที่ยว จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว และพาหนะที่ใช้ในการเดินทางต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ คณินนิตย์ เมฆมติ (2550: บทคัดย่อ) ผู้มาท่องเที่ยวที่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในด้านการบริการของเจ้าหน้าที่และด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรแตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากแหล่งข้อมูลและสื่อมีรายละเอียดและ

ความชัดเจนที่แตกต่างกัน ผู้มาเที่ยวที่มีเหตุผลที่มาท่องเที่ยวต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ที่แตกต่างกัน ผู้มาเที่ยวที่มาเพื่อทัศนศึกษาจะให้ความสำคัญในเรื่องรายละเอียดของข้อมูล การแนะนำของเจ้าหน้าที่มากกว่า ซึ่งจะแตกต่างจากผู้มาเที่ยวเพื่อพักผ่อนที่ต้องการความสงบได้ใช้เวลาอยู่กับครอบครัว ผู้มาท่องเที่ยวในช่วงเวลาที่ต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรแตกต่างกัน เนื่องจากผู้มาท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะมาเที่ยวในวันวันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ทำให้สถานที่ท่องเที่ยวแต่ละที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวมากกว่าวันปกติ ซึ่งส่งผลต่อการบริการที่ไม่ทั่วถึงรวมถึงสถานที่ไม่เพียงพอ ซึ่งแตกต่างจากผู้มาเที่ยวในวันธรรมดา ผู้มาท่องเที่ยวที่จำนวนครั้งที่มาเที่ยวต่างกัน มีระดับความพึงพอใจในด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ และด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรแตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการมาเที่ยวในครั้งแรกๆ นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกสนใจในสถานที่ท่องเที่ยวมากกว่าในครั้งหลังๆ ซึ่งเมื่อมาหลายๆ ครั้งทำให้เกิดความเคยชินไม่ว่าจะในเรื่องของการบริการและสถานที่ ส่วนผู้มาเที่ยวที่ใช้พาหนะในการเดินทางต่างกัน มีระดับความพอใจในด้านการบริการและด้านสถานที่ท่องเที่ยวแตกต่างกัน ผู้มาเที่ยวที่ขับรถยนต์ส่วนตัวและรถจักรยานยนต์จะให้ความสำคัญในเรื่องของสถานที่ตั้ง การเดินทางไปมาสะดวกคั่นหาง่ายมากกว่าผู้มาเที่ยวโดยรถประจำทาง รวมถึงในเรื่องป้ายบอกทางเข้าสถานที่ และเส้นการเดินทางภายในสถานที่เพราะสะดวกในการขับรถเที่ยวชม

4.4 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่าผู้มาท่องเที่ยวเพศชายและหญิงมีพฤติกรรมที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมภรณ์ คงเจริญกาย (2548 : บทคัดย่อ) อาจเนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นที่ท่องเที่ยวสำหรับพักผ่อน และศึกษาหาความรู้ ผู้มาเที่ยวจึงมีความหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาที่มาศึกษาดูงาน เกษตรกรที่มาขอข้อมูลเกี่ยวกับการเกษตร รวมทั้งนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาพักผ่อน

4.5 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี กับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว พบว่าการบริหารจัดการด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจูงใจ และด้านการควบคุมมีความสัมพันธ์ในด้านบวกเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวในด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านส่งเสริมการตลาด ซึ่งสอดคล้องกับ วูม (Vroom, 1984 : 328) กล่าวว่า ทัศนคติและความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้เพราะทั้งสองคำนี้จะหมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทัศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจนั้น และทัศนคติด้านลบจะ

แสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับ วิมลสิทธิ์ หรยางกูร (2526 : 174) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นการให้ค่าความรู้สึกของคนเราที่สัมพันธ์กับระบบมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึกเฉยพอใจไม่พอใจ สนใจ ไม่สนใจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1.1 ด้านการวางแผน ควรมีการจัดกิจกรรมในช่วงวันหยุดให้มากขึ้นเพื่อเป็นการดึงดูดผู้มาเที่ยวให้มาเที่ยวเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังควรจัดเส้นทางชมภายในสถานที่ท่องเที่ยวตามลำดับและเหมาะสม เพื่อความสะดวกของผู้มาเที่ยวในการเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยว

1.2 ด้านการจัดองค์ ควรมีการแบ่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ให้เหมาะสม รวมถึงในเรื่องของการให้ความรู้แก่ผู้มาท่องเที่ยวให้ชัดเจนด้วย

1.3 ด้านการจูงใจ ควรมีการแจกของที่ระลึก การจัดสถานที่ให้เหมาะสมตามโอกาสและเทศกาลต่างๆ รวมถึงควรประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆ เพิ่มขึ้น เพื่อผู้มาท่องเที่ยวรู้จักเที่ยวและต้องการมาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

1.4 ด้านการควบคุม ควรมีกล่องรับข้อเสนอแนะหรือแสดงความคิดเห็นสำหรับผู้มาท่องเที่ยวที่ต้องการแนะนำในเรื่องข้อบกพร่องต่างๆ รวมสามารถร้องเรียนในกรณีที่เจ้าหน้าที่ไม่สุภาพ

1.5 ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ควรเอาใจใส่ในการให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาท่องเที่ยว รวมถึงในเรื่องของมนุษยสัมพันธ์และการสื่อสารด้วย

1.6 ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ควรมีป้ายบอกทางเข้าสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ภายในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงป้ายบอกเส้นทางในการเดินชมภายในสถานที่

1.7 ด้านการอำนวยความสะดวก ควรจัดให้มีบริการรถนำชมในสถานที่ท่องเที่ยว และจัดตั้งถังขยะให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้มาท่องเที่ยว

1.8 ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ควรมีร้านจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึกเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว และมีการจัดสถานที่สำหรับพักและจัดสัมมนาไว้บริการผู้มาท่องเที่ยวที่ต้องการใช้บริการ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกมาท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาระบบการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

2.2 ควรมีการศึกษาถึงผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวชุมชนในท้องถิ่น สังคม เศรษฐกิจ และสภาพสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวและชุมชนในท้องถิ่นได้ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น

2.3 ควรมีศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มของตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อเป็นแนวทางในการตอบสนองความต้องการของผู้มาท่องเที่ยว

บรรณานุกรม

- กฤษณพงศ์ พุตระกูล. (2544). **ความรู้และพฤติกรรมของตำรวจกองปราบปรามในการประหยัดพลังงานไฟฟ้า**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (วิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร. (2551). **การท่องเที่ยวเชิงเกษตร**. ค้นเมื่อ 11 กุมภาพันธ์ 2551 จาก <http://agrotourism.doae.go.th>
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2549). **การใช้ SPSS for windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2545). **รายงานประจำปี 2544**. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวฯ. _____ . (2551). **บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ**. ค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2551 จาก <http://thai.tourismthailand.org/attraction/suphanburi-72-72-1.html>
- _____ . (2552). **นโยบายและแผนการตลาด**. ค้นเมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2552 จาก <http://thai.tourismthailand.org/about-tat/about-tat-24-1.html>
- เกศณีย์ สัตตรัตน์ขจร. (2550). **การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร : กรณีศึกษาหมู่บ้านปางมะโอ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง**. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- เกษม จันทร์แก้ว. (2540). **การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตรสิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- คณินันต์ เมฆดี. (2550). **พฤติกรรมและความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการบริหารจัดการเรือท่องเที่ยวในเขตเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา**. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป). พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. ถ่ายเอกสาร.
- จริญญา เจริญสุกใส และสุวัฒน์ จุฑากรณ์. (2544). **เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- จังหวัดสุพรรณบุรี. (2551 ก). **ประวัติจังหวัด**. ค้นเมื่อ 12 มกราคม 2551 จาก <http://www.suphanburi.go.th/ProvinceHistory.php>

จังหวัดสุพรรณบุรี. (2551 ข). **สภาพทั่วไปจังหวัด**. ค้นเมื่อ 12 มกราคม 2551 จาก

<http://www.suphanburi.go.th/ProvinceGeneral.php>

จินดา กลัปกถาย. (2545). **พฤติกรรมประหยัดของข้าราชการตำรวจ ในกองบัญชาการศึกษา**

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษาผู้ใหญ่).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

เจริญผล สุวรรณโชติ. (2544). **ทฤษฎีการบริหาร**. กรุงเทพฯ : ทิชชิงเอ็ด.

นัตริยาพร เสมอใจ. (2545). **การตลาดธุรกิจบริการ**. กรุงเทพฯ : เอกซ์เปอร์เน็ท.

คลใจ มณีงาม. (2550). **พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้มาเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการ**

สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

(การจัดการทั่วไป). พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

ถ่ายเอกสาร.

เดชา ไต้สูงเนิน. (2543). **การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กรณีศึกษาบ้านม่วงคำ**

ตำบลโป่งแยง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

(การจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ถ่ายเอกสาร.

ทรงพล แสงประกาย. (2544). **พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของ**

ประชาชนในท้องถิ่น กรณีศึกษา บึงบอระเพ็ด ; จังหวัดนครสวรรค์.

วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต (วิชาสิ่งแวดล้อม). นครปฐม :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.

ท่องเที่ยวทั่วสุพรรณ. (2551). **ศูนย์พันธุ์พืชเพาะเลี้ยง**. ค้นเมื่อ 25 มกราคม 2551 จาก

<http://www.suphan.biz/GradenCenter.htm>

ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS**. พิมพ์ครั้งที่ 7.

กรุงเทพฯ : วี. อินเตอร์ พรินท์.

นำชัย ทนุผล. (2540). **การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : แนวคิดและวิธีการ**. เชียงใหม่ : คณะธุรกิจการเกษตร

มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

นุชสินี ยศปรกรณ์. (2547). **การบริหารจัดการของบริษัทท่องเที่ยวที่มีผลต่อความพึงพอใจ**

ของนักท่องเที่ยว : กรณีศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.

พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

ถ่ายเอกสาร.

- ประกาศิต ทองเจือเพชร. (2544). **ปัจจัยทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวอเมริกัน**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พชรวรรณ โสภณภาค. (2546). **พฤติกรรมการเลี้ยงดูสุนัขของประชาชนในเขตอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พรรณศิริ ยุติศรี. (2546). **พฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนนทบุรี**. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต (วิชาสิ่งแวดล้อม). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- พิชญ วังเกษม. (2548). **ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตป่าอนุรักษ์ภูพระบาท อำเภอบ้านฝ้อ จังหวัดอุดรธานี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- พีระพงษ์ เกียรติระกูล. (2543). **ความพึงพอใจในงานของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัดมหาชน กรณี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 เขต 4**. ภาคนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ยศวีร์ ยุกตะนันท์. (2547). **ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการเที่ยวเกษตร เลียบคลองมหาสวัสดิ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- รำไพพรรณ แก้วสุริยะ. (2542, กรกฎาคม-กันยายน). “เกษตรสัญจร,” **การท่องเที่ยว**. 18(3) : 26-29.
- _____. (2551). **การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro-tourism)**. ค้นเมื่อ 20 มกราคม 2551 จาก <http://www.trekkingthai.com/cgi-bin/webboard/print.pl?content=0394&board=travel>
- วัฒนา สุนทรชัย. (2551, กรกฎาคม-กันยายน). “เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังการพัฒนาเกณฑ์การตัดสินใจชนิด 5 ระดับ.” **นักบริหาร**. 28(3) : 97-101.
- วิมลสิทธิ์ ทรยางกูร. (2543). **พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม : มูลฐานทางพฤติกรรมเพื่อการออกแบบและวางแผน**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศมา ณ ระนอง. (2545). การจัดการด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณี
ชุมชนคีรีวงตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช.
 วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาชุมชน). กรุงเทพฯ :
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2545 ก). **กลยุทธ์การตลาด การบริหารการตลาดและกรณีศึกษา.**
 กรุงเทพฯ : ชีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- _____. (2545 ข). **องค์การและการจัดการ ฉบับสมบูรณ์.** กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- ศูนย์บริหารศัตรูพืชจังหวัดสุพรรณบุรี. (2551). **ประวัติความเป็นมา.** ค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2551
 จาก http://www.pmc02.doae.go.th/web2009/viewpage.php?page_id=1
- สมคิด บางโม. (2542). **การบริหาร.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). **นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว.** กรุงเทพฯ :
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมาภรณ์ คงเจริญกาย. (2548). **พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวที่มีผลต่อการ
 ท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
 (การจัดการทั่วไป). พระนครศรีอยุธยา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
 ถ่ายเอกสาร.**
- สัมพันธ์ ภูโพนุลย์. (2540). **องค์การและการจัดการ (Organization and management).**
 กรุงเทพฯ : พิทักษ์อักษร.
- สำนักงานเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี. (2551). **โครงสร้างองค์กร.** ค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2551
<http://www.suphanburi.doae.go.th/images/office/organ1.pdf>
- เสรี วังสีไพจิตร. (2545). **จุดหักเหของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ชนวนให้เกิดขบวนการ
 นิเวศวิทยาทางการเมือง.** กรุงเทพฯ : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- อภิรักษ์ จันตะนี. (2550). **การใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยทางธุรกิจ.**
 พระนครศรีอยุธยา. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- อรพิน บุญเยี่ยม. (2544). **การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการมาเที่ยวในวัดพระศรีสรรเพชญ์
 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป).
 พระนครศรีอยุธยา : สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. ถ่ายเอกสาร.**
- อารณีย์ วิวัฒนาการณ์. (2546). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวใน
 จังหวัดราชบุรี. ปรินญาณิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การตลาด). กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.**

- Cole, Shu Tian. (2002). **Service Quality Dimensions Affecting Nature Tourists' Intentions to Revisit**. Retrieved July 18, 2008, from <http://www.ttra.com/pub/uploads/021.pdf>.
- Cochran, W.G. (1953). **Sampling Techniques**. New York : John Wiley.
- Cronbach, Lee J. (1974). **Essentials of Psychological Testing**. 3 rd ed. New York :
Mc Graw Hill.
- Goldberg, Davidson. (1997). **Conservation and Agriculture**. New York : Prentice Hall.
- Good, C.V. (1973). **Dictionary of Education**. New York : McGraw-Hill.
- Herzberg, F. (1959). **The Motivation To Work**. New York : Wiley.
- Holinhoij, Jurgen H. (1996). **A New Concept of Tourism Insight**. Germany : Institute for
Scientific Cooperation.
- Issak, A.C. (1981). **Scope and Methods of Political Science : An Introduction to the Methodology of Political Inquiry**. 3rd ed. Illinois : Dorsey Press.
- Kolasa, B.J. (1969). **Introduction to Behavior Science for Business**. New York : John Wilry and Sons.
- Morgan, C.T. & R.A. King. (1971). **Introduction to Psychology**. 4th ed. New York :
McGraw-Hill.
- Muzaffer Uysal, Zeliha Eser, and Abraham Birkan. (2001). **Measuring Visitor Satisfaction: An Outdoor Recreational Setting**. Retrieved July 18, 2008, from
<http://www.ttra.com/pub/uploads/037.pdf>.
- Neal, Janet D. (2000). **How Tourism Services Impact Travelers Quality of Life (QOL) : A Macromarketing Perspective**. Retrieved July 18, 2008, from
<http://www.ttra.com/pub/uploads/024.pdf>.
- Tiffin, Joseph & Esnest J. McCormick. (1975). **Industrial Psychology**. Englewood Cliffs.
NJ : Prentice Hall.
- Wallestein, Harvey. (1971). **A Dictionary of Psychology**. Maryland : Penquin.
- Wolman, Benjamin B. (1973). **Dictionary of Behavioral Science**. New York :
Van Nostrand Reinhold.

แบบสอบถามประกอบการวิจัย

เรื่อง

พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
จังหวัดสุพรรณบุรี

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จึงใคร่ขอความกรุณาจากผู้มาท่องเที่ยวทุกท่านโปรดสละเวลากรอกข้อมูลในแบบสอบถาม โดยกรุณาทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริง ซึ่งข้อมูลที่ได้จากท่านในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปปรับปรุงและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดสุพรรณบุรีต่อไป

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง () หน้าตัวเลือกที่ท่านเห็นว่าถูกต้องหรือสอดคล้องตามความคิดเห็นของท่าน โดยข้อมูลที่ท่านให้จะนำมาใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น

ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในการกรอกแบบสอบถามชุดนี้

ชื่อสถานที่.....

1. เพศ 1. () ชาย 2. () หญิง
2. อายุ.....ปี
3. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....บาท/เดือน
4. ระดับการศึกษา 1. () ประถมศึกษา 2. () มัธยมศึกษาตอนต้น
3. () มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. 4. () อนุปริญญา/ปวส.
5. () ปริญญาตรี 6. () สูงกว่าปริญญาตรี
5. อาชีพ 1. () นักเรียน / นักศึกษา 2. () ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ
3. () ธุรกิจส่วนตัว 4. () พนักงานบริษัท
5. () ลูกจ้างทั่วไป 6. () เกษตรกร
6. สถานภาพ 1. () โสด 2. () สมรส

ตอนที่ 2 พฤติกรรมของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

1. ท่านรู้จักการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรีได้อย่างไร

1. () เอกสารข่าวการท่องเที่ยว	2. () ครอบครัวพามาเที่ยว
3. () ญาติ / เพื่อนแนะนำ	4. () แผ่นพับ/อินเทอร์เน็ต
5. () การประชาสัมพันธ์	6. () โทรทัศน์/วิทยุ
7. () หนังสือพิมพ์	8. () สถานศึกษาพามา

2. เหตุผลที่มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

1. () ทักษะศึกษา	2. () เพื่อพักผ่อน
3. () ต้องการความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเกษตร	4. () เพื่อประกอบธุรกิจ

3. ท่านมักจะเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงเกษตรในช่วงวันใด

1. () วันธรรมดา (จันทร์-ศุกร์)	2. () วันเสาร์-อาทิตย์
3. () วันหยุดนักขัตฤกษ์	4. () เฉพาะวันที่จัดงานพิเศษ

4. ท่านเคยมาท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรีจำนวนกี่ครั้ง

1. () ครั้งแรก	2. () 2 – 4 ครั้ง
3. () 5 – 7 ครั้ง	4. () 8 ครั้งขึ้นไป

5. ท่านใช้พาหนะใดในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

1. () รถโดยสารประจำทาง	2. () รถจักรยานยนต์
3. () รถยนต์ส่วนตัว	4. () รถนำเที่ยว

6. การเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงเกษตรครั้งนี้ ท่านใช้จ่ายจำนวนเท่าใด

1. () ไม่เกิน 500 บาท	2. () 501 – 1,000 บาท
3. () 1,001 – 2,000 บาท	4. () มากกว่า 2,000 บาท

ตอนที่ 3 ระดับความคิดต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีคะแนน ดังนี้

5 = เห็นด้วยมากที่สุด

4 = เห็นด้วยมาก

3 = เห็นด้วยปานกลาง

2 = เห็นด้วยน้อย

1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

การบริหารจัดการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการวางแผน					
1. มีการวางแผนจัดภูมิทัศน์อย่างเหมาะสม					
2. เวลาเปิด-ปิด มีความเหมาะสม					
3. มีป้ายแนะนำของสถานที่ท่องเที่ยวอย่างชัดเจน					
4. มีการจัดแสดงแยกพื้นที่เป็นส่วนในการเข้าชม					
5. มีกิจกรรมในวัดหยุดอย่างเหมาะสมตามเทศกาล					
6. มีการจัดเส้นทางชมภายในสถานที่ท่องเที่ยวตามลำดับความเหมาะสม					
ด้านการจัดองค์กร					
1. มีเจ้าหน้าที่พอเพียงต่อการให้บริการ					
2. มีการแบ่งหน้าที่ให้เจ้าหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม					
3. มีเจ้าหน้าที่ในการให้ความรู้ทำให้ท่านได้รับความรู้อย่างชัดเจน					
4. มีการติดบัตรแสดงหน่วยงานเจ้าหน้าที่อย่างชัดเจน					
5. เจ้าหน้าที่มีการเตรียมพร้อมให้บริการด้วยความเต็มใจ					
ด้านการจูงใจ					
1. ชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย					
2. สถานที่สวยงามดึงดูดใจ					
3. มีการแจกของที่ระลึกในบางโอกาส					
4. มีการจัดสถานที่ให้เหมาะสมตามโอกาส และเทศกาลต่างๆ					
5. มีการโฆษณาทางสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต					

การบริหารจัดการ (ต่อ)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการควบคุม					
1. เจ้าหน้าที่ให้ความสนใจผู้เข้ามาท่องเที่ยวเท่าเทียมกัน					
2. กรณีเจ้าหน้าที่ไม่สุภาพสามารถร้องเรียนได้โดยตรง					
3. บุคลิกภาพ การแต่งกายของเจ้าหน้าที่เหมาะสม					
4. มีกล่องรับข้อเสนอแนะหรือแสดงความคิดเห็น					
5. มีการดูแลรักษาความปลอดภัย					

ตอนที่ 4 ระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีคะแนน ดังนี้

5 = พึงพอใจมากที่สุด

4 = พึงพอใจมาก

3 = พึงพอใจปานกลาง

2 = พึงพอใจน้อย

1 = พึงพอใจน้อยที่สุด

ความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่					
1. การต้อนรับของเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลข่าวสาร					
2. การให้ข้อมูลและการแนะนำของเจ้าหน้าที่					
3. เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเต็มใจ ยิ้มแย้มแจ่มใส					
4. เจ้าหน้าที่ให้บริการและอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี					
5. เจ้าหน้าที่มีการสื่อสารและมนุษยสัมพันธ์ดี					
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร					
1. สถานที่ตั้งเดินทางไปมาสะดวกคั่นหาง่าย					
2. ป้ายบอกข้อมูลและความสำคัญของสถานที่					
3. ป้ายบอกทางเข้าสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ					
4. ป้ายบอกเส้นทางการเดินชมภายในสถานที่					
5. ความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว					

ความพึงพอใจ (ต่อ)	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านการอำนวยความสะดวก					
1. สถานที่จอดรถ					
2. การจัดการจราจรภายใน					
3. มีบริการรถนำชมในสถานที่					
4. การจัดตั้งถังขยะไว้ตามจุดต่างๆ					
5. การจัดห้องน้ำไว้สำหรับผู้มาเที่ยว					
6. มีบริการของร้านอาหาร/ร้านค้า					
ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว					
1. มีสถานที่พักและจัดสัมมนา					
2. มีร้านจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึกเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว					
3. มีการแจกพันธุ์พืชทางการเกษตร					
4. มีจักรยานสำหรับบริการนักท่องเที่ยว					

ขอขอบคุณท่านที่กรุณาให้ข้อมูลครั้งนี้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวดวงกมล รักษยัน
วัน เดือน ปีเกิด	17 พฤษภาคม พ.ศ.2526
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	10/19 หมู่ 5 ต.อ่างแก้ว อ.โพธิ์ทอง จ.อ่างทอง 14120
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2551	ธนาคารไทยพาณิชย์ มหาชน (จำกัด)
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2544	ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม จังหวัดอ่างทอง
พ.ศ. 2549	ระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2552	ระดับปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา